

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Ze kar lep kupček pisem in dopisnic bralcev (in bralk seveda) imamo, ki sodelujejo z nami v iskanju novega romana. Kaj bomo izbrali še ne vemo, doslej pa prevladujejo predlogi za poseg v domačo zgodovino. Bralka Zofka Blagotinšek iz Dobriča nam piše, da naj bodo domači pisci, ki ne zaostajajo za tujimi. Pa še res je. Drugi se spet zavzemajo za dogajanja med NOB na Slovenskem. Med predlagateljicami je tudi Slavica Rožanc iz Celja (na njen predlog sedaj objavljamo Hči grofa Blagaja), ki nam ponuja naslove kar devet romanov.

Apolonija Potočnik Gubno pri Lesičnem nas sprašuje ali naj nam pošlje naslove romanov ali še kar knjige. Naslovi bi v tem stekmovanju zaenkrat zadoščali. Za zdaj na listi vodijo: Mlinarjev Janez, Razbojnik Guzej, Črni tulipan in Miklova Zala.

Bralka Zofka Zimšek iz Vištajna pa med drugim predlaga, da reklame skrcimo in romanu odmerimo več prostora in meni, da to snafbrže ne bo šlo, ker z reklamami ustvarjamo dobiček. Najbrže res ne. Pa ne zaradi dobička!

O tem pa kdaj prihodnjč.

Vaš urednik

STABILIZACIJA JE TUDI POCENITEV

Pot je nakazal in odprl zvezni izvršni svet. Sredi poletne vročine. Znižanje zveznega prometnega davka in s tem cen tistemu blagu, ki je prehudo polnilo vsa skladišča. Pohištvo, hladilniki, črno-beli televizijski sprejemniki...

Znižanje ni bilo občutno in mnogi so ugotovili, da se ta korak ni kdo ve kako poznal v povečani prodaji. Pa vendar, pobuda je prišla v pravem času. Pobuda, ki tudi sodi v krog stabilizacijskih naporov. Ukrep, ki naj bi pospešil prodajo tega blaga, ki naj bi prispeval k zmanjšanju zalog, k večji sproščenosti obratnih sredstev itd. Skratka, pot, ki naj bi pripeljala do boljšega položaja nekaterih proizvajalcev, zlasti pohištva in bele tehnike. Pa tudi pot, ki naj bi ne ostala osamljena, pot v puščavi, marveč ki naj bi pritegnila v svojo območje še druge. Torej, zgledna.

Toda, po koraku zveznega izvršnega sveta je nastalo zatišje. Res je sicer, da je v ta čas prišla sezonska razprodaja blaga in znižanje cen nekateremu blagu tudi do petdeset odstotkov. Vendar, to ni tisto, kar pričakuje potrošnik. Sezonsko znižanje cen je kratkotrajni ukrep. To je običaj, ki ima pri nas že dolgoletno tradicijo in ki ga ne moremo metati v koš stabilizacijskih naporov zlasti pa ne istovetiti z geslom, ki je nastalo v tem času — s pocenitvijo do stabilizacije. Geslo? To je zahteva zdajšnjega časa!

Zahteva — s pocenitvijo do stabilizacije — še ni dobila svojega končnega odmeva. Zdaj so na vrsti še drugi, da sledijo zvezni upravi. Po tej lestvici bi morali zdaj reči svojo pravo besedo republiški izvršni svet in seveda občinske skupščine oziroma njihovi izvršni svetli. Oči so uprte v ta dva organa. In vendar bi ne bilo prav, če bi ostali samo tu, pri republiki in občinah. Kaj pa proizvajalci? In kaj trgovci?

V tej verigi se bodo morali z zahtevo, o pocenitvi resno spoprijeti vsi proizvajalci takšnega ali drugačnega blaga, četudi bi lahko že v naprej zagotavljali, da pocenitev zaradi visokih materialnih stroškov, pogodbenih in zakonskih obveznosti ne pride v poštev. V tem ima prav. To je točka, za katero se lahko prime. Ne glede na to pa bi se morali vsi proizvajalci vprašati: ali je bolje delati za zalogo kot za trg, za prodajo, saj se s kopičenjem zalog med drugim kopičijo tudi slabši vidiki. Skratka, ukrepi za stabilizacijo bi se morali tudi pri proizvajalcih poznati z zniževanjem cen. In to danes. Ne jutri ali pojutrišnjem.

Trgovci so v tej akciji bolj zadržani. Sicer pa, ne da bi jih zagovarjali v naprej, nimajo velikih možnosti za sodelovanje v tej pobudi. To pa seveda ne pomeni, da nimajo nobenih. Morda imajo večje možnosti pri tem tisti, ki se ukvarjajo s prodajo na veliko. Prodajalci živili že dolgo tarnajo, da komaj shajajo. Nič boljše ni z drugimi. Trgovina na drobno nima svojih sredstev, s katerimi bi lahko občutno pomagala k zniževanju cen. In še enkrat to ni potuha. Navzlic temu, bodo tudi trgovci morali dati svoj delež v skupnih naporih za zniževanje cen. To je njihova dolžnost. Četudi za kratek čas na račun razširjene reprodukcije.

Akcija — s pocenitvijo do stabilizacije — pa bi morala poseči še v skupno in splošno porabo. Pa ne zato, ker bi naj tu trošili preko meje, marveč zato, ker se tudi krijejo nekateri potrošniki, ki tako ali drugače vplivajo na inflacijske tokove.

In končno — vprašanje cen pozna še drugo stran. Tisto, ki ji pravimo sporazumevanje, dogovarjanje. Zlasti med proizvajalci in trgovci. Osnove za takšno sporazumevanje so podane, toda, le redki so se jih oprijeli. In tjer so se jih, so zadovoljni tako proizvajalci kot trgovci in potrošniki. Zagotavljajo namreč čiste račune med vsemi. Zato ne bo odveč, če dobi ta zapis ob svojem sklepu še namig, da kaže zlasti temu poglavju v razreševanju cen posvetiti več pozornosti. Vsekakor več, kot jo je bilo dolej doslej. Tu je ključ, ki lahko odpre mnoga vrata in odstrani nezaupanja in sumničenja. In če bodo v teh dogovarjanjih tako ali drugače sodelovali še svetli potrošniki, potem bo krog zaključen več kot solidno. In potem bomo lahko tudi rekli, da smo se zahteve — s pocenitvijo do stabilizacije, lotili resno, odgovorno.

M. BOŽIČ

SEZONSKA RAZPRODAJA — To je geslo današnjega časa. Veljalo bo vse do konca avgusta. Ne samo v Celju, ki mu je tudi to znižanje cen prineslo živahnejši utrip, tudi drugod. Trgovine so polne in ljudje radi segajo po tistem, kar je ostalo na policah od letošnje pomladanske in poletne prodaje. Tako je sezonska razprodaja prinesla drugo znižanje cen. In kdo bo tretji na vrsti? (Foto: MB)

ŠENTJUR: NAGRADE, PRIZNANJA

POSEBNA NAGRADA MESTU LJUBLJANA ZA NESEBIČNO POMOČ

V Šentjurju so v nedeljo na osrednji proslavi v počastitev občinskega praznika podelili med drugim tudi nagrade in priznanja »18. avgusta«. Prejeli so jih:

VINKO JAGODIČ, predsednik občinske skupščine in dolgoletni tvorni soustvarjalec pri razvoju nerazvitega Kozjanskega.

PETER HLASTEC, dolgoletni družbenopolitični dela-

vec, predsednik občinske organizacije Zveze borcev in predsednik krajevne skupnosti v Ponikvi.

JOZE PECENKO, kmetijski tehnik, ki ima izredne zasluge zlasti pri razvoju kmetijstva v šentjurski občini.

Poleg treh nagrad so podelili v Šentjurju še šest občinskih priznanj, ki so jih prejeli: Srečko Prtnemer,

Rudi Urbajs, Vinko Zlender, Alojz Novak, Tado Tržan in Milan Stancer. Nagrajeni so bili za delo pri razvoju šentjurske občine, pa za pomoč, ki so je izkazali ob zadnjem potresu.

Posebna nagrada, ki so jo podelili mestu Ljubljana, je bila izrečena kot zahvala za nesebično pomoč, ki jo je to mesto nudilo ob nedavni katastrofi v šentjurski občini.

Z. S.

Akcija za ocenjevanje cvetic na olinih, vrtovih in drugod v celjski občini, ki jo vodi Olepševalno in turistično društvo, je v polnem teku. Popis v občini je zajel nekaj nad

LEPO CVETJE

1000 imen. Kot kaže, jih bo treba popisati še nekaj sto. Toča je meseca julija napravila precejšnjo škodo, prizadevni gojitelji cvetja pa so storili vse, da je danes komaj opazna.

Rezultati tekmovanja s podelitvijo vrtnic in priznanj bodo znani na tradicionalni prireditvi, 2. oktobra v Narodnem domu.

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

Kuhinja GAMA

ponos vašega doma! Naša kuhinja ustvarja udobnost, svetlobo in toplino.

OB ŠENTJURSKEM PRAZNIKU

POGUM IN USPEH

Pred 31 leti je bila osvobodjena Planina v šentjurski občini in ta dan so si izbrali šentjurski občani za svoj občinski praznik.

Letošnje praznovanje, osrednje je bilo v nedeljo dopoldne v Šentjurju, je bilo slavnostno toliko bolj, ker je tesno povezano s 30-letnico osvoboditve naše domovine in z dvajsetletnim razvojem šentjurske občine.

K svečanem vzdušju je pripomogla sončna avgustovska nedelja in množica ljudi, ki se je zbrala na igrišču pred šolo. Pa številni gostje iz Ljubljane in sosednjih občin ter brigadirji, ki so z mladostno neugnanostjo dali poletu, ki ga v zadnjih letih beleži šentjurska občina, še zadnji pečat. Nekaj simboličnega je v tem, ko vemo, da je to občina z največjim številom starih ljudi na Slovenskem. Pa so prišli med nje mladi in jim dali novih moči.

Goste in občane, ko so v sončnem nedeljskem dopoldnevu prihajali na osrednjo proslavo v počastitev občinskega praznika v Šentjur, so pričakala dekleta z emblemi in nageljni. Vihraje so zastave in igrala je godba, ki je že v jutranjih urah budila šentjurčane iz spanja.

Svečana seja vseh zborov občinske skupščine se je pričela ob deveti uri, kjer je imel pozdravni govor predsednik občinske skupščine Vinko Jagodič. V svojem govoru je orisal dvajsetletni razvoj šentjurske občine, ki počasi dobiva ustrezno podobo na zemljevidu slovenskih občin. »Se vedno smo kmetijska občina,« je poudaril, »le da danes vemo v katero smer gre naš razvoj. Spoznali smo svoje zmožnosti, pa tudi napake. Naša pot ni vedno ravna, ker se srečujemo tudi z nepredvidenimi težavami. To naši občani vedo in vedo tudi, da nismo na tej poti osamljeni. To so spoznali predvsem ob nedavni katastrofi, ko nam je sloven-

ska javnost priskočila na pomoč. Čeprav še vedno nismo iz težav, pot pelje k uspehom.«

Na slavnostni seji so delegatom obrazložili občinske nagrade in priznanja »18. avgusta«, nagrajencem pa so jih podelili na slavnostnem zborovanju pred šolo. (O njih smo pisali že na prvi strani.)

Posebne pozornosti je bila deležna delegacija mesta Ljubljane, ki je kot izraz izredne pomoči, ki jo je pokazala v minulem letu ob naravni katastrofi v šentjurski občini, dobila spominsko sliko. To je bila le majhna pozornost, dana od srca.

Svečanost so zaključili v Šentjurju s kulturnim programom. Sledilo je še tovariško srečanje izseljencev in internirancev, kjer so spominali glavno besedo in se je pesem iz pobratimske občine Užiške Požege zila s slovenskim melanholičnim melosom.

Morda manj svečano, pa veliko bolj prisrčno, pa bo čez teden dni na Ponikvi, kjer bodo izročili svojemu namenu na novo zgrajeno osnovno šolo. Čeprav bo izročitev svečana, pa bodo predvsem govorila srca preprostih ljudi, ki niso izgubila vere v solidarnost. Mesto Ljubljana jih je prepračalo, da ta beseda še obstaja. Zato bodo v nedeljo na Ponikvi zbrani občani, ki bodo v vrsti letošnjih občinskih praznovanj dobili v roke dar — hram bodočih rodov, darilo solidarnosti. Na ta prisrčni praznik šentjurski občani še posebej vabijo.

ZDENKA STOPAR

ŠENTJURSKI PROSTOVOLJCI

PRIPRAVLJENI!

Svoj delež k dostojni proslavitvi praznika šentjurske občine so dali tudi mladinci. V soboto je bila na Reševni pri Šentjurju velika slovesnost, na kateri so sprejeli v enote teritorialne obrambe 55 mladih prostovoljcev.

Udeleženci pohoda na Reševno so se zbrali že v Šentjurju. Od tod so krenili z zastavo in harmonikarjem na čelu.

Prvi cilj pohodnikov je bilo znano spominsko obeležje, spomenik padlim partizanom Cvetki Jerinovi in Dušanu Lahu.

Pred spomenikom je zbranim spregovoril predsednik skupščine občine Šentjur, Vinko Jagodič, ki je v svojem govoru poudaril pomembnost koraka, za katerega so se v soboto odločili številni mladinci in mladinke iz Šentjurja in okolice.

Sledil je najbolj svečani trenutek: 55 mladink in mladincev je dalo slovesno zaoblubo: »Zavežujemo se, da bomo branili ustavni red in nedotakljivost Jugoslavije in da bomo varovali in razvijali bratstvo in enotnost naših narodov... Vselej se bomo pripravili boriti za svojo domovino in njeno svobodo in čast bomo pripravili žrtvovati tudi življenje...«

S tem so mladi prostovoljci tudi uradno stopili v teritorialne enote in postali branilci naše domovine.

Po tej osrednji slovesnosti, ki jo je zaključila skupina mladincev z recitalom, so vsi udeleženci odšli naprej, k domu na Reševni, zgrajen v spomin na padle borce Celjske čete in Kozjanskega odreda.

Tu je bilo tovariško srečanje mladine z nekdanjimi borci. Največ pozornosti med mladimi je vzbujal Karel Pajk, nekdanji komandir čete v Kozjanskem odredu in nosilec številnih odlikovanj iz NOB, ki je obujal spo-

mine na tiste težke, a slavne dni naše revolucije. Tako se je tovariško srečanje, ki se je zaključilo šele takrat, ko je nad Reševno že pričel legati mrak. Toda fantje in dekleta se še tudi zdaj niso razšli: na bližnji vzpetini so zasedli kres, posedli okrog njega in zapeli ob zvokih harmonike. Njihova pesem in smeh sta še dolgo odmevala v krošnjah dreves in še pozno v večernih urah so nebo nad Reševno parale rakete... M. KOROŠEC

REFERENDUM V TOPOLŠČICI

V TOZD Topolščica, ki že pet let pripada matični OZD celjske bolnišnice, so mneneja, da naj referendum odloči o priključitvi bolnišnice Topolščica v sestavljeno organizacijo združenega dela »Savinsko-Saleške zdravstvene ustanove«. Referendum bodo izvedli v Velenju 29. avgusta in 5. septembra in sicer v Savinjsko-Saleškem zdravstvenem domu, lekarnah in bolnišnici Topolščica.

O tej zadevi je na svoji zadnji seji razpravljala tudi svet bolnišnice v Celju, ki mora kot najvišji samoupravni organ, skupaj s svojimi temeljnimi organizacijami, potrditi odločitev, ki jo bo referendum v Velenju izglasoval. Predvsem je pa potrebno ob taki odločitvi ugotoviti kakšen koncept razvoja bo imela v bodoče bolnišnica Topolščica. Predstavniki Topolščice so bili mneneja, da bi uvažali koncept zdravstvenega turizma, pri tem pa bi obdržali pljučni oddelek ter interni oddelek, razvijali pa bi rehabilitacijski center, kjer bi proučevali diagnostiko respiratornih obolenj in invalidska obolenja.

V ta koncept pa bi radi vključili tudi oddelek za časna obolenja, kjer bi bili delavci, predvsem samci, ki nimajo doma in domače nege v času bolezni, pod zdravstveno kontrolo.

Tak načrt bolnišnice Topolščice je tudi v skladu z občinskimi hotenji, ki povezujejo razvoj bolnišnice Topolščice z urbano urejenim naseljem, ki se načrtuje v smeri zdravilišča. Velenje samo je močno zainteresirano za rehabilitacijski center v bližini, ki pa bi imel tudi najnujnejše bolnišnične oddelke, predvsem pa internege. Slednjega bi tudi kadrovske in tehnično bolje okrepili.

Svet bolnišnice v Celju, je koncept, ki so ga predložili predstavniki TOZD Topolščice osvojili in svoje mneneja, ki naj bi ga potrdile še vse temeljne organizacije bolnišnice Celje, posredovali komiteju za zdravstvo SRS, ker razvoj bolnišnične mreže ni samo stvar občine in območja, ampak se mora planirati skladno z razvojem celotne zdravstvene službe v republiki. Z. S.

R. SLATINA

NOV VRELEC

Pred dnevi so delavci geološkega zavoda Slovenije odkrili pri poskusnih vrтанjih v okolici Podplata v globini 546 metrov doslej največji vrelec mineralne vode, ki je po količini vode in plina skorajda tolikšen, kot vsi dosedanji vreli skupaj. Kot predvidevajo v Zdravilišču Rogaska Slatina, ima novi vrelec podobne kemične lastnosti kot že znani Donat.

V prihodnjih mesecih bodo novo zajetje priključili na glavni cevovod za Rogasko Slatino. Izvir je od tega cevovoda oddaljen okoli 1.000 metrov. Nove količine mineralne vode so za Rogasko Slatino velika pridobitev, saj bodo lahko sedaj pokrivali potrebe celotnega jugoslovanskega trga, pa tudi trga zunaj naših meja.

VRH NAD LAŠKIM

PRVI KRAJEVNI PRAZNIK

Letos ob tridesetletnici osvoboditve so se opogumili v Vrhu nad Laškim in na pobudo krajevnih političnih organizacij prvič proslavili svoj krajevni praznik. Tokrat in v prihodnje bodo praznovali k 15. avgustu najbližjo nedeljo in sicer v spomin na tragičen, za mnoge družine tega kraja usoden dan, ko so 1942 selili v preganjanstvo in taborišča smrti zavedne slovenske družine, predvsem pa svojce 11 talcev, ki so jih ta dan ustrelili v celjskem »starem piskru«.

Svečanost v Vrhu so začeli pri spomeniku NOV, kjer je govoril predsednik ZB NOV Franc Brečko in kjer so k spomeniku žrtve položili venec. Pri komemoraciji so sodelovali pevci in godbeniki iz Laškega.

Po spominski svečanosti pri spomeniku je bila osrednja proslava krajevnega praznika pri šoli. Poleg številnih domačinov, vaščanov in obča-

nov sosednjih vasi in krajev, se je svečanosti udeležila tudi številna delegacija Rdečega križa iz Ščavnice pri Mariboru. Prisotne je najprej pozdravil predsednik KO SZDL Drago Cepuš, nato se je odvijal pester program, ko so poleg pevcev in godbenikov iz Laškega sodelovali tudi šolski otroci, mladinci, zgodbo o poti v taborišče pa je pripovedoval nekdanji preganec — takrat otrok — Konrad Jurkošek (objavljamo jo na 13. strani).

Zelo svečan je bil trenutek, ko je predsednik krajevnih organizacij RK Tone Jevšvar začel svečanost razvijanja prapora te organizacije. Prapor je razvil predstavnik pivovarne, ki je bila pokrovitelj te akcije, nato pa so trakove na nov prapor pripeli predstavniki kolektivov, organizacij in društev, zlate ter srebrne žebeljčke pa številne organizacije, društva in posamezniki.

Po osrednji proslavi je bilo tovariško srečanje pri šoli, v gostišču pri Šemrovu pa so se zbrali preživeli interniranci, zdaj samo še otroci leta 1942 v preganjanstvo

odgnanih družin z Vrha in bližnje okolice, saj se iz taborišča ni vrnilo 19 ljudi, največini starejših, drugi pa so zaradi posledic prehitro umrli po vrnitvi domov. K. Kr.

SLOVO OD JUNAKA

Minuli teden se je začel žalostno. Zastave spuščene na pol droga so z javnih zgradb in na trgu pred spomenikom NOV potrjevale žalostno novico, da je preminul heroj, generalmajor, spoštovan in priljubljen celjski občan Franc Rojšek-Jaka.

V sredo dopoldne ob desetih so krsto z njegovimi posmrtnimi ostanki položili v avlo Ljudskega gledališča, zavito v črno. Beethovnova deveta... častna straža mladih vojakov zaslužnemu generalu... Venci — kljub prošnji družine, da naj denar za vence raje namenijo za potrebe celjske bolnišnice...

Med prvimi, ki so prišli, so bili sorodniki, žena Ivana, mati Marija, sinova, snahi, Vnučkov Rokija in Lukca ni. Samo njun šopek belih rož dragemu dedku za slovo...

Mimo krste se razvrščajo Celjani, nekdanji soborci, starešine JLA. Zadnje slovo od prijatelja, predstojnika, občana.

Ko se bliža popoldanska pogrebna svečanost, pri krsti vojake kot častno stražo zamenjajo delavci celjskih tovarn, člani političnih organizacij, delegati, častniki, soborci, generali, narodni heroji, najvišji predstavniki političnega življenja v republiki...

Dobro uro pred pričetkom pogrebne ceremonije se je začel polniti Slandrov trg. Niso prišli le Celjani, prišli so občani iz širše celjske okolice, pravzaprav iz vse Slovenije in še drugih krajev v državi — nekdanji soborci, starešine JLA, prijatelji, znanci.

Heroja Franca Rojška-Jako so na zadnjo pot prišli pospremit številni narodni heroji: Franci Leskošek-Luka, Miha Marinko, Peter Stante-Skala, Janko Rudolf, Stanko Semč-Daki, Stane Bobnar, Matija Maček, Mirko Jerman, Drago Maslo, Janez Hribar, Miloš Zabukovec, Rade Pe-

haček, Franc Pogljajen nadalje narodni heroji aktivni generali JLA Stane Potočar, Franc Tavčar, Rudolf Hribar, Franc Hočevan, Jože Ožbolt in Cetinski Andrej.

Najvišji republiški predstavniki so se prišli pokloniti spominu umrlega junaka, tako predsednik slovenskih komunistov Franc Popit, predsednik republiške konference SZDL Mitja Ribičič, predsednik izvršnega sveta Slovenije ing. Andrej Marinc in drugi.

Ves dopoldan so družini pokojnega in občinski organizaciji ZB NOV prinašali sožalne telegrame najvišji zveznih in republiških voditeljev, med temi tudi sožalno brzojavko predsednika republike Josipa Broza-Tita.

Krsto so natanko ob 17. uri prinesli iz avle gledališča na poseben oder in tu se je od predsednika občinske organizacije ZB NOV poslovil podpredsednik borčevske organizacije, prvoborec Peter Šprajc, ki je govoril predvsem o zaslugah pokojnega za razvoj borčevske organizacije, za to, da je ta organizacija bila vselej močan politični dejav-

nik v našem družbenem življenju.

Po žalostinki, ki jo je zapel komorni zbor se je žalni sprevod izpred gledališča pomikal k spomeniku skozi špalir postrojenih vojakov častnega bataljona. Tu so položili krsto na katafalk, od pokojnika pa se je v imenu občanov Celja in okolice, v imenu političnih organizacij, občinske ter samoupravnih interesnih skupnosti poslovil sekretar komiteja ZKS Stane Seničar. Poudarjal je predvsem tiste vrline, ki so bogatile vrste ZK z doslednostjo in vzorom prekaljenega komuniste, kot je bil pokojnik. V imenu republiških političnih organizacij, skupščine in v imenu vse Slovenije, pa je vzel ob odprti grobnici slovo od pokojnika član CK ZKS Emil Rojc. Ob žalostinki, ob častni salvi iz orožja čete vojakov so krsto pokojnega junaka spustili v toliko prerani grob.

Ceravno je bil avgust, počitniški mesec, je pokojnega Franca Rojška-Jako k zadnjem počitku spremljalo veliko mladih, tudi pionirji, zlasti pa mladina — katerim je bil umrli heroj tolikšen prijatelj. Ob spoznanju in zavesti, kolikšno dediščino zapuščal s svojim bojem, zavestjo in delom, bo toliko težje zapolniti vrzel, ki je nastala za pokojnim junakom, hkrati pa spoznanje, v kolikih srcih in spominu bo ostal vselej živ, je tolažba za njegove najbližje, za vso našo družbo.

Mrak se je začel spuščati in okoli odprte grobnice narodnih herojev na Slandrovem trgu so ostali le najožji...

In medel soj šibkih sveč je vse jasneje plapolal v temno.

In zastave so rahlo valovale spuščene na pol droga, kot da mahajo v pozdrav.

Ostal je spomin, a ta ni mánljiv.

J. KRAŠOVEC

DROBCI IZ ZADNJIH DNI

»Ko osvežujemo naše povojne dosežke, moramo ponovno podčrtati, da smo borbo za izboljšanje materialnih in življenjskih pogojev delovnih ljudi vedno povezovali z borbo za razvoj samoupravljanja.

V tako široko in celovito zastavljeno aktivnost smo skušali vključiti vse nosilce napredka v občini. Lahko rečem, da naš boj ni bil vedno lahak in da smo včasih preveč stl izgubljali tudi za razčiščevanje različnih pogledov na koncept razvoja občine in smo ob tem seveda izgubljali dragocene moči za reševanje velikih problemov, s katerimi smo se ubadali.

Danes lahko trdimo, da smo v Celju v preteklih letih uspeli dokaj jasno opredeliti osnovne usmeritve in naloge na vseh področjih družbene dejavnosti.

Iz govora Franca Rojška-Jake na osrednji proslavi praznika občine Celje, 20. julija 1975 v Skofji vasi

Celje. Sobota, 26. aprila. Ta dan je Franc Rojšek-Jaka odkril na zidu vojašnice »Slavka Slandra« spominsko obeležje padlim borcem — prostovoljcem za severno mejo 1918—1919. Ni bil sam. Z njim je bil tudi vnuček. Kdo ve, kolikokrat doslej ga je že spremljal na takšnih ali drugačnih poteh. In potlej je nastal še en posnetek. »Daj, slikaj me z mojim vnučkom. Saj veš, kaj mi pomeni!«

(Foto: MB)

Imel jih je rad. Otroke. Kadarkoli je bil z njimi, je bil srečen. Pripovedoval jim je o partizanih, bojih za svobodo. Obiskoval jih je v šolah in drugod, in ko je še bil komandant celjske garnizije JLA (od takrat je tudi tale posnetek), je na sprejemih z njimi, zlasti ob dnevu JLA, tudi zapel. (Foto: MB)

ZA VEČJO STORILNOST LE Z ROKAMI?

Če analiziramo nekatere osnovne kazalce gospodarskega razvoja celjske občine, kot so produktivnost, ekonomičnost, rentabilnost in akumulativnost, potem ugotovimo, da je tudi na tem področju celjska podoba več ali manj taka, kot v povprečju drugod po Sloveniji. Podatki so seveda po svoji vsebini taki, da morajo vzpodbujati k razmišljanju o vzrokih za ugotovljeno stanje. Kaj kažejo?

Ekonomičnost poslovanja v celjskih delovnih organizacijah, to je primerjava med celotnim dohodkom in porabljenimi sredstvi, se je zmanjšala, čeprav pa je po drugi strani v SR Sloveniji nekoliko narasla. Svojska struktura celjske industrije, njena odvisnost od izrednega vpliva gibanja cen pri reprodukcijskem materialu, je nujno pustila negativne posledice. Kakšna so gibanja pri surovinah in še posebej pri reprodukcijskem materialu je znano. To pa seveda pogojuje znatno hitrejšo rast porabljenih sredstev kot pa celotnega dohodka, ki je po eni strani pogojen z rastjo obsega proizvodnje, po drugi pa s cenami. Ravno na tem področju pa so celjske delovne organizacije v preteklosti praviloma vedno vlekli krajši konec. Pravzaprav še slabša je slika, če nekoliko podrobneje pogledamo področje rentabilnosti, kot primerjavo med ostankom dohodka in poprečno porabljenimi poslovnimi sredstvi. Tu tudi ugotavljamo dokajšen padec, za razliko od slovenskega poprečja, kjer ugotavljamo indeksno povečanje.

Kot kažejo podatki se je povečala le produktivnost dela in akumulativnost, pri katerih pa tudi v slovenskem merilu ugotavljamo porast, torej Celje v tem pogledu ne izstopa.

Produktivnost, prikazana kot odnos med ustvarjenim družbenim proizvodom in številom zaposlenih delavcev, kaže sicer porast in to bi lahko bilo razveseljivo, če bi bil dosežek ustvarjen v normalnih gospodarskih pogojih. Dejansko pa temu ni tako, kajti rast družbenega proizvoda je obremenjena z rastjo inflacije in to dejansko pogojuje napačno sliko. Če upoštevamo, da je bilo zaposlovanje v Celju v minulem obdobju daleč preobsežno in nad planiranimi stopnjami, potem je razlogov za razmišljanje o stvarni produktivnosti verjetno več kot dovolj. Dejstvo je namreč, da je bil povečan obseg proizvodnje v bistvu dosežen le s povečanim številom zaposlenih in torej ni rezultat novih tehnologij, sodobnejše organizacije delovnega procesa in vseh drugih dejavnikov, ki pogojujejo večjo produktivnost dela. Če bi torej relativno produktivnost ocenjevali v normalnih okoliščinah, potem bi po vsej verjetnosti prišli do ugotovitev, da je tisto osrednje področje, najvažnejše in temeljno, iz katerega v bistvu izvirajo vsi preostali problemi. Še vedno prenizka delovna storilnost je temeljni vzrok, ki pogojuje razcvet vrsti drugih problemov, ki spremljajo tudi razvoj celjskega gospodarstva. To je vprašanje, ki zasluži temeljito analizo strokovnjakov, področje, ki mu velja odmerjati več pozornosti, kot jo je bil deležen v preteklosti. Napak bi ravno, če bi trdili, da ni bilo storjeno ničesar, res pa je, da je bilo storjeno premalo. Prav tako je res, da produktivnosti v prihodnje ni moč povečevati le z večjim naprežanjem in izkoristkom samo delavčevih rok. Poseči je treba po ukrepih za izboljšanje v procesu proizvodnje. Včasih je lahko že majhna izpopolnitev določene delovne operacije dejavnik, ki pogojuje povečanje storilnosti dela. Na to področje je treba usmeriti aktivnost strokovnjakov, v ta prizadevanja je treba vključiti vse delavce v proizvodnji, kajti le na tak način bodo ustvarjeni pogoji, da v doglednem času, ob ustreznih vlaganjih v izboljšave in modernizacijo, ustrezno povečamo tudi realno produktivnost dela. To pa je imperativ bodočega gospodarskega napredka tudi v celjski občini.

BERNI STRMONIK

CELJE

OBRT ZA STABILIZACIJO

Kot celotno gospodarstvo, tudi obrt ni izvzeta. Tudi ta panoga terciarne dejavnosti ima v splošni družbeni akciji za uresničevanje družbeno ekonomske politike v letošnjem letu svoje enakovredno mesto, kot vsi drugi.

Tudi tu so vprašanja, ki kličejo po reševanju. Po temeljitejšem obravnavanju in uveljavljanju ukrepov. Ugotovitve so premalo, in da bi akcija bolj stekla, da bi dobila konkretno osnovo in realne korake, se je vanjo z vso zavzetostjo vključilo tudi poslovno združenje Formator.

Gre tudi za pomoč, ki jo Formator lahko nudi prenekatim obrtnim delovnim organizacijam, zlasti manjšim, ki nimajo služb za temeljitejšo spremljanje ekonomskih dogajanj. Sicer pa ne gre samo za to. Gre tudi

za pobude, za nasvete in podobno, ki lahko prav tako odprejo vprašanja, ki bi sicer ostala v zatišju.

V programu, ki zadeva obrt, gre za naloge, ki zadevajo Formator in za njegova priporočila obrtnim delovnim organizacijam. Akcijski program je obširen in zelo konkreten. V vsaki točki odseva skrb za ureditev problemov, ki so v obrti še vedno odprti ali jih je treba izboljšati. To ne velja samo za usklajevanje cen in za pobude, da naj stabilizacijska akcija sproži tudi vprašanje po razširitvi proizvodnje, marveč tudi za skrb za redno dobavo domačega reprodukcijskega materiala. Odgovorna naloga Formatorja je tudi v prodajni službi, ki jo izvaja za prenekatere svoje člane. Gre za čim večjo prodajo in hkrati za sprotno plačevanje vseh obveznosti. Formator pa

bo tudi tisti, ki bo zlasti v zdajšnjem času — sicer pa ta obveznost zanj ni nova — opozarjal družbeno politične organizacije, občinske skupščine, banke in druge na ukrepe za izboljšanje položaja obrti. Sicer pa gre v tem tudi za izvajanje družbenega dogovora o pospeševanju malega gospodarstva.

Stabilizacijska akcija bo v obrtnih delovnih organizacijah dobila svojo uresničitev zlasti v naslednjih nalogah. Zniževanje materialnih stroškov in drugi ukrepi za varčevanje na vsakem koraku. Nujna bo tudi analiza o izkoriščenosti proizvodnih zmogljivosti ter o povečanju obsega proizvodnje in storilnosti. Ni naključje, če imajo v tem poglavju vidno mesto opozorila za čim večjo uveljavitev samoupravnih odnosov ter za ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela povsod tam, kjer so za to tudi ekonomski in drugi pogoji. V akcijskem programu

je nadalje poudarjena skrb po večji delovni disciplini in zniževanju odsotnosti z dela. Vprašanje pa je tesno povezano tudi z racionalnostjo poslovanja. S tem pa nima konec. Opozarjajo še na likvidnost in izterjavo terjatev, na vestnejše delo samih upravne delavske kontrole na usklajevanje investicijskega in potrošnega s sprejeto zakonodajo in še na marsikaj.

To so seveda okvirne, splošne in vendar povsem konkretne naloge v stabilizacijskem programu, ki zadeva delovne organizacije obrti. Naloge, ki bodo dobile bolj konkretne odtenke, odvisne od specifičnosti slehne delovne organizacije.

Stabilizacijska akcija, ki stekla konec julija, dobiva svoje odmeve in rezultate. Torej, tudi obrt širšega celjskega območja, ne stoji na strani. Gre v korak s celotnim gospodarstvom.

M. BOŽIČ

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ LEOPOLD PERC, DIREKTOR ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA IZLETNIK

Se preden vam zastavim vprašanje in prosim, da nanj tudi odgovorite, moram zapisati, da se zavedam, da rešitev problema ne tiči samo v rokah vašega kolektiva ali iz ključno vaše delovne srede, marveč, da bi moral to vprašanje odpreti še kje drugje, vsekakor pri predsedniku izvršnega sveta celjske občinske skupščine pa tudi na začetku za napredek gospodarstva.

Toda, ker ste tisti, ki najbolj doživljate vso pisano problematiko celjske avtobusne postaje ob Ulici XIV. divizije, vas prosim, da odgovorite in s tem poveste širši celjski javnosti, zakaj ureditev nove avtobusne postaje še ni v prvem planu. In zato, kdaj pričakujete, da

bo to vprašanje rešeno tak, da bo konec neznoznosti stiske pred celjsko železniško postajo in ob Ulici Štirinajste divizije? Kako je z načrti? Kako s sredstvi? Ali je morda v sklopu tega kompleksa iskati rešitev tudi v začasnem ukrepu, ki bi prav tako pomenil korak naprej? To vprašanje je aktualno zlasti v tem času, ko je znano, da sredstev za takojšnjo in dokončno zgraditev nove avtobusne postaje ni.

Skratka, naj to vprašanje odpre problematiko nove celjske avtobusne postaje, vsekakor pa tako, da bo dobilo v zadnjem času ustrezno mesto.

Že vnaprej hvala za odgovor in sodelovanje.

MILAN BOŽIČ,
novinar

LJUBLJANSKA BANKA podružnica Celje

objavlja
naslednja prosta delovna mesta

ZA CELJSKO MESTNO HRANILNICO

- 2 delovni mesti — dinarski blagajnik-likvidator srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj
- 2 delovni mesti — odpravnik nepopolna srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj

ZA ODDELEK LIKVIDATURE, BLAGAJNE IN TREZORJA

- 1 delovno mesto — referent splošne likvidature srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj

ZA SLUŽBO RAČUNOVODSTVA

- 1 delovno mesto — referent za OD srednja šola in 2 leti delovnih izkušenj
- 1 delovno mesto — operater sistema v poslovnih enotah srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj

ZA DIREKCIJO KREDITIRANJA INVESTICIJ

- 1 delovno mesto — strojepiska 1 b nepopolna srednja šola in 1 leto delovnih izkušenj
- 1 delovno mesto — kreditni referent za kreditiranje investicij višja šola in 3 leta delovnih izkušenj
- 1 delovno mesto — referent za porabo dolgoročnih kreditov srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj

ZA SLUŽBO POSLOVNE KOORDINACIJE

- 1 delovno mesto — referent za administrativno-kadrovske zadeve srednja šola in 2 leti delovnih izkušenj
- 1 delovno mesto — strojepiska 1 b nepopolna srednja šola in 1 leto delovnih izkušenj

ZA EKSPOZITURO ŠMARJE PRI JELŠAH

- 1 delovno mesto — referent za dinarske posle s prebivalstvom srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj
- Vse, ki izpolnjujejo razpisane pogoje, vabimo, da vložijo svoje vloge 15 dni po objavi na naslov Ljubljanska banka, podružnica Celje, Vodnikova ulica 2, Služba poslovne koordinacije

Odbor za medsebojna razmerja delavcev

OGP »REMONT« CELJE, p. o.

objavlja
prosta delovna mesta:

1. MEHANIKA za dizel motorje

POGOJI: VK ali KV mehanik za dizel motorje, 5 let delovnih izkušenj pri vzdrževanju tovornih vozil in gradbene mehanizacije in izpit za voznika C kategorije

2. STAVBNEGA KLJUČAVNIČARJA

POGOJI: KV stavbni ključavničar, atest za varjenje konstrukcij v gradbeništvu in 3 leta delovnih izkušenj

3. VEČ GRADBENIH DELAVCEV

POGOJ: vsaj eno leto delovnih izkušenj v gradbeni stroki

Kot poseben pogoj je za objavljena delovna mesta določeno poskusno delo, ki bo trajalo 3 mesece.

Prijavite se lahko v roku 15 dni po objavi delovnih mest na naslov: Splošna služba OGP »Remont« Celje, Cesta na Ostrožno 8. Izbira kandidatov bo opravljena v roku 10 dni po poteku objavljenega roka.

OBVESTILO

Odbor Belokranjskega odreda obvešča vse borce, ki so bili v Belokranjskem odredu, da bo knjiga o delu Belokranjskega odreda natisnjena do oktobra 1975.

Odbor je sklenil, da dobi vsak borec, ki je bil v odredu, kakor tudi svojci padlih v borbah belokranjskega odreda, knjigo zastoj. (Knjiga bo imela oca. 700 strani in bo stala v prodaji 20.000 starih din.)

Da bi imeli pravočasno imena vseh borcev odreda naproamo vse, da pošljejo naslednje podatke: Priimek in ime, bivališče, kdaj je bil v odredu od do, četa — bataljon, ime komandirja in komisarja.

Vse svojce tistih borcev, ki so padli v borbah odreda pa, da pošljejo podatke o svojcu, kakor tudi svoje, in da po možnosti navedejo, kdaj in kje je padel.

Knjiga bo podeljena na proslavi odreda, ki bo 26. oktobra 1975 v Semiču.

Vabimo vse borce odreda, da takoj pošljejo naslove in da se vsi udeležimo proslave v Semiču.

SREČANJE KLUBOV OZN

V Ankaranu je bilo od 5. do 13. avgusta srečanje mladinskih klubov OZN, pod naslovom »Obala 75«. Tabor je organizirala Obalna konferenca klubov OZN, udeležilo pa se ga je 56 klubovcev iz cele Slovenije, med drugim tudi predstavniki iz celjskega območja. To je bil prvi tovrstni klub pri nas, imel pa je predvsem izobraževalni namen. Tako so udeleženci poslušali več predavanj na temo problemov, s katerimi se ukvarja svetovna Organizacija združenih narodov. Predavanja so vodili priznani predavatelji, med drugim tudi univerzitetni profesorji iz Ljubljane. Poleg predavanj je bilo v taboru zelo razgibano tudi kulturno življenje, mladi so organizirali srečanja z družbenopolitičnimi delavci in taborniki iz sosednjega tabora. Ustanovili so tudi začasni aktiv ZK, ki je štel 14 članov in je bil nosilec celotne aktivnosti.

Da je tabor »Obala 75« vzbudil veliko zanimanje med družbenopolitičnimi delavci in organizacijami, pričča cela vrsta uglednih gostov. Tako je med drugimi obiskal mlade v taboru tudi sekretar RK ZSMS Zdene Mali.

Lahko zapišemo, da je to svojevrstno srečanje mladih članov slovenskih klubov OZN zelo lepo uspelo, tako v izobraževalnem kot tudi v kulturnem in rekreacijskem smislu. Prav bi bilo, da bi postali podobni tabori pri nas tradicionalni.

M. K.

PIVNICA NA TRIGLAVU

Planinci Planinskega društva Zabukovica so lansko leto ponesli na vrh Triglava hmelj in »Savinjo«. Zeleli so variti pivo. To jim ni uspelo. Zato so povabili člane PD Laško, da jim letos pomagajo. Tudi planinci iz Laškega so se ustrašili tega varjenja, kljub temu, da bi jim Savinjšani poskrbeli hmelj in čisto Savinjo, saj »laška« je onesnažena. Zato so Laščani sklenili, da povabijo člane PD Zabukovica in vse ostale planince na otvoritev »najvišje pivnice laškega piva« v Jugoslaviji. Otvoritev pivnice bo v soboto, 23. avgusta dopoldne na vrhu Triglava, za pivo in to laško poskrbijo planinci PD Laško.

Franc Ježovnik, Griž

ZIBIKA SE TRESE V TRETJE

Prve in najmočnejše potresne sunke je doživela 20. junija lani. Uničena so bila domala vsa stanovanjska in druga poslopja.

Drugi, toplejši tresljaji so prišli iz Velenja. Velenjčani so se odločili, da s prostovoljnim delom zgradijo v Zibiki novo šolo. Postavili so jo v rekordnem času.

In letos se Zibika trese v tretje. Tokrat jo trese velenjska mladinska delovna brigada »Franc Leskošek-Luka«.

Po tednu dni, odkar so brigadirji odšli na udarniško delo v Zibiko, smo jih obiskali. V soboto so dobili še pomoč. Prišli so mladi iz Vegrada, ki so delali pri gradnji dveh stanovanjskih hiš — pri Hostniku in Čoku.

Darinka Skaza

Darinka Drame

V brigadi pa je tudi Franc Hostnik, domačin, star 16 let. Doma imajo 20 ha zemlje in redijo 10 glav živine. Ostalo doma, na kmetiji. Brigadirji jim gradijo hišo.

Tako je te dni v Zibiki. Živahno in delavno. Vse to prinesli velenjski brigadirji in brigadirke.

Na malem hribčku ponosno stoji nova šola. Tudi izraz solidarnosti.

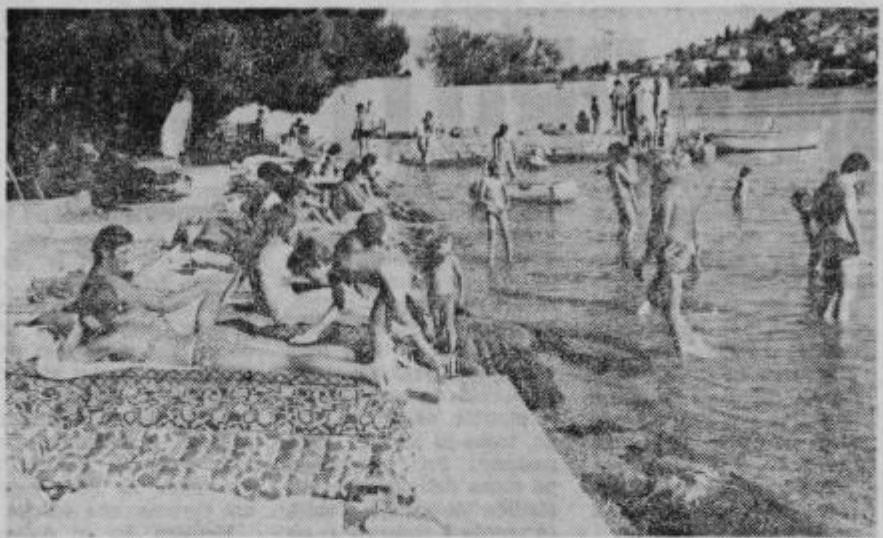
V Zibiki in drugod se začnejo lepše, bogatejše življenje.

TEKST IN FOTO: LOJZE OJSTERSEK

Franc Hostnik

TURIZEM

Gneča na cestah, stiska na obali. Povsod veliko, veliko ljudi. Ne samo tujcev, tudi naših... Kdo ve, koliko jih je odšlo k morju. Toda, če podatki ne varajo, na vsak način toliko kot doslej še nikoli. Zlasti polni so bili počitniški domovi delovnih kolektivov. In po tej zaslugi je tudi dom celjskega gostinskega podjetja oziroma TOZD Na—na v Tjensnem pri Murterju postal vabljiva postojanka za mnoge Celjane. Tako je tudi tale posnetek spomin na prijetne dni v tem domu. (Foto: MB)

VRVEŽ NA SOLČAVSKEM

Solčavsko je tudi letos, žal le v dveh mesecih, doživelo vrvež turističnega življenja. Vsepovsod turisti, planinci, izletniki... V glavnem so bili polni vsi turistični obrati. Nenajavljen gost je težko dobil

prazno posteljo. To še posebej velja za planinski dom, za gostišče sester Logar, za Plesnikov penzion v Logarski dolini in za nekatere druge postojanke na tem območju. Zdaj se ta vrvež umirja in mnogoljivosti se počasi prazni. To je pač usoda Solčavskega. Kratka, prekratka sezona!

Prav za sezono so odprti še nadaljnji odseki nove ceste iz Solčave proti Logarski dolini. V teku so dela v Soteski pred Logarsko dolino. Dograjen je tudi nov most čez Savinjo pred Solčavo in asfaltirane v vasi tudi stranske ceste. Solčava je došla tako novo podobo, lepšo. Posebno so vas spremenili številni nasadi cvetic po vrtovih pa tudi lončnice na oknih.

Planinsko društvo Solčava je izdalo tudi knjižico — dnevnik solčavske poti PO GORAH OKOLI SOLČAVE. Pobuda je narejena na velik odmev in številni planinci se javlja

jo od vseh strani. Radi bi obiskali deset solčavskih gorskih orjakov in pet planinskih koč na njihovih pobočjih. Solčavska planinska pot zajema: Olševo, Raduho, Strelovec, Krofičko, Ojstrico, Planjavo, Brano, Tursko goro, Stajersko rinko in neobvezno Mrzlo goro. Zato pa je ta točka obvezna za pešalce. Med obveznimi planinskimi kočami pa so: Koča v Podolsevi, Grohot, Robanov kot, Koča pod Ojstrico na Klemenčevi jami ter Okrešelj. Neobvezne pa so Loka pod Raduho, Korošico in Kamniško sedlo.

Turistično društvo je postavilo v Vratih, to je staro ime za ožino pri Igli, zemljevid oziroma pregledno tablo solčavskega turističnega območja, ki se prične prav pri znameniti Igli in presihajočem studencu ali se je vsaj pričelo, ko je bila Solčava še od prometa izolirana vas med gorami Savinjskih Alp.

V. VIDER

VIŠEK SEZONE

Po poročilih informacijske službe celjske turistične službe povzemamo, da je bilo v sredini tega meseca, torej na višku tako imenovane glavne turistične sezone, na celjskem turističnem območju 3.499 gostov. Povsem razumljivo je, da jih je bilo največ v Rogaški Slatini 1430. Sledijo: Dobrna 670, Gornja Savinjska dolina skupaj 389, Laško 330, Atomske Toplice 350, Celje 145, Velenje 85 in v ostalih krajih skupaj okoli 100.

Te številke tudi povedo, da je bilo letos za 11 odst. več gostov kot v istem času lani.

JURE VOVK

Razveseljuje je, da je v naših delovnih organizacijah vedno več mlajših ljudi, ki vse svoje moči in ideje vlagajo v napredek, v razvoj.

Med njimi je prav gotovo Jure Vovk, tajnik za samoupravljanje in informiranje v celjski Zični, koordinator za delo družbeno političnih organizacij v tovarni ter urednik glasila delovnega kolektiva. Ob takšnem navedenju je povsem jasno, da Jure nima malo dela.

Rodil se je pred 28 leti v Mariboru kot drugi otrok med štirimi v družini prvoročev. Že v rani mladosti je »postala« Celjan. Sola, služba, voj-

ska. Življenje v teh kratkih mladostnih letih mu je teklo leto, kot vsem našim mladim ljudem.

Zaposlitev v Zični je pomenila za Jureta življenjski preobrat. Njegova prizadevanja v političnih organizacijah niso ostala neopazna. Vestno delo je povzročilo, da so ga komunisti v Zični predlagali leta 1972 za sekretarja osnovne organizacije. Glede na leta vsekakor veliko priznanje. Sledila je enoletna srednja politična šola, kar očetu dveh otrok vsekakor ni bilo lahko. To je bilo naporno leto, stran od tovarne, od družine, od prijateljev. Toda prav to leto mu je dalo nove osnove za kvalitetnejše delo, za večji polet. Dalo mu je novo, bogatejšo vsebino dela.

»Sola mi je dala pogoj za poglobljeno delo v delovni organizaciji — med sodelavci. Če je naša vloga marsikdaj mobilizacijska, jo sedaj mnogokrat lažje uresničujem. Jasno, če človek več ve, lahko več naredi.«

Delo na poglobljanju in uresničevanju samoupravnih odnosov ni lahka naloga, zato je mogoče Jureta videti na poti do-

OBRAZI

mov z debelo torbo, v kateri počivajo zapisniki, akti.

»Če hoče človek resnično delati, ne more vsega narediti na delovnem mestu. Zato pač gre marsikatero popoldne, pa tudi noči niso redke. Vendar, potem, ko je uspeh tu, človeku ni žal. Pomembno je, da se problema ne ustrašiš, temveč pristopiš k njegovemu reševanju čimbolj mirno, zavestno in znanstveno. Na področju, kjer delam, bo potrebno v Zični narediti še izredno veliko, saj nas čaka pomembna naloga — nova samoupravna organiziranost, poživitev dela sindikata itd. Radi bi tudi zagotovili čimboljše informiranost vseh zaposlenih v Zični.«

Jure je še našteval, razvnel se je v pogovoru o tem, kaj vse je še potrebno, ne samo v Zični, temveč tudi drugod. Čimveč bo mladim ljudem, ki tako zainteresirano pristopajo k reševanju vsakodnevnih problemov, tem prej jih bomo rešili.

M. S.

PROPADLA AKCIJA

Spomladi letos se je celjski izletnik lotil akcije, ki je veliko obetala. Šlo je za pobudo o poceni počitnicah v Rovinju. Zares poceni, saj je bila penzijska cena v času glavne sezone določena na znesek 85, v času pred in posezone pa na 75 dinarjev na dan. Prenočišča so bila zagotovljena pri zasebnikih, hrana v restavraciji.

Toda, vsa prizadevanja izletnika in obisk številnih referentov za oddih in rekreacijo v delovnih kolektivih širšega celjskega območja v Rovinju, so ostali brez pravega odmeva.

Zakaj? V kolikor je bila cena več kot privlačna, ni bila vabljiva diskalkacija prenočevanja in prehrane. Morda je vzrok v slabem sprejemu izletnikov ponudbe iskati tudi v tem, da naši ljudje še vedno bolj zaupajo svojim počitniškim kapacitetam in onim uslugam, ki si jih zagotovijo sami, kakorkoli že. Morda so bili pomanjkljivi tudi programi? Morda še kaj?

Kljub letošnji propadli akciji, izletnik ni vrgel puške v koruzo. Še nadalje bo spodbujal takšne in podobne akcije, ker meni, da bo vendarle prišel čas, ko bodo ljudje z večjo zavzetostjo sprejemali takšne programe.

Sicer pa naj bo letošnji primer povod za temeljitejšo analizo vprašanja. Pri tem delu bi lahko sodelovali tudi referenti za oddih in rekreacijo v delovnih organizacijah, ki so najbližje tistemu, ki takšne usluge išče.

HUMOR

PONOČEVANJE

Zena vpraša moža: »Kako dolgo si bil sinoči v gostilni s svojo barko?«
»Do polnoči,« odgovori le-ta.
Ne laži, dragec. Kolega je povedal, da ste bili tam do 4. ure.
»Ja, to je bilo pa že danes.«

Aleksander Dumas je rad pripovedoval tole Med angleškim zajtrkom so predlagali zdravico v čast navzočih dam. Neki udvoortljivi možki je dejal: »Pijem na zdravje lepega spola obeh polobel!«
Tako je pripomnil neki markiz:
»Jaz pa pijem na zdravje obeh polobel lepega spola!«

S SEJE

CELJE: OBČINSKI IO

Pa se
sliš'...

OSEBNO PROTI VEČ DELA

Ločena seja delegatov zbora združenega dela celjske občinske skupščine. Razprava je tekla o predlogu za povišanje stanovaljske politike v občini.

Razprava živahna in konkretna. Vendar se ni niti enkrat ustavila ob vprašanju, ali je predlog za povišanje stanovaljske politike ali ne. Utemeljitev za ta korak je bila prepričljivejša. Pa ne samo utemeljitev na papirju. Tudi že površno poznavanje vprašanj okoli graditve, zlasti pa vzdrževanja stanovanj, je govorilo, da je povišanje nujno, saj na koncu koncev ni niti v koraku s tistim, kar je občinska skupščina predvidevala pred letom in še prej in na kar so opozarjali vsi, ki so se ukvarjali z naštetimi vprašanji stanovanjskega gospodarstva.

Na vrsto je prišlo glasovanje. Šlo je za to, ali se naj tudi občinska skupščina v Celju pridruži slovenski oziroma jugoslovanski akciji za povišanje stanovaljske politike, ali ne.

Glede na potek razprave, vprašanje okoli sprejema tega ukrepa ni bilo aktualno. In vendar, ko so delegati dvigovali roke, je bil eden proti.

Bil je iz kolektiva, ki ima v zboru združenega dela več delegatov. Njegovi tovariši so glasovali za povišanje stanovaljske politike, le eden izmed njih je bil proti.

Je bil mar takšen sklep delegacije ali konference delegacij v tej delovni sredini? So se v kolektivu

ali v delegaciji, kjer so ga izbrali za svojega predstavnika na tisti seji, odločili za negativno stališče? Vprašanja so se porajala kar sama od sebe, še zlasti, ker negativnega stališča ni prej utemeljil v razpravi in ker so člani drugih delegacij iz istega kolektiva glasovali za predlog o povišanju stanovaljske politike.

V odmoru je o njegovem glasu »proti« stekel razgovor.

»To je bilo moje osebno stališče!«

Osebnost v delegatskem sistemu, osebno potem, ko so na seji delegacije in konference delegacij sprejeli svoje pozitivno stališče!

Napaka je bila očitna, napaka, ki je delegatski sistem ne prenese. Osebnostna stališča imajo svoje

mesto le v času razprave, pri odločanju pa velja stališče celotne delegacije. Velja princip demokratičnega centralizma. Velja načelo odločitve večine. Tudi na seji zbora združenega dela bi bilo moč v razpravi razložiti osebno stališče in seveda hkrati stališče delegacije. Toda, treba ju je ločiti. Zelo natanko. Pri glasovanju pa mora delegat zastopati stališče delegacije, četudi se morda v razpravi in ob sprejemu z njim ni strinjal.

Pomenek o glasu »proti« je bil kratek. Razkril je napako in opozoril, da se vloga delegata v katerem koli zboru občinske skupščine ali v samoupravni interesni skupnosti ne more primerjati z vlogo nekdanjega odbornika.

MB

DIJAŠKI DOMOVI CELJE

objavljajo
za nedoločen čas prosti delovni mesti:

V TOZD dom Dušana
Finžgarja
kuhinjska pomočnica
V TOZD dom Vere
Šlandrove
kuhinjska pomočnica

POGOJI:

— v obeh primerih zaželena kvalificirana kuharica z izkušnjami

— zahteva se enomesečno poizkusno delo

Kandidatke naj pošljejo prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov:

Dijaški domovi Celje, Maistrova 5, Celje.

Izvršni svet skupščine občine Celje čaka do zaključka letošnjega leta še dosti dela. Tak je tudi njegov delovni načrt, ki ga je sprejel tik pred nastopom poletniškega obdobja. Samo po tem programu bo izvršni svet do konca leta razpravljal o dvainpetdesetih različnih zadevah, problemih itd. V tem seznamu je kar 23 predlogov za nove oziroma spremenjene odloke.

Medtem ko je delovni načrt za avgust spričo poletja dokaj skromen, so ostali mesečni programi naravnost zatrti s problematiko. In tako se ne hote pojavi vprašanje — ali bodo tudi v prihodnje seje izvršnega sveta trajale po več ur, vsekakor predolgo za zbrano in odgovorno delo.

Program za mesec, ki se nam počasi bliža koncu, med drugim zajema oceno integracijskih procesov v občini, zatem poročilo o učinkovitosti investicij naložb, analizo tehnične opremljenosti proizvodnih organizacij pa tudi poročilo o izvajanju območnega družbenega dogovora.

Septembra bo tisti mesec, ko se bo tudi izvršni svet srečal z oceno gospodarskih in drugih gibanj v prvem polletju letos. Zanimiva zna biti razprava o organiziranju kmetov-kooperantov v okviru KK Zalec na območju celjske občine. Problematika ne prihaja na dnevi red zaradi formalnosti, marveč zaradi vprašanj, ki bi jih v Celju v

tej zvezi radi rešili.

Med točkami delovnega načrta za oktober med drugim najdemo analizo cen v gostinstvu, predlog odloka o cestah, predlog odloka o imenovanju ulic itd.

Zelo razgiban bo november, saj je v načrtu kar štirinajst točk. Med njimi analiza izostankov z dela v organizacijah združenega dela, predlog odloka o hišnem redu (za javno razpravo), programi samoupravnih interesnih skupnosti itd. To pa je tudi mesec, ko se bodo člani izvršnega sveta srečali s poročilom o ustanovitvi požarno-varnostne skupnosti v občini in ne nazadnje s predlogi odlokov o izvršnem svetu, o občinskih upravnih organih in o poslovniku izvršnega sveta. Na tapeti bo tudi odločitev o začetku postopka za spremembo občinskega statuta.

Razprava o družbenem dogovoru splošne porabe in občinskem proračunu za prihodnje leto se bo začela že na začetku decembra. Prav tako bo v tem času stekla razprava o predlogu resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v 1976. letu ter o predlogu srednjeročnega družbenega plana občine do 1980. leta. Ta predlog je že v javni razpravi, ki bo končana v prihodnjem mesecu. Med trinajstimi točkami decembrskega programa sta tudi predloga odlokov o pogrebnih svečanostih ter o ureditvi prometa v naseljih.

MB

...da se praznovanja krajavnega praznika v Vrhu nad Laškimi ni udeležil noben vidnejši politični delavec, ki bi bil z »občinske ravni«. To ni res! Na proslavi je bil poleg precejšnjega števila članov različnih delegacij tudi predsednik zbora delovnih skupnosti in član občinskega komiteja ZKS JOŽE RAJH, ki sicer ni govoril ampak je v pevskem zboru prepeval v počastitev praznika.

V Velenju resnično dobro skrbijo za nagradjevanje zaslužnih športnih delavcev. Lani niso nikogar predlagali za Bloudkovo nagrado iz Velenjske občine, ampak se je predlagal RUDI ZEVAR in na TTKS so bili zelo presenečeni, ko so iz časopisa zvedeli, da je Rudi Zevart nagrajen z Bloudkovo plaketo. Ko smo ob priliki spraševali, kako se je lahko to zgodilo, so nam povedali, kako je prišlo do tega nenavdne primera. Tako kot ste prebrali!

NOVI
tednik

NOVO V KOLEKTIVIH — NOVO V KOLEKTIVIH — NOVO V KOLEKTIVIH

60 NAGRAD ZA KUPCE

„MODA“ ZA MLADE

»PIONIR« in nova enota »MLADOSTI« sta razpisala posebno nagradno žrebanje, ki velja za vse, ki bodo obiskali obe trgovini v času do 28. avgusta in v njima karkoli kupili. Ob nakupu zadržijo del bloka s številko v trgovini, drugi del, prav tako s številko, pa ostane kupcu.

V vsaki enoti bodo izžrebali po 30 nagrad. Skupaj torej 60 nagrad za kupce v »PIONIRJU« in novem oddelku »MLADOSTI«.

Direktor Mode, Milan Medvešek, med otvoritvijo nove enote »Mladosti« v Zidansko-vi ulici. Poleg njega članice kolektiva nove enote

»Pionir«, deveta in nova poslovalnica Mode na Tomšičevem trgu

Ne prvič in prav gotovo tudi ne zadnjič. Kolektiv trgovskega podjetja »Moda« v Celju je znova presenetil. Tokrat na širši črti kot doslej. Kar dve svoji enoti je posvetil mladim: pionirjem in tistim mladim, ki še s posebnim okusom in ostrim očesom želijo iti v korak z modo. S sodobno, moderno.

Zato ni naključje, če so deveto poslovalno enoto v okviru podjetja imenovali kar »PIONIR«. Tako ni zadrega, komu je namenjena. Sicer pa so tudi v izločbenem oglasu napisali, da je v njej predvsem različno blago za mlade obeh spolov od šestega do približno šestnajstega leta.

»PIONIR« na Tomšičevem trgu številka 8 se je sicer znašel v starodavni okolici. Toda, navzlic temu, mu je arhitekt dal mladostni dih. Takšen, ki privablja. Ne enkrat. Vedno znova in znova.

»PIONIR« je nova poslovna enota celjske »Mode«. Namenjena je doraščajoči mladini. V lokalu, ki sega globoko v notranjost in je zato pregled nad razstavljenim blagom več kot ide-

alen, so police bogato naložene. Izbira je velika, saj so tudi potrebe in zahteve mladih, vse tja do približno šestnajstega leta kar velike. Zato ni naključje, če paleta blaga, ki ga tu srečate, izredno pestra. Konfekcija, plenine, perilo, izdelki iz naravnega in umetnega usnja, galanterijsko blago, pokrivala in še kaj. Vse to sortirano glede na sezonske zahteve. Vse to od znanih in uglednih proizvajalcev. Tu srečujete sama znana imena. To je značilnost »Mode«, ki je ohranjena tudi v tej enoti.

In še to — samopostrežni način izbire in neprekinjeno poslovanje.

Kolektiv »Mode« pa je v ponedeljek dopoldne na skromni svečanosti izročil namenu še nov poslovni prostor enote »MLADOSTI« v Zidansko-vi ulici. Tudi ta kot prejšnja enota govori o prizadevanjih za sodobno, moderno oblačenje mladih in vseh, ki se čutijo mlade. »MLADOSTI« je postala pojem modernega, sodobnega oblačenja mladih. Zda je razširila svoj obseg, da bi se bolj približala svojim kupcem, da bi jih zadovoljila v še večji meri.

ZREČE

Vivat forma viva

Živa oblika, ki naj živi med nami v bolj svetli luči, kot smo je bili vajeni doslej. In če je živa, je živa zaradi nas, ker smo jo spoznali in jo vzeli za svojo. V našem vsakdanjem življenju se srečujemo z vsemogočimi oblikami in njihovimi funkcijami. Kako jih torej razumeti, kako jih podoživljati, kako jih imeti za resnico?

Odgovor ali vsaj doberšen del odgovora nam skušajo v tem trenutku dati v Zrečah, ko so pred dvema letoma rekli, da bodo imeli v svojem kovaškem kraju kiparsko formo vivo. Idejo je dal akademski kipar Vasilije Četkovič, prve materiale in sploh materialne možnosti pa Kovaška industrija Zreče. Pisali smo že o vlogi te tovarne, ki je z razumevanjem marsikaj storila za socializacijo svojega kraja — ne samo s plačami, ki so jih delavci zaslužili v njej, ampak s skrbjo, kako ob kosu kruha dati delovnemu človeku tudi kos potice — tistega duhovnega kruha, ki ti pri duši naredi toplo.

Zreška forma viva bo letos zaživela ponovno. Pred dvema letoma je prve plastike ustvaril kipar Četkovič, ob njem že lani akademski kipar Momo Vuković iz Ljubljane in letos bo ob Momu Vukoviću delal indijski kipar, ki je trenutno v Amsterdamu. Če svojega načrta ne bo uresničil, bo prišel namesto njega v Zreče ljubljanski akademski kipar Lapajne. Iz tega je razvidno, da bosta na vsaki formi vivi delala vsaj po dva kiparja. V osnutku pravilnika, ki bo prihodnje dni dobil svojo do-

končno podobo pa je predlog, da mora vsako leto forma viva pridobiti vsaj eno novo kiparsko ime. Kaj je še v predlogu: umetniški vodja je kipar Četkovič, kot idejni avtor forme vive. Njen pokrovitelj je Kovaška Industrija Zreče, ki je prva materialno omogočila njeno realizacijo. S sredstvi naj bi pomagale formi vivi vse organizacije združenega dela v Zrečah. Ustvarjena dela na formi vivi so njena last in last kraja, zato jih nihče ne more prodajati. Zanje naj bi skrbeli in jih varovala občinska kulturna skupnost Slovenske Konjice. Umetnikom naj ne bi izplačevali nobenih honorarjev za ustvarjena dela — dobili naj bi samo dnevnice in simbolično denarno nadomestilo. Cilj forme vive je vzpostavljati neposredne stike z občani in konkretnimi stvaritvami na področju likovne estetske ustvarjalnosti. Zreče bodo čez kakšno leto ali dve prava galerija na prostem. V zadnjem času znamo toliko govoriti, kako je treba kulturo dati delavcem — v Zrečah so s formo vivo dobesedno uresničili to reklo in to je poudarjeno tudi v novem predlogu pravilnika za delo forme vive. Zreška forma viva se bo razlikovala od drugih tudi v tem, ker kiparsko gradivo ne bo omejeno zgolj na železo, oziroma na samo en material, kot je to v vseh drugih mestih, kjer imajo forme vive. V Zrečah bodo rasle plastike iz železa, lesa, pohorskega granita. Ne gre torej za lokalizacijo materiala, ampak za odpiranje v najširše izpovedne možnosti sodobnih slovenskih, ju-

goslovanskih in drugih kiparjev.

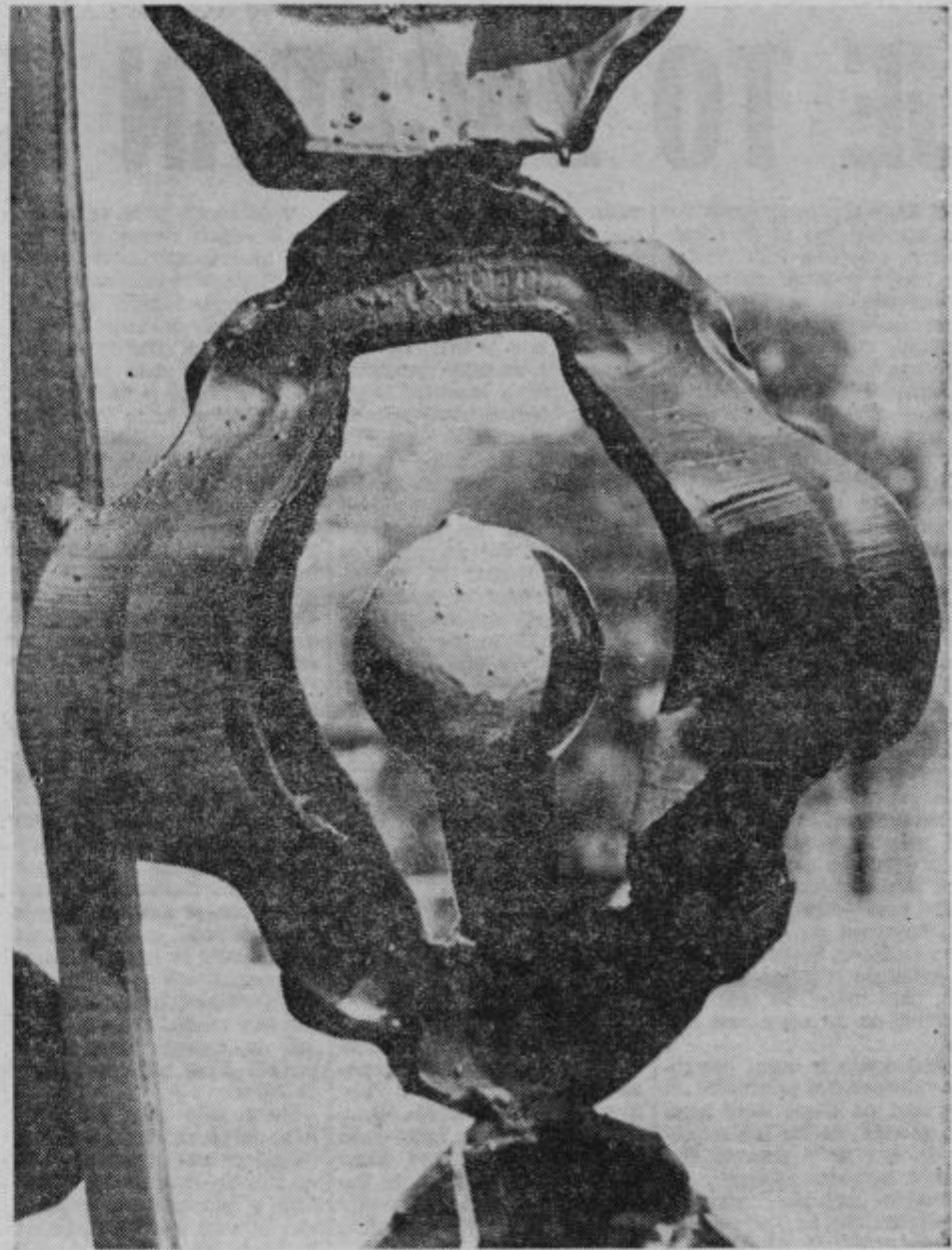
Zreče imajo pred sabo velik načrt razvoja, tako gospodarskega kot turističnega. Ob načrtnem delu na kulturnem področju pa bodo pridobile neprecenljivo investicijo. Ob estetskem vplivu forme vive bo ta imela zasluge čez leta. Tudi za kakšno lepše opremljeno stanovanjsko hišo, s katere se bo umaknil razvpiti, živopisani in bahaški kič. Torej gre za totalno kulturno akcijo, ki nosi v sebi globlja sporočila. Od tistih umetniško ustvarjalnih, ki omogočajo še več prostora pod soncem našim umetnikom, pa do tistih vplivov, za katere se niti ne zavedamo v vsakdanjem življenju in pehanjem za osebnim standardom, da jih sploh pogrešamo. Sele ko spoznavamo te duhovne vrednote, spoznavamo tudi to, koliko smo v bistvu izgubili. Koliko kulture, koliko ob tem našem samozavesti in upanju.

Zreška forma viva nam odpira nova vrata, da bomo še lažje vstopali v svet duhovne pa tudi srčne kulture. Iz dneva v dan nam bo ta vse bolj potrebna.

Celotno delo forme vive bo vodil poseben odbor, sestavljen z devetimi delagati, predstavniki krajevne skupnosti, tovarne, domačega prosvetnega društva, kulturne skupnosti, ZKPOS in uredništva Novega tednika, ki je pred letom z javno zastavljeno besedo tudi podprlo rojstvo forme vive v Zrečah.

Vivat, forma viva!

DRAGO MEDVED

Detaljl skulpture akademskega kiparja M. Vukovića

Razstava ikon G. Kolajdžiskega

Slikar in likovni pedagog Goece Kalajdžiski, ki skrbi za likovni pouk planinske mladine, je na predvečer občinskega praznika v avli kulturnega doma v Sentjurju razstavil 15 ikon, ki predstavljajo svojstven, nam morda nekoliko oddaljen likovni svet.

Naš znani etnolog prof. dr. N. Kuret je dosedanja likovna prizadevanja G. Kalajdžiskega ocenil zelo pozitivno ter o njih izrekel naslednje:

»Makedonski umetnik je ostal zvest duhovnemu bogastvu svoje domovine. Ze zelo zgodaj se je kot rastavator slavnih srednjeveških fresk dobro seznanil z motiviko in tehniko teh umetnin, ki so upravičeno izzvale občudovanje na razstavi jugoslovanske umetnosti v Parizu. Prevzele so ga in ga poslej spremljajo na njegovi umetniški poti. Glavno njegovo ustvarjalno delo želja namreč ikonam.

Ikone, svete podobe praveoslavni na lesu so se uveljavile kot posebna vrsta umetnosti in prav tem posveča svojo ljubezen slikar Goece Kalajdžiski. Tematsko ohranila in mora ohranjati zvestobo tradiciji, spoštovati mora izvirnike, ne izmišlja si novih likov, je torej vezan na stare predloge. To, kar nastaja pod njegovim čopičem, pa nikakor ni kopija. Dovoljeno tehnično znanje, s katerim razpolaga G. Kalajdžiski in ki prispeva ikonam čudovito patino, temni odtenki barv, nalašč in prečiščeno zabrisane partije ter zlasti blišče, pritegnejo gledalca z nenavajljivo močjo. Metod, Jurij, Kliment ali kakor jim je že ime, postanejo abstrakcija in dobe neverjetno umetniško moč.

Nič ni čudnega, če je umetnost G. Kalajdžiskega vzbudila pri nas in v inozemstvu, kjer je razstavljati veliko in nedeljeno priznanje. Naveličnosti zmaterjaliziranega zahodnjaka prinaša novega duha kot dragoceno umetniško dediščino vzhoda.

Otvoritev razstave se je udeležil širši krog prijateljev likovne umetnosti. Na intimni svečanosti ob svoj lojenk sta dali svoj kulturni prispevek pianistka Jelka Iskra in recitatorka Anita Cretnik.

E. RECNIK

S KNJIŽNIH POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Blažević M.: Reševanje iz ruševin. 1. ponat. Ljubljana 1975. S. 43581.

Kermavnar A.: Ambulanta E preko 4 G. Ljubljana 1975. S. 43565.

Grečko A. A.: Bitka za Kavkaz. Beograd 1970. S. 43568/85.

Vincenzo C.: Essai de grammaire slovene. Ljubljana 1975. S. 43503.

Knjiga u Smederevskom kraju u XIX veku. Smederevo 1974. S. 43507.

Pehani B.: Prenosna tehnika. Ljubljana 1974. S. 43513.

The World Almanac & Book of Facts 1973. New York & Cleveland cop. 1974. S. 43468.

Toš N.: Metode družboslovnega raziskovanja. Ljubljana 1975. S. 43517.

Despenjić L.: Tokovi, procesi i protivrečnosti rata. Beograd 1970. S. 43547/66.

Kulačanin B., J. Pejčinović, L. Šakota: Rušenje zgrada. Beograd 1971. S. 43548.

Mi smo Tižovi, Tito je naš. Zagreb 1975. S. 43550.

Avsenak B.: Vinski vedež. Celje 1975. S. 43551.

Radne organizacije u opštenarodnoj odbrani. Beograd 1974. S. 43557.

Le Quang G.: Glap. General revolucije. Ljubljana 1975. S. 43485.

LOČE

Dom potrebujejo

Loče imajo s svojo širšo okolico več kot tri tisoč prebivalcev, pa nimajo primerne kulture doma. Dosedanje poslopje s kinodvorano, ki je vseskozi služilo za najrazličnejše prereditve, proslave in zbornice že precej časa propada. Prej so si lahko ljudje vsaj dvakrat tedensko ogledali kinopredstavo, sedaj pa v loški kinodvorani že skoraj tričetr let vlada popolna tema. Domačini se šaljijo, da je ves čas zasedena, ker miši v njej igrajo hokej. Pa dajmo šalo na stran in se resno lotimo problema. Dejstvo je, da so možnosti in perspektive za razvoj spontane kulturne dejavnosti zaenkrat popolnoma potlačene. O tem perečem vprašanju sem se pogovarjal z vodilnim loškim kulturnim delavcem Emilom Zupancem. Najprej so me zanimali vzroki za takšno stanje in seveda tudi načrti za rešitev.

»Kulturni dom v Ločah je res dotrajan. Že precej časa je od tega, ko smo prenehali s predvajanjem filmov. Tako so ljudje izgubili še to edino možnost razvedrila. Jasno je torej, da pri nas ne more gostovati nobena amaterska gledališka skupina. Onemogo-

Emil Zupanc

čeno je kakršnokoli domače dramsko udejstvovanje, ki je bilo vseskozi na kvalitetni ravni, pa tudi razne proslave in druge prireditve moramo imeti pod milim nebom. Za naše poletne prireditve smo našli rešitev; preuredili smo dvorišče na gradu Pogled, zato pa je vsa stvar vezana na vreme.

V program moramo zapisati: v primeru slabega vremena napovedane prireditve odpadejo.

Za gradnjo novega kulturnega doma bi potrebovali štiri milijone, toda kje jih dobiti?! Zaenkrat imamo zagotovljeno samo slabo četrtno sredstev — 900 tisoč din. Načrti so že narejeni. Nov zakon o prepovedi začetka gradnje pred zagotovitvijo vseh potrebnih sredstev nam ne dovoljuje, da bi z deli že začeli.

»Verjetno bi bili tudi občani sami pripravljeni pomagati.

»V to sem prepričan. Tako z dejanjem kot s prostovoljnim delom. Opekarna nam je obljubila opeko. Problem je samo, kdaj začeti.

Z nastopom zime in slabega vremena se nam obeta popolno kulturno mrtvilo.

»Kaj pa renovacija sedanjega doma? Ali ta možnost ne pride v poštev?

Tudi na to smo že računali. Celotno stavbo bi povečali, tako da bi nova dvorana imela 250 sedežev.

TONE PETELINSEK

FILM IN VZGOJA

JE TO ZAČARAN KROG?

O filmski vzgoji govorimo že lep čas, saj si je navsezadnje priborila tudi zakonito mesto v predmetniku osnovne šole in sicer v okviru materinskega jezika. To se je zgodilo, toda ostalo je le na papirju. Zakaj?

Mirno lahko trdim, da je primer filmske vzgoje nekakega začaran krog, iz katerega pa ne bomo našli tako hitro pravega izhoda, če ne bomo kot družba v celoti pošteno premislili in tudi ukrepali.

Ko to rdim, izhajam predvsem iz nekaterih dejstev. Mislim, da se danes nikomur ne vsiljuje vprašanje, če je taka vzgoja sploh potrebna, kajti vsak, ki je kdaj gledal kakršen koli film, ne bo mogel zanikati, da vpliva film na človeka kot najmočnejši medij. To je izum, ki nas za dve uri iztrga iz realnega sveta in nas prisili, da pozabimo nase, usmerja nam misli in nas vodi tako, kot teče dogajanje na platnu. Prav neverjetno je, kako nas oblikuje, mi pa se tega niti ne zavedamo. Seveda ima večji vpliv na mladega človeka, na tisto bitje, za katerega trdimo, da na njem svet sioni.

Nedvomno je torej potrebno mladostnika pripraviti, da bo znal na filmu ločiti zrno od plevla, da bo lahko presodil, kaj je v pravem življenju mogoče, pošteno in človeško, kaj pa zlagano, preračunljivo in nehumano. In to delo naj opravi pred-

vsem filmska vzgoja, za katero pa ugotavljam, da je bolj kot ne le na papirju, kar naj pomeni, da se na večini šol ne izvaja. Seveda se bomo zdaj po svoji stari navadi vprašali, kdo je kriv. Navajeni smo že na taka vprašanja odgovorjati s kratkim odgovorom: družba; manj pa smo navajeni razmišljati naprej in ugotavljati, da smo družba mi, tudi jaz, tudi ti. In ko to spoznamo, smo že bolj konkretni in se kar hitro spomnimo, da so pedagogi tisti del družbe, ki je najbolj odgovoren za te zadeve. Prosvetni delavci, oziroma delavke, kajti te so v veliki večini, pa nekako odpravijo to delo, kar jim nimamo pravice niti zameriti. Zakaj?

Vsak človek, ki želi svoje delo opraviti vestno in dobro, ve, da potrebuje za to neko znanje ali prakso. Prosvetna delavka pa si takega ustreznega znanja ni mogla pridobiti na šoli, ki jo je usposobila za poklic. Prav tako nima na voljo dovolj ustrezne strokovne literature, da ne omenjam še ostalih problemov tehnične in komercialne narave.

Prosvetnemu delu družbe bi torej težko očitali krivdo, da se filmska vzgoja v večini primerov ne izvaja. Prav neverjetno pa je, kako nam je v celoti malo mar, kako odrasča naša mladina. To hudo obsodbo bom podkrepila z dokazom, ki je povezan s filmsko vzgojo.

V Sloveniji je že nekaj časa v veljavi zakon, ki v naših kinematografih dovoljuje predvajanje le slovensko podnaslovljenih filmov. Lepo in prav, čeprav odraslim Slovencem v večini primerov srbohrvaščina ne dela preglavic, da ne govorim o velikem delu občinstva, ki je sestavljen iz delavcev ostalih jugoslovanskih narodnosti. Ta čudoviti zakon pa dovoljuje nekatere izjeme, kar pomeni, da za nekatere filme ne velja. To so seveda filmi, ki prinašajo premalo dobička in se jih ne izplača prevajati v slovenščino. Ni težko uganiti, da gre skoraj praviloma za otroške filme.

Torej otroci naj še naprej gledajo srbohrvaško podnaslovljene filme, čeprav so se komaj naučili brati slovensko. Sploh ni važno, kako bodo film razumeli, mar ne! Ali lahko drugače razumemo tak zakon? Mislim, da to dejstvo ne boli samo mene, pač pa še marsikatero Slovenca, ki mu je kaj mar vzgoja mladega rodu, zato upam, da bomo našli še toliko denarja in podnaslovili v slovenščini tudi otroške filme ali pa sprejeli nov zakon, ki bo poudarjal, da morajo imeti vsi otroški filmi slovenske podnaslove.

Ne bi bilo prav, če bi trdila, da pa za filmsko vzgojo nismo ničesar storili. Že leta in leta so naši otroci vključeni v pionirsko in mladinsko filmsko gledališče. Le da je to premalo. Nesprejemljivi

vo je tudi dejstvo, da gledajo vsi učenci enak program, ker je izredno redko število filmov, ki so prilagojeni vsem stopnjam mladostnikovega razvoja. Zaradi tega bo treba letos program razdeliti v tri skupine, ki bodo prilagojene trem različnim stopnjam razvoja otrok. Ker je film po svoje učbenik filmske vzgoje in ker je razgovor v okviru pouka mogoč le, če večina učencev sodeluje, bo dobro, če bodo v kino-abonma vključeni vsi šolo-obvezni otroci. V ta namen bo občinska ZKPOS, ki vključuje tudi filmsko vzgojno dejavnost, organizirala enodnevni seminar za vse zainteresirane pedagoge. Svoje bogate izkušnje s tega področja bo posredovala znana filmskovzgojna pedagoginja Mirjana Borčič iz Ljubljane. Mislim, da še dolgo ne bomo doživeli, da bodo naši kinematografi predvajali le dobre, umetniške filme, ki so po navadi deficitarni, prav tako ne bomo obvarovali otrok pred slabimi filmi, če jim prepovemo ogled; kaj takega je danes nemogoče, saj so kinematografi podjetja, ki živijo od lastnega dobička. Prizadevati pa si moramo, da bomo bodočim filmskim potrošnikom oblikovali okus. To je edini način, da se bo morda nekoč tehtnica komercialnega pravila ponudbopovpraševanje le nagnila v prid kvalitetnemu, umetniškemu filmu.

MAJDA UMNİK

KRONIKA

SAMOTNI STAROSTA

Res morate imeti srečo, da še kje naletite na takšno starino z velikim kolesom in dolgim vretenom kot je tale vodnjak na sliki. Če se kdaj peljete po cesti Slovenske Konjice—Poljčane, se ustavite v Žičah in zasukaite njegovo veliko kolo. Lahko tudi poizkusite hladno vodico.

Fot: TONE PETELINŠEK

NA VRHU PRAPOR

V okviru krajevnega praznika v Vrhu nad Laškimi je krajeva organizacija Rdečega križa slavila tridesetletnico miru in znane nad fašizmom z razvitjem prapora. Ob razvitju so novorazvitemu praporu drugovali številni prapori sosednjih organizacij, celo iz Ščavnice družabno pomenijo in poveselijo. Prapor je razvil pri Mariboru so prišli člani RK, da se s tukajšnjimi predstavnik laške pivovarne, saj je ta kolektiv prevzel pokroviteljstvo nad prireditvijo. Prapor RK v Vrhu nad Laškimi je že prvo uro ob razvitju bil kar močno obtežen s trakovi, za katere so organizaciji RK prispevala mnoga podjetja in družbene ter politične organizacije. O delu organizacije RK na sploh in o uspehih ter prizadevanjih krajeve na Vrhu, je ob tej priložnosti govoril predsednik RK v kraju Tone Jevšev.

MLADI PREBOLDSKI PLAVALCI

Telesno kulturna skupnost Zalec je tudi letos pripravila več tečajev pod naslovom »naučimo se plavati«. Zaradi slabega vremena je akcija bila le zadovoljiva. V teh tečajih se je naučilo plavati več kot 400 mladih iz Prebolda in bližnje okolice. Na sliki: mladi plavalci na preboldskem bazenu.

PISMA
BRALCEVSLIČICE
IZ DOBRNE

Ko letos na Dobrni proslavljamo 350 letnico zdravilišča, je prav, da ocenimo prehojeno pot in uspehe, ki so bili doseženi v letih po vojni. Že prvi podatki govore, da so v primerjavi z drugimi zdravilišči pri nas skromni. To velja za investicije. Sedanjí kolektiv si zelo prizadeva, da v obstoječih razmerah in kapacitetah skuša kar najbolj zadovoljiti gosta ali pacienta. Toda, na dlani je, da večina gostinskih in kopaliških prostorov ne ustreza več današnjim razmeram in zahtevam. Nekateri, ki Dobrno dobro poznajo, pravijo, da se že od ranjke Avstrije naprej tu ni skoraj nič napravilo, zgradilo. Gre namreč za zdravilišče samo.

Zato je nujno, da se nekaj ukrene in da se čimprej zgradi nujno potrebni hotel. Menim, da bi morali imeti vsi, ki lahko pomagajo pri reševanju tega vprašanja, več postluha. Zavedati bi se morali, da je zdravilišče na Dobrni edino v celjski občini. Pa tudi sicer je potrjeno, da bi bila zgraditev hotela na Dobrni zelo dobra naložba, tudi zaradi skrbi za zdravje delovnega človeka.

Ob stanju, kakršno je, smo za marsikaj prikrasili tudi domačini, ne samo turisti. Tako nimamo več kina, lekarne in

še kaj. Kulturnega življenja skoraj ni. Po zdravila moramo v Celje pa tudi po vsak dokument ob rojstvu, smrti itd. S postrežbo v trgovini, mesnici, pekarni ni nič boljše, saj se vsako jutro nabirajo vrste pred njimi, ker so lokali premajhni in tudi ne ustrezajo zdajšnjim potrebam.

Turistična taksa je letos večja za 100 odst. Zato je velika kritika, češ, saj ne nudite več kot prej. To se tudi pozna, saj imajo na višku sezona mnogi zasebniki prazne sobe. Temu pa botrujejo še druge pomanjkljivosti. Cestna razsvetljava. Zunaj vasi traja mir že skoraj dva meseca. Na večkratno posredovanje se je le posvetilo. Toda, zagorele so samo tiste luči, v katerih žarnice še »živijo«. Za pregorele ni nadomestila. Krajevne ceste so ponekod takšne, da si ne zaslužijo imena. Sprehajalnih poti izven vasi pa tako nihče več ne obnavlja.

Tudi nova cestna »sigurnizacija« je prinesla na križišču pri »Korenus« pravo zmedo. Vsi turisti, ki pridejo iz celjske smeri ne vedo, kam zaviti proti Velenju. Strokovenjak, ki je to pogruntal najbrž niti sam ne verjame, da se po takšni zaprašeni in slabi cesti pride tudi v Velenje. Menim, da so takšne pomanjkljivosti samo izraz malomarnosti tistih, ki jih povzročajo. Zavedati bi se morali, da je turizem sila občutljiva gospodarska panoga, ki bi ji morali posvečati več pozornosti.

LEOPOLD GORSEK
Lokovina 2, DobrnaPRIPOMBA
IZ NOVE VASI

Pri odboru krajevnega skupnosti Nova vas v Celju je občanom izpostavljen na ogled novi zadalni načrt naselja Nove vasi.

Na spodnjem območju Nove vasi, severno od Dečkove ceste, je predvideno za rušenje in odstranitev precej dobro ohranjenih stanovanjskih hiš, da bi čimprej zgradili šest dvanajstnadstropnih stanovanjskih blokov, samopostrežno restavracijo in otroški vrtec.

Povsem umevna je graditev slednjega, toda graditev tako velikih stanovanjskih blokov oziroma stolpnice na tem mokrotnem predelu ni priporočljiva, saj je tam poklicna ekipa s vrtnalnimi stroji dognala, da teren ne ustreza za visoko gradnjo. Zato bi lahko odpadlo rušenje predvidenih družinskih hiš, saj je območje Nove vasi pretežno delavsko naselje. Danes pa hočemo tem ljudem odvzeti te skromne domove, na katere jih veže velika ljubezen in nešteto spominov. Mar bi ne bil tak korak preokruten za prizadete ljudi in lastnike teh hiš, čeprav jim je naša družbena skupnost dolžna oskrbeti primerna stanovanja drugje?

RAFAEL GORENŠEK,
CELJE,

Ulica bratov Vošnjakov 5

Pripis uredništva: Iz vašega obširnejšega pisma smo za objavo povzeli le prvi del, ker menimo, da z drugim delom ne prispevate k reševanju problema, ki je pereč tudi za Celje. Če se sklicujete

na humane odnose v uvodnem zapisu, ki smo ga objavili, bi bilo prav, če bi to človekoljubnost zadržali tudi na drugem delu, ko gre prav tako za ljudi, za naše delovne ljudi. Pa oprostite!

KULTURNI
INFORMATOR

S celjske avtobusne postaje so končno le odstranili umazane reklame, ki niso v čast ne podjetju, ki je tam imelo reklamo, ne avtobusni postaji, pa tudi okras mestu niso bile. Prav gotovo pa niso dostojno predstavljale podjetja, ki imajo — priznajmo — moderne lokale, katerih se nam ni treba sramovati.

Sedaj pa tam ni nobenih reklam. In tudi to je zgrešeno. Dolga stena dobesedno kriči po novih reklamah. Končno s te postaje odhaja — pa tudi prihaja — tisoče potnikov dnevno. Tu bi lahko bila obvestila, o gledaliških programih, koncertih, prireditvah, nadalje o muzejih, razstavah. Vsega tega ni. Ni tudi nobenega načrta mesta z ulicami, kjer bi bil potokaz po mestu z vrstnimi mesti recimo bolnice, raznih ustanov, uradov, šol, knjižnic, muzejev, bank ipd.

Ta stena bi bila lahko informator o poslovnem in kulturnem življenju Celja — vsekakor pa bi morala biti tudi primerno vzdrževana na dostojni ravni. Le tako bi izpolnjevala svoj namen. Tega pa ni in prazna stena pomeni tudi določeno praznino ne samo na steni, temveč tudi nekje drugje. GORAZD KLEVIŠAR

pisma

ŽIVLJENJE V DRUŽMIRJU

Družmirje je majhna vas, ki leži v Saleški dolini med Velenjem in Soštanjem.

Stoletja so v njej živeli srečni ljudje in se borili z življenjem za vsakdanji kruh, za boljšo prihodnost. Tem trši je bil boj z življenjem, večja in trdnjša je bila ljubezen do zemlje, saj je ljubezen, rojena v trpljenju, najlepša in najpristnejša. Prebivalci te vasi so kmetje, njihovo bogastvo je zemlja, od katere smo vsi odvisni. Toda tako ceniti, kot jo znajo ti ljudje, je ne more in ne zna nihče drug. To so ljudje, ki jo leta in leta obdelujejo, zato si znajo z njo deliti veselje in trpljenje. Čutijo, da je zemlja edini in najbližji prijatelj človeka, ki ga nikdar ne zaustavi nikdar ne razočara. Zemlja je vsakomur, ki jo z veseljem obdeluje, neusahljiva dobrot, vsak človekov trud je tisočkrat povrnjen.

Toda človek, ki je neprestani in živi klicar k lepšemu in boljšemu življenju, je ustvaril nov svet, svet tehnike in mehanizacije. Zemljo obdelujejo s stroji, po cestah drvijo avtomobili, po vaseh in mestih pa so zasvetile električne luči. Toda za vse to so potrebne velike količine raznih surovin, ki so »skranjene«, pod zemljo. Zaradi tega so danes že velike površine zemlje uničene, preplavljajo jih jezera. In takšna

žrtev današnje civilizacije je tudi vas Družmirje, pod katero so veliki sloji premoga. Ta kraj pa je meni in mnogim drugim ljudem rojstni kraj. Kraj, kjer preživim svoje nežno otroštvo, mladost, kjer so shranjeni vsi najlepši spomini, je vsakomur najdražji in nepozabljivi. Ljudem, ki so tukaj preživeli vse svoje dosedanje življenje, je ta kraj tudi nenadomestljiv. Kako ga naj torej zapustimo in gremo v svet, kjer nam bo vse tuje, tuji ljudje, tuja zemlja. Takšne težave tarejo vaščane Družmirja v teh letih.

Večkrat opazujem nekoga starejšega kmeta, ki zamišljen stoji sredi svojih njiv in travnikov. Z mračnim obrazom se ozira po svojem »malem kraljestvu«. Spominja se, koliko pota je bilo prelitega na tej zemlji, koliko krat je je že prerahljajal z močjo svojih rok. Sedaj pa je prišel čas, ko ga zemlja zapušča, izginja v notranjost, saj izpod nje dan in noč vozijo premog. Razočaran je nad njo, vendar čuti, da je ne bo mogel nikdar zapustiti.

Toda nelzprosnost življenja to zahteva od njega, od nas vseh. Vsi postajamo mračni, zaskrbljeni, ni več tiste prave topline in ljubezni med nami. Gradimo si nove, moderne domove, ki pa nikdar ne bodo mogli nadomestiti naših prvih domov. Z mi. slimi bomo še vedno živeli na rodni zemlji in domu.

Energija, ki je potrebna, da so mesta svetla, je

tako ne bo zmanjkalo. Zmanjkuje pa svetlobe v naših srcih, ljubezni, ki je energija življenja. Kateri energija je potrebnejša človeku, pa bo pokazal čas.

Irena Blažič
dijakinja 1. letnika Gimnazije Družmirje 9, Soštanj

ZELENI PLAN IN KOSE

Zdi se mi, da so predvideni »zeleni plani«, ki naj bi pospešili razvoj kmetijstva pri nas, vzeli na celjskem območju resno. Do tega sklepa sem prišel po tem, ko sem po vseh trgovinah v Celju zamen

spraševal po navadni kosi za vsakdanjo rabo na domačem vrtu. Povsod imajo precejšnjo izbiro raznih motornih pa tudi električnih kosilnic, ki pridejo v poštev le za zelence in parke. Seveda so tudi temu primerno zasoljene.

Ne razumem, kako mora ostati tako središče velikega kmetijskega okolja brez enega komada, sredi ko nujnega orodja. Mar poletja, za kmetijstvo tasmo res že tako mehanizirani, da nam navadne kose niso več potrebne? Prepričan sem, da temu ni tako, pač pa verjetno temu botruje kakšna ponovna podražitev ali pa zgolj

malomarnost tistih, ki bi morali za to skrbeti. Vsekakor do kaj takega, sredi poletja, pri nas ne bi smelo priti. In tudi srpov ni nikjer.

S. N.

KASTELKA: TOKRAT DRUGAČE

Hvaležna prebolska publika rada obiskuje predstave domačih gledališčnikov, ki so dokaj kvalitetne, primerno izbrane in za današnje razmere, ko jim kino in televizija skakača v zelje, dokaj pogostne.

Igralci s svojim dolgoletnim vodjem Lojzutom

Friscem res nimajo za svojo dejavnost primernih prostorov, zato se sestajajo v sobi poleg odra, kjer imajo tudi skladišče kulis in druge ropotije od kar stoji zadrudni dom.

Sama beseda »zadrudni dom« pove, da smo ta dom zgradili leta 1959 kmetje s svojim denarjem za upravne, gospodarske, trgovske in kulturne potrebe Prebolda in okolice.

Torej lastništvo je jasno. Kdor se hoče pogovarjati tudi o uporabi dvorane se mora pogovarjati s pravnim zastopnikom kmetov kooperantov zadrudno enoto Prebold oziroma z njenim upravnikom. Zadrudna enota že vsa leta spremlja z razumevanjem delo gledališčnikov, zato marsikdaj pri obračunu najemnine zatisne oči.

V zameno zato pa želi na odru, sobi in dvorani higieno in boljši odnos do imovine.

— ik

KLOPI OB SAVINJI

Oglašam se na pismo objavljeno v vašem časopisu z naslovom »Glavna celjska avtobusna postaja«. Tudi pri nas v Laškem gled tega nismo nič na boljšem. Klopi so vedno zasedne, žal pa navadno tisti del, ki ni namenjen sedenju, to je naslonjalo. Mislim, da bi ljudje morali imeti toliko spoštovanja drug do drugega, da tega ne bi počeli.

Tako sem bila pred kratkim na laškem starem gradu. Tam je bila tudi skupina mladih. Iz njihovih ust je padla pripomba na moj račun, češ, s katerim avionom sem se pripeljala. Ker sem upokojenka ME JE TA PRIPOMBA zelo prizadela.

SALAJKO JUSTINA

LUČE: DEBELI IN SUHI

V Lučah je bila v nedeljo zanimiva nogometna tekma, ki je privabila na igrišče za vasjo veliko število obiskovalcev. V žogobcu sta se namreč pomerili moštvi suhih in debelih. V igri, polni naravnost komičnih prizorov, so se suhi upirali fizično prevladujočemu nasprotniku in sploh niso bili tako lahek nasprotnik kot je to pokazala tehnika... Veliko zaslug za izenačeno igro sta imeli tudi obe predstavnici šibkejšega spola, ki sta neustrašno branili svoji mreži pred nevarnimi streli proti vratom. Kot v vsaki igri seveda tudi tu ni manjkalo grobih prekrškov nad nasprotnimi igralci in nekajkrat je morala posredovati tudi »prva pomoč«. Na posnetku zgoraj vidite enega od takih primerov. Seveda pa je šlo bolj za šalo kot zares. Sploh je bilo vskozi med srečanjem dovolj smeha in dobre volje, tako za gledalce kot tudi za igralce same. To pa je bil tudi osnovni namen tekme!

M. KOROŠEC

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

44

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Partizan Ivo — tekom vojnih let je prehodil od pridružitve v Savinjsko četo julija 1941 do konca vojne področje Spodnje in Gornje Savinjske doline, Kozijskega in Dolenjskega in spoznal številne domačije v teh krajih — je opisal Jožef Suhovršnik tako-le: »Suhovršnikova, žena s plemenitim in pogumnim srcem, je bila meni, kot neštetim drugim partizanom, v pravem pomenu besede rodna mati. Ona ni nudila strehe ali nahanila le posamezne partizane ali manjše skupine. Pri njej je bilo kakor malokje omogočeno, da se je nastanila in nahranila katerakoli od čet Savinjskega bataljona ali tudi ves bataljon v 1942 letu, v kasnejših letih so se tu ustavljale Tomšičeva, Serčerjeva in druge brigade. Ze v 1942 letu so se pri Suhovršnikovi zadrževali po nekaj dni politični aktivisti. Navadno nas je že na pragu prijazno sprejela. V tej hiši so bili sestanki političnih aktivistov najvarnejši. Otroci Suhovršnikove so bili naši najboljši in najzanesljivejši kurirji, seveda starejšim, dočim je imela mlajše navajene, če bi jih kdo vprašal ako so prišli kakšni »stricci« do njih, da so odgovorili: »Nobenih stricov ni bilo, nobenih ne poznamo, poznamo le ata in mamco. Tudi sosedje te kmetije so bili sijajni in zanesljivi ljudje. Edino tako se je lahko dolgo ohranila skrivnost pred Nemci, da se pri Suhovršnikovi pogosto zadržujejo partizani. Če komu, potem gotovo dolgujem zlati materi Suhovršnici zelo mnogo, ker mi je rešila življenje. Ko sem bil spomladi 1942 leta zelo, zelo bolan, mi je v boleznih stregla s tolikšno ljubeznijo, kot jo zmore le rodna mati. V hudi in ostri zimi od 1941 na 1942 leto so mi na pohodnih noge tako ozeble, da so se mi zatem odprle rane in ognijoile. Ko sem prišel do Suhovršnikovih, sem noge prestavljal le še mukoma in z največjim notranjim premagovanjem bolečin. Gospodinja mi je postlala v mali sobici, v »kasti« kot pravijo na deželi. Iz Gornjega grada mi je prinašala zdravila, a bolezen je vseeno napredovala. Nikoli ne bom pozabil, kako je neke noči zaskrbljeno bedela ob moji postelji. Jaz te bom »pocajtal«. Tako te bom zdravila, kot sem že zdravila svoje otroke. Potem mi je slednji dan previjala in po dvakrat namazala noge s prežgano smetano. Vselej je potegnila izpod mene prt, prepojen z gnojem. Toda zdravila me je vztrajno in po štirinajstih dneh sem res okrevel toliko, da sem se lahko priključil mojim soborcem. Seveda sem se

Zaporniki na grajskem dvorišču na Borlu. Slika je iz majskih dni 1941 leta, ko so bile življenjske razmere še znosne. Iz Borla so, posebno od spomladi 1942 dalje vodili jetnike v mariborske in celjske zapore na zasiljevanja in zatem v koncentracijska taborišča širrom tretjega rajha, najpogosteje pa pred puške v mariborsko ali celjsko jetnišnico.

(Slika je iz arhiva Muz. revolucije Celje)

pri Suhovršnikovi vselej, kadar je le bila prilika, rad in s hvaležnostjo ustavil. Če me dalj časa ni bilo k njim, sem že prejel po drugih partizanih pozdrave od Suhovršnice in vprašanje, zakaj se nič ne oglašim. Poznani mi je, da je ta, zlata partizanska mati, zdravila tudi druge ranjene in bolne partizane. Vsi tisti, ki smo bili deležni njene pomoči, je ne bomo pozabili do konca svojih dni. Dodati moram še to, da je bil njen mož, ki so ga ubili Svabi nekaj pred osvoboditvijo, prav tako požrtvovalen za partizane. Brez njegove pomoči in sodelovanja ne bi zmogla ta hiša nahraniti včasih tudi kar naenkrat po nekaj sto borcev močno partizansko enoto. Gospodar Suhovršnik ni ob takih prilikah zaklal le ovco, telčka ali enega

prašiča kot 1942 leta. V kasnejših letih se je tu klalo in kuhalo v takem obsegu, da je samo njihova hiša žrtvovala celega vola in po nekaj prašičev poleg velikih količin krompirja, jajc, mleka in drugih živil, če je šla skozi ta kraj močnejša partizanska enota. In to je bilo nekajkrat v letu. Tako pomoč partizanski vojski so zmogle le najzavednejše in gospodarsko najmočnejše hiše v Gornji Savinjski dolini.

SUHOVRŠNIKOVA — »BANDTIENHAUS«

Običajno se zadržujemo pri sedanjem opisovanju razmer in dogodkov med NOB v Gornji Savinjski dolini v obdobju 1941 in 1942 leta. Toda razmere in dogodki, ki so se odvijali tudi kasnejša leta pri Suhovršnikovi so zelo značilni in pomembni za tisti čas, zato jih bomo izjemoma opisali že sedaj.

Gospodinja Suhovršnikova se spominja in pravi, da je bilo lepo v tistih letih pri njih. Partizanov so se tako navadili, da si niso mogli več predstavljati dni ali noči brez njih. Skoraj vsak večer so prišli. Komaj je nahranila eno skupino, že je prišla druga. Ko je legla k počitku, že so potrkali eni, potem čez nekaj ur drugi, proti jutru včasih tudi tretji. Nema lokdaj je bila družina vso noč budna. Podnevi so partizani ostali kar v hiši in mož jim je postregel s tem in onim. Ko je gospodinja pekla kruh, so jo pogosto vpraševali »Mama, ali bo kmalu pečen?« Včasih je tedensko po štirikrat pekla, vselej po štirinajst velikih hlebov in vse je šlo sproti v lačne želodce. Ne more in ne truda ji ni bilo žal ob hvaležnih očeh partizanov. Sami domaći so bili dostikrat po dva ali tri dni brez kruha. Da, veliko kruha se je pojedlo pri tej hiši, zraven pa so priložili, če je bila naglica, namreč partizanom zaradi nujnosti premikov v drugi kraj, tudi prekaženo meso in slanino. Tudi pijače je bilo vedno dovolj pri hiši.

Kadar so bili preko dneva partizani pri Suhovršnikovi, je vselej stal kdo izmed domačih na straži, da jih ne bi Nemci presenetili. V 1943 letu so morali biti Suhovršnikovi čedalje bolj previdni, kajti njihov dom so okupacijske oblasti na občini in policiji že krstili za »Banditenhaus«. Vse pogostejše so prišle do njih prihajati vermanske in policijske patrulje, toda vselej so partizani pravočasno odšli in vse se je srečno letelo.

JUBILANT IZ DOBRNE

Pred dnevi je v Dobrni praznoval šestdesetletnico Lovrenc Smolič, nekdanji borec in nosilec partizanske spomenice 1941. Lovrenc se je rodil 16. avgusta leta 1915, v Dolnji Straži pri Novem mestu, kot kmečki sin. V družini je bilo kar osem otrok. Oče je bil človek naprednega duha, zato ni čudno, da se je Lovrenc že v mladih letih seznanil z naprednimi idejami in je bil že od vsega začetka vnet »sokolovec«. Ko je izbruhnila vojna, ni dolgo razmišljal: že 41. leta je pričel delati za Osvobodilno fronto, v prvih dneh januarja 42 pa je odšel v partizane. Priključil se je Dolenjskemu odredu, ki je kasneje prerasel v Gubčevo brigado. Kot »gubčevca« se je Lovrenc Smolič udeležil številnih hudih bojev z Italijani in med drugim je sodeloval tudi v Roški ofenzivi. Toda med tem so se okupatorji kruto maščevali nad njegovo družino. Ubili so mu brata, požgali domačijo in izselili starše. Pa tudi njega ni spremljala sreča: leta 43 je bil ranjen v

nogo in moral je v partizansko bolnišnico v Kočevskem Rogu. Ko je okreval, je spet prišel za puško in ostal v partizanih do osvoboditve. Zdaj se je nastanil in zaposlil v Ljubljani, 49. leta pa se je preselil v Dobrno, kjer si je ustvaril dom in tu živi še danes.

Lovrenc danes nerad govori o svojih zaslugah v NOB in o odlikovanjih, ki jih je dobil zanje. To je odsev njegove skromnosti. Bolj zgovoren pa postane, ko opisuje akcije, v katerih je med vojno tudi sam sodeloval. Kljub slabemu zdravju, ki je

posledica vojne, še vedno aktivno deluje v društvu upokojencev in Zvezi borcev. Po invalidski upokojitvi leta 1960 je postal še posebno aktiven pri krajevni organizaciji Zveze borcev. Pripravljen je sodelovati v vseh akcijah in pri organiziranju vseh prireditve, ki jih organizira to društvo in nikdar mu ni šel časa in moči za takšne stvari.

Kakšnih večjih funkcij pa Lovrenc Smolič nikdar ni imel. Pa ne zaradi tega, ker bi mu jih ne zaupali! »Zakaj,« pravi, »ko pa so še drugi, mlajši in bolj sposobni od mene...« V tem se spet vidi njegova velika skromnost.

Lovrenc torej veruje v mlajšo generacijo. »Trebajih je le vzpodbuditi za delo, jim dati voljo, da bodo še bolj delali,« pravi, ko govori o mladih.

Tak je torej Lovrenc Smolič iz Dobrne. Skromen in kljub visokemu jubileju, ki ga praznuje letos, še vedno poln energije. Ob njegovem prazniku mu iskreno čestitamo tudi mi in mu želimo, da bi tak kot je, ostal še dolgo časa med nami! MK

ŠOŠTANJ

STARO SE UMIKA NOVEMU

Na Prešernovem trgu v Šoštanju so delavci stanovanjskega podjetja iz Velenja pričeli rušiti staro poslopje, da bi na tem mestu še letos pričeli z gradnjo dveh stanovanjskih blokov iz solidarnostnega sklada. Predsednik krajevnega skupnosti Šoštanj Miloš Volk je povedal, da bo v dveh blokih okrog 70 stanovanj, kar bo vsekakor omililo stanovanjsko stisko v Šoštanju. Kot je znano, Šoštanj še danes nima urbanističnega načrta, zato je vsako novo gradbeno zemljišče zelo dobrodošlo.

Zanimivo je, da je poslopje, ki ga rušijo, nekdanja stara tovarna usnja Zandla Vošnjaka, kot so ga klicali nekdanji domačini in ki jo v svoji knjigi spominov omenja tudi znani slovenski politik dr. Josip Vošnjak, ki je izhajal iz znane šoštanjske družine Miha Vošnjaka.

ka, ustanovitelja sedanje usnjarske industrije ob reki Paki. Ko je Zandl Vošnjak moral leta 1905 to svojo usnjarno na dražbi prodati, so spodnje prostore deloma preuredili v stanovanja, in ker so bili stropi močni oboki iz opeke, so zgornji večji prostor uporabljali za telovadnico, dokler telovadno društvo Sokol v stari Jugoslaviji ni zgradilo svoj društveni telovadni dom.

Ker torej Šoštanju zaradi številnih industrijskih objektov in eksploatacije premoga primanjkuje zazidalnih površin, bo verjetno treba podreti še marsikatero staro zgradbo, da bi pridobili nove zazidalne površine. Verjetno bodo v kratkem pričeli podirati tudi dokaj mogočno stavbo prav tako na Prešernovem trgu, kjer je bila več desetletij znana Delopostova pekarna in

prodajalna kruha. Omeniti velja še to, da se je precej Šoštanjčanov že preselilo v Velenje ali pa so si zgradili hiše v drugih okoliških krajih. Po zadnji statistiki, ki smo jo dobili na krajevnem uradu v Šoštanju, je razvidno, da število prebivalcev upada, kar je menda edini primer nekega mesta v Sloveniji. Skratka usoda Šoštanja ni rožnata, oziroma nima perspektive, saj se bo del mesta pod Goricami zaradi eksploatacije premoga spremenil v jezero, medtem, ko se bo na levi strani Pake še naprej širil kompleks četrte faze termoelektrarne, kar bo z ozirom na vlago in saje vsekakor neugodno vplivalo na okoljske prebivalce. Naša fotografija prikazuje del objekta, ki ga rušijo, na levi pa je stoip Pustega gradu.

V. KOJC

NAŠ KRAJ

● NAJDENČEK V VELENJU

Pretrsljiva zgodba o dojenčku-najdenčku se je v petek 16. avgusta hitro razširila po Velenju. V grmovju pred velenjsko gimnazijo so namreč našli otroci dojenčka, starega kakke tri mesece. Varnostni organi so ugotovili, da je najdenka JASNA DURANOVIC, hči priseljenih delavcev. Deklico so odpeljali v slovenjegraško bolnišnico.

Njen oče je delavec v rudniku, ki mu je priskrbel tudi stanovanje v Pesjem. Zaradi nerazumevanja v družini je svojo ženo Zlato zapustil in se odselil v samski dom. Le-ta je ostala sama, brez zaposlitve. S pomočjo znancev se je nasilno vselila v enosobno stanovanje na Kersnikovi 7 v Velenju. Rudnik ji je že prej dal enosobno stanovanje v Šoštanju, vendar se vanj ni hotela vseliti. Zaradi tega so jo varnostni organi 16. avgusta prisilno izselili iz velenjskega stanovanja. V znak protesta je DURANOVIC ZLATA, mati male Jasne, deklaro odločila v travo pred gimnazijo in odšla neznano kam.

Ze čez tri dni je mati vzel deklaro iz bolnišnice in odšla z njo v neznano. S svojim brezvestnim ravnanjem je tako ogrozila mlado življenje. Se za-veda posledice, ki bi lahko nastopile? Varnostni organi v Velenju lahko selsno mater iščejo, saj se bo morala zaradi tega dejanja zagovarjati pred sodiščem.

● ŠOŠTANJ: RAZLIČNE CENE ISTEGA PODJETJA

Po enomesečnem premoru je kinopodjetje iz Velenja le začelo tudi v Šoštanju predvajati filme. Na splošno presenečenje pa so kino vstopnice v Šoštanju dražje, kot vstopnice v Velenju. Velenjska kino dvorana je vsekakor precej boljša in tudi večja, saj ima kar 22 vrst sedežev, šoštanjski pa le 14. Poleg tega pa je v velenjski dvorani vsaka vrsta še dvignjena za nekaj centimetrov, tako da je res užitek gledati film, ki ga predvajajo neprekinjeno.

Cene vstopnic v Velenju so od prve do 7. vrste 7 din in od 8. do 22. vrste 8 din. Cene vstopnic v šoštanjskem kinu pa so od 1. do 6. vrste 8 din, in od 7. do 14. vrste 10 din. Šoštanjčani se upravičeno sprašujejo, zakaj razlika v cenah kinovstopnic, če ga upravlja isto podjetje to je kino Velenje. Poleg tega pa je gledanje filma v Šoštanju precej slabše, ker je dvorana zelo majhna, vhodna vrata z obeh strani pa so spredaj pri platnu, kar moti gledalce. Tudi stoli so komaj meter od odra in vsi nadaljnji v isti ravni, tako da je gledanje na platno precej oteženo. Zgodil se, da večji pokrivajo pogled na platno manjšim, ki sedijo zadaj, tako da leti ne vidijo podnapisov. Seveda bi bilo lepo, če bi bili filmi pri nas sinhronizirani, kar pa je že druga zgodba naše filmske kulture. Poleg vseh teh nevednosti predvajajo filme v Šoštanju samo z enim projektorjem (druga dva še zaenkrat počivata), tako da so med predstavo odmori, ki motijo gledalce, saj so bili dosedaj navajeni gledati filme brez prekinitev.

Zakaj potemtaka za slabše predvajanje filmov dražja vstopnina pri enem podjetju — res čudno mar ne? V. KOJC

VIBA FILM

»VIBA« film snema v okolici Celja celovečerni barvni film »BELE TRAVE« v režiji Boštjana Hladnika. K sodelovanju vabijo večje število stativov (ženske, moški, otroci) — iz Celja in okolice. Kandidati naj se oglasio v četrtek dne 21. 8. 1975 od 15. do 18. ure in v petek 22. 8. 1975 od 8. do 10. ure dopoldne v avli hotela »MERX« v CELJU.

● KRITIČNE MISLI IZ FRANKOLOVEGA

Ni lepo grajati razmere v kraju, v katerem živiš. Pa tudi po toči zvoniti je prepozno. Toda, ljudje navzlic temu vidijo škodo, ki jo je napravil sočas. Ze v času stare Jugoslavije je Frankolovo dobilo večjo stavbo z gostilno in dvorano v njej. Po vojni in nihče prevzel stroškov za njeno vzdrževanje. Tako jo je pred leti kupile celjsko gostinsko podjetje Ojstrica in jo primerno uredilo. Tudi dvorano, ki pa je žal premajhna.

Frankolovski turizem se je v zadnjih dvajsetih letih spremenil. Vino gradov v Crešnjicah je manj kot jih je bilo. Na novo jih niso urejevali. Tako bo prišlo vino v turistično postojanko iz drugih krajev, ker doma čega ne bo.

Leta 1967. je turistično društvo Frankolovo navozilo na tisoče komadov opeke od podirte celjske protestantske cerkve. Vsi smo upali, da bomo dobili novo stavbo, v kateri bodo dobile svoj prostor pošta, krajevna skupnost in družbene organizacije. Tudi za učitelje bi lahko napravili udobna stanovanja. Leto dni zatem so opeko prodali pri vatnikom, da so si poceni postavili udobne domove, ker za skupno zgradbo ni bilo zemljišča ali bolje rečeno volje za gradnjo.

Največja pridobitev Frankolovega je osnovna šola, za katero skrbi celjski Ingrad. Dobili smo tudi dve hišici za učitelje. Urejen je tudi bazen za kopanje, čeprav bi se ga dalo bolje urediti.

Nekoč sta bili v Frankolovem dve zbiralnici za mleko. Danes je samo ena in še ta izven središča, v Verpetih, zraven starega mlina in neurejenega hleva. Zbiralnice bi lahko uredili v graščini, kjer je dovolj prostora. Če bi bilo tako, bi bilo tudi mleka več, tako pa ga je čedalje manj.

STEFAN DOLAR, DOL 33
FRANKOLOVO

● KONJIČANI NEGODUJEJO

Ko sem se zadnjič šel med Konjičani, anketo, kakšni problemi jih najbolj pestijo, zaradi česa se najbolj jezijo, kaj bi želeli spremeniti... so poleg premajhne kulturne dejavnosti najbolj omenjali slabo urejen tržni prostor. Menim, da povsem upravičeno, kajti tržnica je postavljena na dokaj neprijetno mesto. Stisnjena je ob glavni cesti med gostilno Pri mostu in reko Dravinjo. Skoraj vsi vprašani so menili, da bi bilo treba najti nov tržni prostor, na kakšnem manj hrupnem in prašnem kraju.

Nadalje bi Konjičani želeli svoje kopališče. Pa še nekaj je žalostno, nimajo niti enega javnega stranišča. Velja razmisliti!

TOINE PETELINSEK

● CELJSKA MLADINA: IZOBRAŽEVANJE MLADIH

Ena osrednjih akcij, ki jih vsako leto organizira Republiška konferenca ZSMS, je mladinska poletna politična šola. Letos bo ta šola od 22. do 28. avgusta v Ljubljani. Iz celjske občinske konference se je bo udeležilo osem mladincev, ki bodo svoje izkušnje in znanje kasneje posredovali ostalim vrstnikom in bodo v veliko pomoč pri idejno političnem izobraževanju mladine v občini.

Osnovni namen poletne politične šole je tudi letos idejno usposabljanje udeležencev za družbenopolitično delo v ZSMS kot tudi v drugih organizacijah in društvih. Vsa predavanja, plenarna zasedanja in tribune bodo vodili ugledni predstavniki družbenopolitičnega življenja iz Slovenije in tudi iz ostalih republik, kar bo nedvomno dalo šoli še večjo kvaliteto.

Pomembnost letošnje mladinske politične šole pa je tudi v tem, da bodo mladi analizirali in ocenili premike, ki so nastali v organizaciji po 9. kongresu ZSMS, ter preverili, ali so bili ti premiki izvršeni v pravi smeri, kolso si začetali v nalogah ob kongresu.

Glede na tako pester in kvaliteten zastavljen program lahko sklepamo, da bo tudi letošnja mladinska poletna politična šola uspešna in da bo dala vidne rezultate tudi v Celju. — MK —

BRIGADIRSKI DAN V HALOZAH

MALA ANKETA

„ŠOLA JE DRAGA“

Z zadnjimi avgustovskimi dnevi se iztekajo tudi počitnice naših solarjev. Pred vrati je nova skrb, ki bo v marsikateri družini, zlasti tam, kjer je v šoli več otrok, krepko zmanjšala družinski proračun. Starši se bodo zresnili predvsem ob pogledu na visok račun, otroci pa ob dejstvu, da tudi letos ne bo mogoče dobiti vseh knjig. Obiskali smo celjske knjigarne in po vprašali nekaj staršev za njihovo mnenje ob ponovni podražitvi šolskih potrebščin. Takole so odgovorili:

IVAN KUDER, krojač iz Celja: »Za hčerko, ki gre v 5. razred, sem kupil knjige in zvezke in odšel zanje 550 N din. Kot prejšnja leta tudi letos ni na zalogi vseh knjig, saj za 8. razred manjkajo kar tri. Tudi zame je to velik izdatek, čeprav imam v šoli samo hčerko. Ugodno bi bilo, da bi dobili potrebščine na obročno odplačevanje, ali pa bi si jih otroci izposodili v šoli.«

JANEZ NARAKS, iz Rogaske Slatine: »Hčerka gre letos v 5. razred... Sedaj sva kupila samo knjige in torbico, pa sem za to plačal 330 N din. Moram pripomniti, da vseh knjig nimajo na zalogi ali pa so še v tisku. Stroški so ob vsakem začetku šolskega leta višji. Sam računam, da bom izdal za vse, kar hči potrebuje nad 500 N din. Vem pa, da otrok mora imeti, saj se sicer med sošolci počuti manjvrednega.«

RUZA ČALASAN, delavka iz Celja: »Za sina, ki bo šel v 3. razred, sem kupila vse kar potrebuje, razen torbice. Za to sem odšla okrog 350 N din. Seveda pa bodo še veliki izdatki ob začetku pouka, potrebuje pa tudi copate in telovadno opremo. Mislim, da bi starše precej razbremenili, če bi šole same naročile knjige, ki jih po učnem načrtu zahtevajo. Verjetno bi jih dobile po nižjih cenah, odpadlo pa bi tudi čakanje po knjigarnah.«

MILAN MANFREDA, mizar iz Celja: »Z ženo sva kupila potrebščine za otroka, ki obiskujeta 5. in 6. razred. Za 6. razred sva kupila vse, za petega pa samo zvezke. Plačala sva 950 N din. Računava, da bodo skupni stroški ob začetku šolskega leta za oba otroka znesli skoraj 2000 N din. Rešitev vidim v tem, da bi dobili knjige v šoli. Če bi bilo potrebno, bi plačali obrabnino, pa tudi na knjige bi tako bolj parili.«

VALERIJA PIRNAT, študentka iz Celja: »Pri Mladinski knjigi prodajam zvezke, ki so letos dražje za 35-40 odstotkov. Tudi cene knjig so precej višje, saj stane na primer nemška vadnica za 5. razred kar 60 N din, kar je odločno preveč. Starši ob visokih cenah negotujejo, tisti iz mesta še bolj kot z vasi. Kupijo pa potem vseeno. Menim, da bi morala zaradi visokih cen potrebščin nekaj prispevati družba, ker bi tako vsaj malo razbremenili starše.«

Iz odgovorov staršev lahko sklepamo, da pomeni začetek šole prav za vse veliko obremenitev. Rešitev vidijo predvsem v tem, da bi si lahko otroci izposodili knjige v šoli ali pa bi jih priskrbelo družba. Nekaj takih primerov pri nas sicer že poznamo, vendar žal niso postali vsakdanja praksa. Ko pa starši plačujejo visoke račune po knjigarnah, se jim nehoti vsiljuje vprašanje ali je naše šolanje v resnici brezplačno...
NADA PETROVEC

di, da ne more na delovne sčee, ker je bolan in mu je zdravnik predpisal ležanje. Zavidamo mu, ker bo lahko spal, mi pa moramo na delo.

DOPOLDAN

Delo na trasi je danes zelo naporno. Smo na globini 1,50 m, čež noč nam je udrila voda. Popravljamo črpalko, da bomo odstranili vodo in nadaljevali izkop. Nestripno čakamo vsako čik-pavzo. Okrog devetih že gledamo na cesto, kdaj bomo opazili kombi in našega ekonoma, ki nam bo pripeljal malico.

Delovni dan se približuje koncu. Spet smo presegli normo in Marjan je zadovoljen. Mi tudi, čeprav smo popackani od blata. Opazujemo Lojzeta, ki si je zaradi svoje delavnosti prisluzil ime Bager, kako meče zemljo iz jarka. Tatjana je utrujena, čeprav je ves dan nosila le vodo. Vendar odžejati 40 brigadirjev tudi ni malo. Veterinar je ves dan zafrikaval Hedviko, drugi pa so mu seveda pomagali. Danes se je spravila kar z lopato nad Oskarja. Navadno se samo smeji in odgovarja le z: »Marija, ste vsi skupaj nori!« Tokrat se je očitno resno razjezila, čeprav kar vidimo, da se ji v grlu že nabira smeh.

Kosilo. Za večino zopet premalo. »Kdo ne je

solate? Kdo mi da puding?« se sliši po jedilnici. Brigadirji so trdo delali, zato želijo tudi dovolj hrane. Točka si je že prilastil solato od svoje sosedice. Joe je že tretji puding, ki mu ga je odstopil tovariš. Bager hoče repete. Nam dekletom je obrok dovolj, saj moramo tudi tu skrbeti za linijo.

POPOLDAN

Večina jih počiva. Nekateri igrajo košarko. Dekleta peremo, Tatjana igra s Pesnikom badminton, Savinčjan je zopet premagal domačina v tenisu. Anica ima za šankom polne roke dela. Pitne vode ni, zato si gasimo žejno z deitom in oranžado. Na srečo so fantje kavalirji in ji pridno pomagajo. Nekaj jih že zopet igra karte za cigarete. Tudi tokrat Točka premočno vodi, pa tudi Joe jih ima že lep kup. Sašo iz sosednje brigade žalostno gleda, kako se njegova zaloga manjša. Tokrat ima smolo in izgublja.

Sledi predavanje v kinodvorani. Nagnetemo se v zadnje vrste, pa nas Stef hitro spravi naprej, saj je pogruntal, da bi nekateri radi spali. Vseeno se na koncu razvije živahna debata.

VEČER

Zbor in spuščanje zastave. Naš Bager je zopet

pohvaljen. Seveda Marjan tudi drugih, ki so se danes izkazali, ni pozabil. Tu so še Osveto, Igor, Drago. Večerja je zelo neokusna. Veterinar dá zelo slikovito prisposodbo zanj, kar povzroči splošen smeh. Sreča, da hrana ni vedno tako slaba.

Sledi kulturni program, kjer se naša brigada predstavi z recitalom socialne in revolucionarne lirike. Začuda dobro izpade, čeprav smo vse pripravili na brzino in smo imeli le enkrat vajo. Sledi duhoviti skeč, kjer naš kufer zafrikava komandanta sosednje brigade (igra ga naš brigadir). Največ smeja povzroči pripomba o senogicah. Sledi nastop mladega kantavtorja s kitaro iz Ptuj, ki razmeži ženska srca, in brigadirske poroke. Na oder pokličejo nekaj parov, pravih in takih, ki so jih sestavili zaradi smeja. Tudi sama sem med »zaročenci«. Po uvodnem Emilovem govoru nam Marjan natakne prstane iz žice, nato pa nam dajo napitek. Že sam vonj po plesnivem paradajžu in čebuli je obupen, kaj šele okus. Vseeno zvrnem pijačo vase. Moja druga polovica se rahlo obotavlja, toda nič ne pomaga. Za poljub ni časa. Vsi hitimo na stranišče. Nekateri bruhaajo pravkar použito svinjarijo, drugi si izpiramo usta. Ko nam Emil našteje sestavine, ki jih je vsebovala naša pijača, še mene stresse in skoraj mi gre na bruhanje. »Mladoporočenci imamo eno uro dalj prosto kot ostali, kar seveda vzbudi zavist. Sedimo na stopnicah in se pogovarjamo. Ugotovimo, da niti ni tako slabo biti poročen, toda kaj, ko nimamo pravice do poročne noči, jutri pa nas zopet čaka delo.

Opazujemo oblačno nebo in ugotavljamo, če bo dež ali ne. Iz šotorov se zaslišijo bojni klici za dež. Naš Indijanec je že na delu. Dežurni teka po šotorih in zahteva mir. Kdor ne bo tiho, bo ribal WC. To zaleže, počasi se vse umiri. Tudi mi se razidemo. Utrajena sem. Čim ležem, že se me loteva spanec. Vem, da me jutri čaka nov dan in da sem potrebna spanja.

JOZICA SELIČ

IŠČEMO NOV ROMAN!

NOVEGA ROMANA DO KONCA MESECA SEPTEMBRA 1975.

Pošljite nam svoje predloge. Nova imena literarnih del lahko so tudi tuja, pošljite pa nam tudi svoje predloge, kaj bi radi brali, kaj vam je najbolj všeč. Vaše predloge bomo tudi nagradili. Prva nagrada bo 500,00 dinarjev, druga in tretja pa bosta praktični nagradi. Zato veselo na delo, pobrsajte po spominih, starih skrinjah in policah. Veliko sreče pri delu vam želimo in kmalu pišite.

JUTRO

Ura je pol petih. Sliši se glas dežurnega, ki ho-di po šotorih in prebuja fante. Skozi odprto okno ženske spalnice se prikaže Dragova glava in potem se sliši njegov nežen glas: »Dekleta, vstati bo treba«. Kot da se mu smilimo. Zaspani obrazi kukajo izpod odej. Prvi pogled je namenjen v nebo, ki je kristalno čisto in zopet se napoveduje lep in sončen dan. Vzdihi tridesetih deklet postanejo vse glasnejši, ko vidimo, da naše želje po dežju zopet niso izpolnjene. Delo gre proti koncu, mi pa smo že izčrpani, zato si želimo le en dan dežja, da se odpojčimo. Toda vsak dan je lepši in bolj sončen.

Počasi zlezemo izpod odej. Zunaj komandant Marjan že zahteva zbor. V zadnjem trenutku navlečemo naše obleke in odhitimo na igrišče. Marjan se zavija v debel pulover in trepeče od mraza. Skoraj nikogar še ni. Počasi lezejo izpod šotorov. Naš ekonom je že tu, ves zaspan in razmršen je še. Celo brki mu strlijo vsakeb. Indijanec si v naglici zavezuje trak okrog glave. Ves rdeč je v obraz in izgleda kot pravi Apač. Naš vedno vesel kufer ali Buldožer je danes slabe volje in tava po igrišču kot slepec. Celo Prikolica se ga izogiba. Iz drugega šotora se prikaže Veterinar. Kašlja zaradi prehlada, ki ga je staknil, toži, da ga boli telodec in se pritožuje, da so ga ponoči opikali komarji. Za njim se prikaže Točka. Ko pretegne svoje dolgo telo, mu skoraj ne vidiš konca. »Joj, kako sem spal, kako spal sem sedaj!«. Ogleduje lise po svojem telesu, ki so se mu nenadoma pojavile in jih je zdravnik označil za srbečico (!). Nočejo izginiti. Nato prilze Emil, ki je čisto brez glasu. Mi že vemo zakaj! Prihajajo dekleta: Tatjana, Ica, Hedvika... vse so zaspane. Želimo telovadbo, da se čimprej prebudimo in se grejemo. Dežurni beleži tiste, ki so zamudili zbor, da bodo ribali stranišča in pomivali posodo. Savinčjan ali Trda Nemčija vinčjan ali Trda Nemčija kot ga je krstil Točka tr-

ZATO VAS VABIMO, DA SODELUJETE V IZBIRANJU

KMETIJSTVO

ZELENO ZLATO

ZAČELO SE JE!

V torek se je v Savinjski dolini uradno začelo obiranje hmelja in to v hmeljiščih lastne proizvodnje kombinata kot pri kooperantih.

Zetev »zelenega zlata«, ki nič več nima tako zelo zlate cene, poteka seveda manj opazno kot pred leti. Samo še obrobni predeli v Savinjski dolini in na nekaterih posamičnih nasadih še obirajo ročno, medtem ko drugje brnijo obiralni stroji, ki za svoje »jeklene prste« ne potrebujejo oči in zato obiranje poteka tudi ponoči.

Obiralni stroji, tako hmezadovi kot tisti v strojnih skupnostih kooperantov, so praviloma v pogonu 18 do 20 ur dnevno, preostanek časa odpade za popravila in čiščenje.

»Hmezad« ima v Savinjski dolini pod hmeljem okoli 900 hektarjev, nekaj manj pa hmeljarji-kooperanti. Pri delek bo letos, kot smo že poročali, pod povprečjem, ki so ga v dolini navajeni. Precej je pri tem krivo vreme, ki je zlasti škodovalo z razvojem zelene uši.

Obiranje, oziroma spravilo hmeljske letine bo pri kraju okoli 8. septembra, kajti novejša sorte hmelja dozorevajo kasneje.

»Prav« obiralsko vzdušje bo baje le filmsko, saj ravno v tem času poteka snemanje filma, v katerem bodo tudi prizori obiranja hmelja, seveda »ročnega«. Kakšna sreča, da je Radovan Gobec svojo »Hmeljsko princezo« ustvaril še pravi čas, ker bi danes lahko muziciral o stroju. Prizorov, kakršen je še na našem posnetku, je vse manj. —EC.

V ŠENTJURJU ŽE V PONEDELJEK

V šentjurskem Kmetijskem kombinatu so zeleno zlato pričeli obirati že v ponedeljek, 18. avgusta, in sicer na hmeljišču v Zdenici. Večino hmelja bodo tudi letos obrali strojno, kljub temu pa bo potrebnih še precej pridnih rok obiralcev. Letos bodo obiralci zaslužili 5 din za škaf nabranega hmelja. Hmelj dobro kaže, potrebno bo le še veliko lepega vremena, da bo pravočasno obran. L. V.

Komisija za medsebojna razmerja

Osnovne šole Primoža Trubarja LAŠKO

ponovno razpisuje

za nedoločen čas s polnim delovnim časom naslednja prosta delovna mesta:

1. za centralno šolo Laško:

UČITELJA telesne vzgoje — moški — PRU ali P
UČITELJA telesne vzgoje — ženska — PRU ali P

2. za podružnično šolo Breze:

UČITELJA za razredni pouk — U ali PRU
UČITELJA slovenskega in angleškega jezika — PRU ali P

3.

ADMINISTRATORJA — pogoj srednja upravno-administrativna šola, 2-mesečno poskusno delo. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

JUBILEJ

MIROSANOVH DVAJSET LET

V soboto je 25 članski kolektiv TOZD sadjarstva v okviru OZD »Hmezad« praznoval 20 letnico obstoja. Pred dvajsetimi leti je takratna okrajna zadružna zveza ustanovila drevesnico na 3 in pol hektarskem posestvu s pripadajočimi gospodarskimi splotji. Od takrat do danes se je »Mirosana« razvil v eno največjih sadnih plantaž v Sloveniji, v eno največjih drevesnic za sadna drevesca. 137 hektarjev površine obsega sedanji obrat za proizvodnjo sadja in sadilnega materiala, od tega je 122 hektarjev rodnih plantaž, medtem ko imajo 10 hektarjev v pripravi za nasaditev z novimi sortami, prihaja pa čas, ko bo treba po dvajsetih letih intenzivne pridelave obnavljati še večje površine z novimi drevesi.

Na 5 hektarjih, kolikor obsega drevesnica, vzgajajo prvovrstne sadike zase in za prodajo. Mirosana ima vselej odličen sadilni material, ki ga že leta uspešno izmenjuje z najboljšimi drevesnicami v Evropi.

Kot so se širile površine, kot se je povečevala naložba v moderna obdelovalna in zaščitna sredstva, tako se je

povečeval tudi pridelek. V začetku komaj omembe vredne letine so zamenjale vse večji pridelki vsako drugo leto, od leta 1970 naprej pa na »Mirosanu« ne poznajo več nazadovanja v pridelku. Leta 1971 so pridelali še 41 vagonov, in 1974 že 255 vagonov sadja, prodanega zvečine kar na dvorišču obrata. Letos predvidevajo okoli 200 vagonov pridelka, kar je ob dejstvu, da je sadja v Sloveniji letos malo, kar visok donos.

Kolektiv Mirosana, ki ga že 17 let vodi ing. Vid Korber, pred njim je obrat vodil njegov oče, je tudi sicer vlagal veliko v razvoj sadonosnika in posestva v celoti. Tu je moderna mehanizacija, tu je nova hala za embalažo, shrambo sadja in strojev. Sadonosniki so ograjeni, v središče vodi asfaltirana cesta na asfaltirano dvorišče.

Kaj je sodobna proizvod-

nja naj vsak izračuna zase. Povprečno 200 vagonov pridelka na povprečno 25 zaposlenih. Če odštejemo delavce v pisarni, pride po deset va-

gonov sadja na neposrednega proizvajalca.

Kot tovarna pod milim nebom. Saj tudi je!

93

20 let MIROSANA. Preteklo soboto je TOZD sadjarstvo Mirosana KK Hmezad Zalec praznoval svojo 20-letnico. Ob tej priložnosti je bila svečana proslava, na kateri je zbranim spregovoril predsednik delavskega sveta SIMON NAPOTNIK, nato pa direktor TOZD inž. VID KORBER, ki je orisal razvojno pot Mirosana od začetka do danes. Ob koncu so najbolj zaslužnim članom kolektiva podelili priznanja, potem pa so si ogledali nasade jabolk in hrušk. Tekst in foto: T. Tavčar

TEKMA KOSCEV

V nedeljo je bilo v Polani, oziroma Henini nad Jurkloštom, tekmovalje koscev in grabljic. Nastopajoči so imeli obilo gledalcev, saj se jih je zbralo okoli »tekmovalnega travnika« gotovo nad petsto. Poleg Kmetijske zadruge Laško ter podjetij iz Laškega in Radeč ter Rimskih Toplic so prireditelji podprli s prispevki tudi domačini. Organizatorji so bili mladi šole nedavno ustanovljenega mladinskega aktiva, ki je v ta hribovski vsakdan vnesel precej živahnosti — zlasti pa z nedeljsko tekmovalno prireditvijo.

Med kosci sta tekmovali dve skupini. V prvi so tekmovali starejši in so prva tri mesta dosegli takole: Ivan Kajtna, Rudi Špitalar in Ivan Oberski. V drugi skupini so bili mlajši kosci in tu je bil vrstni red takle: Stanko Markelj, Ivan Volanšek in Toni Mirč.

Ker pa tudi dekleta niso hotela zaostajati, so se lotile tekmovalja z grabljami v rokah. Najboljša je bila Darinka Cerjakova, druga Jožica Brečko in tretja Karlica Smit.

TEKMOVANJE

LOČIČNIK PRVI

Društvo Ljudske tehnike pri KK Hmezad Zalec je skupaj z aktivom mladih združnikov pri TOZD kooperacija pripravilo tretje regijsko tekmovalje traktoristov. Skupno je nastopilo 36 tekmovalcev.

Pri članih je zmagal Ivan Ločičnik (na sliki) drugi je bil Stanko Škrabar (oba iz Sempetra), tretji Martin Pogacar iz Preborda itd. Pri mladincih je zmagal Martin Povše iz Sempetra, drugi je bil Martin Ribič iz Preborda in tretji Jože Mehelak iz Vinske gore. Tekmovalci so nastopili v oranju, spretnostni vožnji s prikolico in teoretičnem znanju.

T. TAVČAR

VELIKO MALIN

Kdor ne ve, kam za konec tedna, ne bo prezrl teh vrstic. Iz krajev Gornje Savinjske ali Zadrečke doline lahko pridete na Črto, Menino planino, Rogatec ali na Mozirsko planino, kjer so prav ta čas dozorele maline. Kljub slabemu vremenu, so dobro obrodile. Vsakdo, ki ima le malce »žilice« in potrpljenja, jih lahko nabere po več litrov, najbolj pridni pa v enem popoldnevu tudi po dvajset litrov.

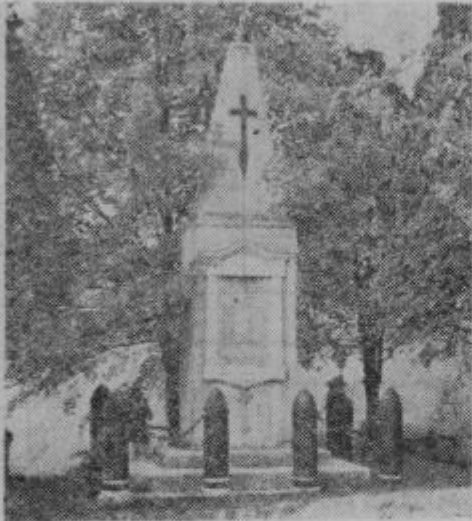
Če bodo naslednji dnevi toplejši, bo moč najti tudi jurčke. Skratka, v planinah se obeta lepa in vesela jesen.

JOŽE MIKLAVC

V SVIBNEM BODO SLAVILI

SVIBNO VAS VABI

Ce se napotimo od Radeč proti Podkumu, ali Litiji, bomo kmalu prispeli v Njivice, kjer je velika, danes zelo razširjena in modernizirana tovarna finega papirja. Ko nadaljujemo pot, zazremo na levi strani Zibnik, nato pa sledi še višji, strmi hrib, s katerega gledajo drzno v svet razvaline svibenskega gradu. Tu so nekoč gospodarili Ostrovrharji, mogočni fevdniki. Pod grajskim stožcem pa ždi vasica Svibno s sedežem krajevnne skupnosti in krajevnne organizacije SZDL ter župno cerkvi.

Vaščane Svibnega in okoliških zaselkov je doletela leta 1941 grenka usoda mnogih slovenskih naselij, izselitev v Nemčijo. V novembru tega leta so okupatorji izselili okrog 80 družin, s skupno okrog 300 prebivalci. Razkropili so jih na delo po vsej Nemčiji. Nekateri so se lahko enkrat, ali dvakrat vrnili na dopust v domače kraje, toda praga domače hiše ni smel nihče prestopiti, ker so

bili osovraženi »tujci«, domačije so namreč bile zasedene po kočevskih Nemcih.

Šele v decembru 1945 so se ljudje vrnili na domove, iz vseh pljuč zadihali zrak domačih gozdov, ki obdajajo ta naselja, zavivali rokave in se z vsemi slami lotili obnove domačij in obdelave zapuščenih polj. V izgnanstvu je »izginilo« 8 domačinov.

Vaščani teh vasi praznujejo vsako leto 24. avgusta v spomin na te žalostne dogodke svoj krajevni praznik. V nedeljo se bodo zopet zbrali k svečanostim, zdaj ponosni na pridobitve, ki so jih z neutrudnim delom dosegli v letih po osvoboditvi, obnovljene domačije, posodobljeno kmetijstvo, obnovljena cesta iz Jagnjenice, elektrifikacija vasi do zadnje hiše, napeljava vodovoda, ki bo končana predvidoma en teden po slavlju do Počakovskega v Zagradi. Tudi tu poznajo krajani prostovoljne akcije, ki so jim z družbeno pomočjo dali to-

liko novega, boljšega, udobnejšega. Zal letos niso bili deležni prispevka občinske skupščine in občinske organizacije SZDL, zato bo proslava krajevnega praznika bolj skromna. Poživili jo bodo mladi s pevskim nastopom (šolska mladina), godba na pihala iz papirnice, pa srečlov in prosta zabava. Uvodoma bo predsednik krajevnne organizacije, tov. Lazar v svečanem govoru pozdravil navzoče, še posebno goste, sledilo bo polaganje vencev pred ploščo na osnovni šoli, ki govori, koliko ljudi je bilo izgnanih; potem še pri koštanju, kjer so bili obešeni trije partizani. Po glavnem spredu bodo podelili značke, izdelane ob 30-letnici osvoboditve, ki bo letos dala še posebno svečan pečat proslavi. Seveda bodo slavje popestrili gasilci in lovci.

Sodeč po pripravih in že sedaj posebnem vzdušju, bo proslava potekla kar najbolj svečano.

R. U.

TRATNA

TUDI ZA TURISTE

V prijazni dolinici med Kozjanskimi griči — v TRATNI, so že pred štirimi leti začeli prva dela za izgradnjo akumulacijskega jezera, ki bo služilo štorski železnici za dovajanje večjih količin industrijske vode. Po predvidevanjih bi morali že lansko leto pričeti z gradnjo ceste okoli jezera, žal pa še z deli niso tako daleč. Pravkar so dogradili pregrado. Vzroka, da še z deli niso zaključili, sta slabo vreme in pa pomanjkanje finančnih sredstev.

Pred nekaj meseci je izšla prepoved o nenačrtnem poseganju v naravno okolje; ter prepoved parcelacije zemljišč na tem območju. Zanimalo me je, kaj pravijo kmetje, ki tu živijo, o razvoju turizma v tem delčku Kozjanskega.

Pogovarjala sem se s Karolino Seško. Tole je povedala:

»Pred štirimi leti smo se zaradi gradnje jezera morali izseliti in kupiti kmetijo, ki je tudi v neposredni bližini jezera. Imeli smo precej obdelovalne zemlje, pa smo jo veliko morali odstopiti zaradi gradnje. Za sedaj imamo

le še nekaj njiv, da lahko zredimo nekaj živine. Zaradi gradnje ceste okoli jezera, bomo verjetno morali prodati še nekaj gozda in vinograd. Od tega, kar pridelamo na tem kosčku zemlje, res ne bi mogli živeti, saj nas je pri hiši kar pet. Mož je kljub temu, da ni sposoben za težko delo, moral v službo. Lanski potres nam je tako razmajal poslopje, da smo morali začeti z gradnjo nove hiše.

O kmečkem turizmu je za sedaj še težko govoriti, — je odgovorila na vprašanje, kaj meni o razvoju turizma — »razmišljam pa smo že tudi o tem. Čez nekaj let, če bodo uredili še ceste in okolje, bo verjetno privabilo precej gostov. Morada pa bi se le izplačalo poskusiti; vsak danar bi bil dobrodošel. Začetek bo seveda težak; sploh pa, ker je na Kozjanskem kmečkem turizmu za sedaj še zelo malo — ali pa nič.«

Za konec pa še tole: danes, ko bežimo pred onesnaženjem zraka in ko komaj čakamo, da se znebimo mestnega vrveža, bo marsikdo rad prišel vsaj ob koncu tedna in si odpočil v prijetni okolici in čudoviti tišini Kozjanskega. Da o tem, kako dobrodošlo bo okrepčilo na kmetiji v bližini jezera, sploh ne govorimo.

LENKA VRABIC

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

KONRAD JURKOŠEK

TRNJEVA POT

V Vrhu nad Laškimi so v nedeljo prvič praznovali krajevni praznik. Odslej bo praznik vsako leto na nedeljo, ki bo najbližje 15. avgustu, dnevu, ko so leta 1942 doživljale nekatere družine v tem kraju najbolj usodne trenutke, ko so Nemci pregnali z domov družine enajstih, 15. avgusta v celjskem starem piskru ustreljenih talcev.

Na nedeljski proslavi v Vrhu je obujal spomine na dogodke pred 33 leti Konrad Jurkošek. Njegovo pripoved objavljamo v celoti.

Siva svetloba poletnega jutra je silila skozi okna in nas počasi prebujala. Bili smo še vsi v posteljah, ko nas je popolnoma zdrnilo hrumenje nekega težkega tovornjaka. Takrat so bili tovornjaki še redkost na naših cestah. Hitro sem skočil s postelje pogledat, kaj vozi in kam. Čeprav se še ni popolnoma zdanilo, sem lahko videl, kako po ozki cesti počasi vozi proti Grobelcam avto, v kakršnih so takrat prevajali ljudi. Kmalu smo bili vsi pokoncu, razen mame. Temna slatnja se nas je polotila, kaj pa, če pridejo po nas.

S strahom smo pričakovali, kaj bo. Ali nas bodo res odpeljali? Kam in zakaj? Vrsta nejasnih vprašanj se mi je postavljala. V svoji otroški navnosti nikakor nisem mogel verjeti, da nas lahko preganjajo, če nismo nikomur storili nič hudega. Naj počakam, naj zbežim? Ne! V mislih sem videl očeta, kako ga trpinčijo v Starem piskru, pa bi to mogoče še poslabšalo njegov položaj.

Ropotanje po vratih me je predramilo iz razmišljanja. Starejša sestra je hitela odpirat. Vstopila sta dva vojaka in en civilist — tolmač. Vsi smo jih prestrašeno gledali, kot prikazni iz onega sveta. Tolmač nam je povedal, da moramo zapustiti domačijo, vzeti s seboj samo nekaj najnujnejših osebnih reči. V strahu in zmedbi nismo niti vedeli kaj naj vzamemo. Najbolj je prizadelo mater, globok vzdih se ji je izvil iz prsti, nemočna se je sesedla na posteljo in nemo zrla predse, kot da ji je nevidna roka pretrgala nit misli. Vzeli smo najnujnejše, povezali v čule in se odpravili. Vojak je za nami zaklenil in skrbno shranil ključ. S solzami v očeh smo se poslavljali od domačije, posebno mama, kakor da bi slutila, da se poslavljaja za vedno.

Ko so nas naložili na avto, nismo dolgo čakali, ko so po bregu navzdol prignali tri Gračnerjeve iz Gozdeca. Tudi oni so bili solzni in obupani. Nemo smo se pozdravili, govoriti nismo niti mogli. Odpeljali smo se na vrh in obstali pred Gračnerjevo hišo. Tu je že vsa Gračnerjeva družina čakala pred zaklenjenimi vrati. Prignali so še Deželakove z Vrha in Lapornikove z Gore. Ko so tudi te naložili na kamion, smo se odpeljali. Kolikor se spominjam, nas je bilo 27. Pripeljali so nas v Celje v osnovno šolo. Precej jih je že bilo tu, še vedno pa so prihajali

novi. Ločili so nas po starosti in spolu.

V sobi, kamor sem prišel, je bilo precej takih fantičev, kot sem bil jaz; nekateri so ležali na slamni, raztreseni po tleh, drugi so sedeli na culah, ki so jih prinesli s seboj.

Po kosilu, ki pa ga je malokdo pojedel, smo ležali na slamni, se pogovarjali in seznanjali. Našo pozornost so pritegnili strelji. Slišali so se povsem razločno. Fant, ki je ležal poleg mene, starejši približno tri leta, doma iz Hrastnika je zastokal »streljajo jih«. Prestrašeno sem ga pogledal in vprašal, koga streljajo? Koga neki — tvojega očeta, mojega brata, naše ljudi streljajo, je odgovoril.

Nekaj me je zgrabilo v grlu, kakor mora, nisem mogel govoriti, zdelo se mi je, da moram nekaj narediti. Ali je mogoče, da je oče mrtev, ali so res tako kruti, da kar tako morijo nedolžne ljudi? Čutim, da moram komu potožiti.

Nameraval sem iti k mami. Na hodniku me je ustavil vojak. Kam? Doli grem, k mami, sem plaho dejal. Nikamor! Prijei me je za ramo. Sunkovito sem se mu iztrgal ter stekel naprej po hodniku navzdol po stopnicah v dvorano, kjer so bili odrasli, med njimi tudi moja mati in starejša sestra. Planil sem k nji. Komaj sem izdaval. Naše streljajo! Mati me je tolažila čes, da mogoče ni res, toda njen glas je razodeval, da niti sama ne verjame svojim besedam.

In res smo takoj drugi dan zvedeli, da so med mnogimi talci umorili tudi 11 Sentlenarčanov.

Tu smo bili še štiri dolgočasne dni, dolgo celo večnost. Dan je bil dnevu enak.

Čertega dne popoldne so nas zopet vse prignali na dvorišče, nas natančno popisali, prešteli in razporedili. Potem so nas naglasi nazaj v prostore, ostale so na dvorišču samo matere z dojenčki. Kaj bodo z njimi? Mor-da jih bodo spustili domov. Skozi okno v stranišću smo opazovali, kaj bo. Prišle so sestre rdečega križa s košarami in gestapovec, ki je po imenih pozival žene, naj izročijo svoje otroke. Prva je odločno rekla »Ne!« Ploha psov se je vsula nanjo, poklical je še nekaj pajdašev. Udarci, grožnje z orožjem jih niso pravile, da bi same izročile otroke. Pristopile so sestre in jim nato na silo trgale dojenčke iz naročij. Razlegal se je obupen jok, pomešan s posovkami gestapovcev in klici

malčkov, ki so stegovali ročice proti materam.

Tisto noč nisem skoraj nič spal. Pretresli so me dogodki preteklega dne. V zraku je viselo nekaj morečega, nekaj pretečega, kakor pred nevihto. Gestapovci so živčno tekali sem ter tja, kot da se jim neznansko mudi. Kmalu po polnoči ni nihče več spal. Hrup tovornjakov, ostra povejša gestapovcev, so zbudili vse. Razvozili so nas na železniško postajo, stlačili v vagone in odpeljali.

Nekako okrog poldneva smo prispeli v Frohnleiten. Izstopili smo, toda ne vsi — samo otroci. Torej ne bomo skupaj s starši, mi je šinilo v glavo. Pohitel sem z drugimi proti prednjim vagonom, kjer so bili odrasli, da bi vsaj še enkrat stisnil roko materi in sestri, toda zaustavili so nas gestapovci, niti tega nam niso dovolili. Jokajoče klice »Zbogom, zbogom!« je prevpil žvižg lokomotive, vlak je odpeljal. Solzni smo mahali za njim; dokler ni izginil pred očmi.

V Frohnleitenu smo bili točno mesec dni. Bilo nas je nekaj nad štiristo. Potem so nas ponovno po abecednem redu razporedili in poslali v razna taborišča v Nemčijo.

Z Gračnerjevimi in Deželakovimi smo prišli v Laidenburg na Bavarskem, medtem ko sta Lapornikova Dragica in sin Fajferjevega Tineta, pisal se je Zemljak, šla v neko drugo taborišče.

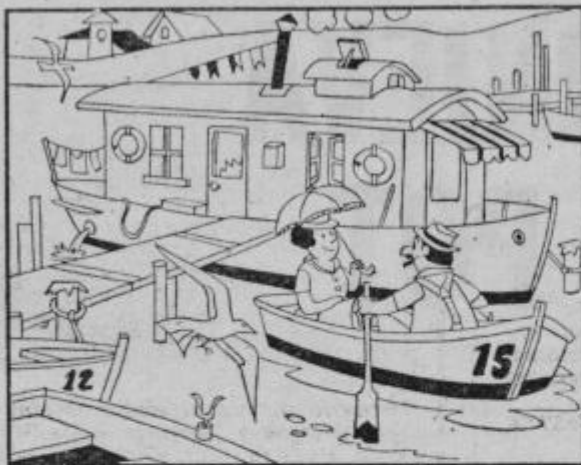
Niso nas gledali brez dela, fantje nad 13 let smo morali delati za neko tovarno vojaške opreme. Četudi smo se z delom malo zamotili, so naše misli vedno uhajale k njim, ki so jih odpeljali v Auschwitz. Kmalu so začele prihajati osmrtnice. Prvi so zvedeli Gračnerjevi, da je umrl oče. Kmalu zatem, so sporočili nam, da je umrla mati, potem Deželakovim fantičem o smrti očeta, pa spter Gračnerjevimi o materi. Ob vsakem takem sporočilu smo bili pretreseni. Ali je mogoče, smo se spraševali, da umirajo ljudje kar tako, kot muhe enodnevnice, ljudje v najboljših letih.

Pozneje smo zvedeli, da so pomrli tudi vsi Gračnerjevi z Gozdeca ter Cencelova mama in Pavla z gore.

Malo teh, ki so bili 15. avgusta 1942 odpeljani v Celje in potem v Auschwitz, je dočakalo leto 1943, še manj ali skoro nihče pa se ni vrnil po osvoboditvi domov.

Pepel osemnajstih trupel je raztresen po šlezjski zemlji.

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih.
Poskusite najti vse!K O N U S
SLOV. KONJICEKomisija za medsebojna razmerja
delovnih skupnosti skupnih službobjavlja
prosto delovno mestoTRGOVSKI POTNIK
za prodajo usnjene
in krznene konfekcije
na področju SR Slovenije
in Hrvatske

POGOJI:

- srednja izobrazba komercialne smeri
- najmanj dve leti prakse na primernih delovnih mestih,
- lastno osebno vozilo,
- stanovanje s telefonom v Celju ali Mariboru.

Kandidati naj dostavijo dokumentirane pismene
vloge kadrovske službi.

Objava velja do zasedbe delovnega mesta.

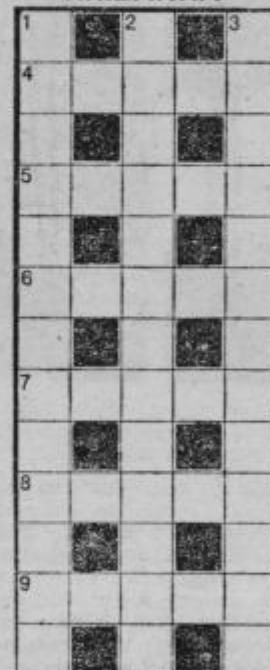
OBVESTILO ZAVEZANEC
PRISPEVKA ZA STAROSTNO
ZAVAROVANJE KMETOVVsem zavezancem prispevka za starostno zavarova-
nje kmetov z območja občine Zalec sporočamo, da
si lahko ogledajo višino odmerjenega prispevka za
leto 1975 na sedežih krajevnih skupnosti. Odmerni
razporedi bodo razgrnjeni v času od 15. do 30. av-
gusta 1975.Zavezanci prispevka za starostno zavarovanje kme-
tov imajo v skladu z 39. in 46. členom zakona o
starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list šte-
vilka 13/72) pravico vložiti zahtevek za ugotavlja-
nje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka.
Zmožnost plačevanja odmerjenega prispevka bo ko-
misija obravnavala ekonomsko šibkim zavezancem.
Rok za vložitev zahtevka za ugotavljanje zmožnosti
plačevanja odmerjenega prispevka za starostno za-
varovanje kmetov je 30. avgust 1975.Zahtevek oziroma prošnjo je treba poslati krajevni
skupnosti.

HUMOR

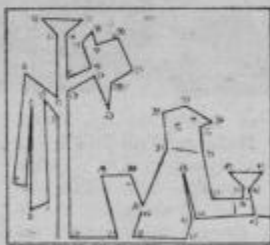
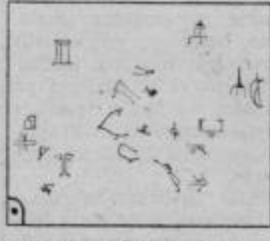

... In tole je zate

KRIŽANKA

VODORAVNO: 4. panj
za sekanje drv, 5. izletni-
ška točka Beograščanov,
6. senčna, severna stran,
7. del kolesarske poti, 8.
srbsko moško ime, 9. go-
rovje na Sinajskem polo-
toku.NAVPIČNO: 1. bojazljivi-
nost, bojaznost, 2. zavarova-
valna premija, 3. dežela v
Tihem oceanu, jugovzhod-
no od Avstralije.

REŠITVE

KAJ SE BO PRIKAZALO
— Glej risbo!ZA MLADE RISARJE
Glej risbo!ZA BISTRE OČI
Glej risbo!MALA KRIŽANKA:
VODORAVNO: Sparta,
labial, Aramis, Sn, VE,
tiskar, Kern, ST, antika,
Leonid, sopara.

VELEBLAGOVNICA

- vse za dopust - kozmetični preparati za sončenje - kopalni
plašči - kopalni kostimi - torbe za na plažo

HČI GROFA BLAGAJA

20

RADO
MURNIKSpređaj je stopala kmetica s preslico in predivom pod
levo pazduho in vretenom v desnici; predla je grede. Pod
visoko Veternico sta zagledala dolg oblak prahu. »Naši!
je dejal Ilmihal.Omarju je težilo dušo nekaj kalnega, žalostnega. Srce
mu je utripalo od razburjenosti, od otroške radovednosti,
od nejasne bojazni...Iz prašne megle se je bliskalo jeklo in turbani so rdeli
kot kri. Ze je slišal divje priganjajoče glasove, topot konj-
skih kopit, žvenket orožja.Spređaj je jeznil Osman paša svojega ponosnega arab-
skega Dorata. Od živopisanega turbanu so mu nihali dolgi
čopki na rame. Okoli vratu mu je visela jeklena verižica
s srebrnim pokrovom za koran. Na usnjatem prsnem okle-
pu so se mu svetile toke, debeli srebrni glaviči. Močna je-
klena zaponna mu je sklepala široki usnjati pas; nanj je
bila pripeta kriva damašćanka z mnogotero zazankanimi
zlatimi motivi. Za sedlom je bila zvitla ozka molitvena
preproga. V levi je držal uzdo z zlatimi resami, v desnici
pa leskavo vejo in odganjal konju nadležne muhe; pri
tem pa je skrbno pazil, da ni poškodoval nobene živalce.Osman paša je bil zelo dobre volje. Poslati je namera-
val najlepše mlade ujetnike preko Sarajeva in Višegrada
skozi »staro« Srbijo v Carigrad sultanu, ki mu je bil od-
tegnil milost. Upal je, da se znova prikupi Mehmedu in
da dobi častni naslov »ghazis« premagovalec nevernikov.Omar je pridirjal pred pašo, ustavi konja in v pozdrav
dejel desnico na srce, usta in čelo. Osman se je razveselil,
ko je videl mladeniča tako čilega in zdravega.

»Kako ste se imeli doma, Omar?«

»Hvala Alahu, dobro.«

»Vse v redu?«

»Hvala Alahu, vse.«

»Tudi nam je pomagal Alah. Da vidiš, ljubi sinko!«

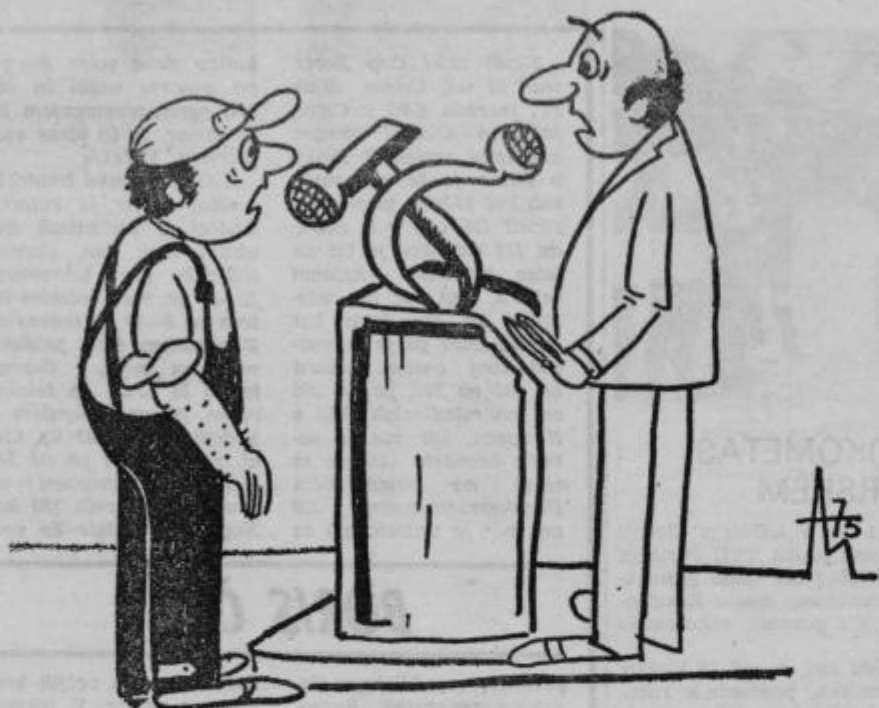
Krenila sta s ceste na travnik. Mimo njiju so jahali
sreprogladi bosenski roparji, bivši janičarji; martolosi ali
neredni vojaki. Albanci, Rumelci, Anatolci in divji Arnav-
ti, vsi na majhnih, lahkih, pa vendar močnih konjih. Ne-
kateri so se postavljali z uplenjeno zlatino in srebrnino
na visokih turbanih, na prsih, na rokav, na sedlu in v gri-
vi svojih konj; nekateri so bili kljub vročini odeti z maš-nimi plašči. Sulice, okovane z železom, so žvenketale ob
kratkih sabljah, bojnih sekirah, ob lokih in tulih s pušči-
cami, ob okroglih malih tarčah. Na jeklenem orožju je
videl Omar rjave brizge in proge, ostanke človeške krvi.Za njimi je prihajala dolga vrsta tovornih konj. Pove-
zani z močnimi jermeni so stopali posamezno drug za
drugim in nosili ob obeh straneh lesenega sedla bisage in
košare, polne naropanega blaga. Iz nekaterih zvezanih
vreč so žalostno gledale glavice ujetih štiri-do petletnih
otrok. Za njimi so gnali ugrabljene konje, govedo, koze,
ovce.Omar se je zganil — prihajala je dolga vrsta ujetnikov
in ujetnic. Spređaj so stopicali dečki in deklice, zvezani
po dva in dva. Za njimi so se vrstili mladeniči in mošje,
dekleta in žene, vsi z verigami priklenjeni drug k druge-
mu kakor živina. Med oddelki so jahali Turki, hripavo na-
ganjali pešajoče, jih suvali z nožnicami sabelj, s sulicami,
z ostrogami in širokimi stremenj, jih bičali z dolgimi
trojermenskim biči. Ujetniki so korakali topodušno, ka-
kor izmučena tepena živina, ki se temno zaveda le, da ne
more uiti neusmiljenim udarcem.Iz teh usahljeh ust ni bilo nobene tošbe, nobenega vzdih-
ha več, v teh srcih ni bilo nobene nade, iz teh izžetih
mrtnih oči ni kanila nobena solza. Skozi razcapane uma-
zane halje so rjavale in rdele na pol zaceljene, oprasene
rane. Nekateri so morali nositi oropano blago; nekateri so
se bili skušali upreti ali zbežati — zadela jih je strašna
kazen; na mestu nosov in ušes so bile samo kepe strnjene
krvi in šopi prilepljenih las. Za konjske repe privezane
so tirali duhovnike, menihe in nune; bele dominikanke iz
Veselca, iz Mekinj sicer redovnice sv. Klare, bele kartuzi-
jane iz samostana v Pieterjih in bele cisterijane iz Zatiči-
ne. Od daleč je slišal Omar grozen smeh... Izredno mo-
čan mlad mož, vkleknjen v dvojne verige, se je venomer po-
šastno krohotal.»Zverina, haha, zverina, haha!« je kričal, ko je ugledal
Osman pašo; hropel je in strahovito škripal z zobmi. Bil
je blazen.»In to so moji rojaki!« je mislil Omar. Peklo ga je v
dnu duše, srce se mu je krčilo ob tožnem pogledu. Popa-
dalo ga je v vratu, v grlu — ščemelo ga je v očeh — stis-

nil je ustne — bal se je, da ne zajoka naglas.

Z jasne ravni so zavili v mrakotno hladno sotesko.

»Vode, vode!« so prosili sužnji, ko so dospeli do gor-
skega vira. Na pašovo povelje so poskakali nekateri jezde-
ci raz konje, nastregli bistro studenčnice v usnjate vreče
in dali ujetnikom piti.»Naprej!« je ukazal Osman paša in se obrnil k Omar-
ju. »No, Omar, kaj?« »Tvoja duša je še mehka. Privaditi
se boš moral takim priporom. Drugo leto pojdeš z nami
na Stajersko in Kranjsko; v janičarsko orto moreš še ved-
no pozneje.«Omar je slišal te besede kakor iz meglene daljave.
Stežka se je zdramil; čutil je pašev pogled in se na-
smehnil.»Kje je beglerbeg Isa paša?« je vprašal, samo da bi kaj
rekel.»Na poti proti Sarajevu,« je odvrnil paša. »Prejkone je
še blizu Busovače!«Pozno popoldne so dospeli do pod Vranduk. Na trdnja-
vi so zagrmeli hitro zaporedoma trije topovi; v samotni
tihoti so odmevali strelji glasno od gore do gore. Vrandun-
čani so hiteli gledat prihajajoče. Oturbanjeni mošje, omo-
tane žene z otroki v naročju, živahni boji dečki, mlada,
še ne zagrnjena dekleta z amuleti, biseri in tolarji in rjavor-
deče obarvanih kitah, vsi so radostno motrili ujetnike.Na grajskem dvorišču so prinesli zasužnjenim trpinom
kaše, ovčjega stra in vode. Segnati in zaklenili so jih v
umazane hleve in nizke kleti, mlajše pa v prazne žitnice
in postavili straže.Medtem sta Osman paša in Omar nadzorovala hlapce,
ki so spravljali plen; blago oropanih trgovcev, kmečko ob-
leko in orodje, kelihe, križe, bukke, oltarne prte, sveče,
svečanke, mašna oblačila, zvonce, bandera, kadilnice, mon-
štrance. Omar je dletil z nožem pike in črte na rovaš in
tako beležil število posameznih stvari. Med vsem mu je
najbolj ugajalo lično slonokoščeno razpelce; skrivoma ga
je spravil za pas.Komaj je čakal, da je mogel k hanumi. Prirovedoval
ji je, kaj vse je bil videl. Tiho, žalostno je poslušala Fa-
tima.

M. ALAŠEVIČ

BREZ BESED

Kdo je rekel, da sem slon?

Nezasedeno!

zaupno

SEM RES GRDA?

Zelo grda in debela sem in vseskozi od kar pomnim, me spremlja zato kompleks manjvrednosti. Tehtam 80 kilogramov, visoka pa sem 165 cm, stara pa 17 let. Hodim v obrtno šolo in v podjetju, kjer se učim, veljam za neumno in leno. Da, leno. Jaz pa sem samo brez volje do dela in življenja. Nobena stvar me ne zanima in niti nobene prijateljice nimam, še manj pa fanta. Mislim, da ga ne morem imeti, ker sem preveč grda. Mi sploh kdo lahko pomaga ali pa se moram kar sprijazniti s svojo usodo in še naprej tako živeti?

NATAŠA

DRAGA NATAŠA

Da se boš rešila kompleksa manjvrednosti, si moraš pridobiti malo volje. Lahko začneš kar pri jedi in se za začetek odpovej nekaterim jedem, ki reče. V prvi vrsti moraš namreč shujšati in šele potem poiskati dobro kozmetičarko, ki ti bo svetovala pravi make up. Ko boš spremenila svojo zunanost, se boš tudi psihično bolje počutila in če se boš uredila tako, da boš »šik«, bodo fantje pogledali za tabo in tvojega pesimizma bo konec. Tudi tvoja puberteta bo medtem minila, zapomni pa si še eno: vso srečo ne boš našla v lepoti, ki jo morda vidiš v filmskih pocukrankah. Sreča je skrita v nas samih in le vrata ji moramo odpreti, pa pride! NATAŠA LJUBOSUMNEMU MIRKU,

tvojim občutkom, da si slabič bi kar verjela, ker tudi v resnici si. Naenkrat so se našli tvoji dobri prijatelji in ti pripovedujejo štorije o tvoji ljubi, nekdanji, in sedanji ženi. Pa jim res vse verjameš in nisi morda že pomislil, da se iz tebe norčujejo? Nič pa ne poveš, kakšna je tvoja žena v zakonu, v desetih letih zakona. Če bi bila slaba in nezvesta, bi gotovo povedal, tako pa misliš le na preteklost in na sedanjost pozabljaš. Vselej se na trda tla in pusti ideale pri miru. Zdaj sta vezana drug na drugega, pred zakonom pa sta bila svobodna. Verjetno je tvoja žena že vedela, zakaj ti predzakonske ljubezni taji. Bala se je, da jo boš mučil z ljubosumnostjo. To pa je bolezen, za katero ni zdravila in če ti iskreno lahko svetujem, omili njene simptome.

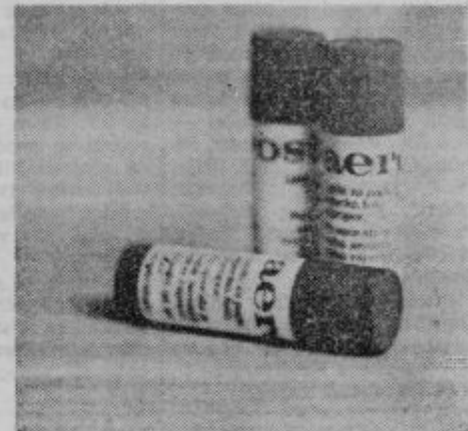
priporočamo

Morda še ne poznate odlične grozdne gorčice, pakirane v lončenem vrčku (500 gr), ki jo prodajajo na delikatesnem oddelku veleblagovnice T. Cena MUSTARD gorčice je 70,00 din.

Lepe in zanimive indonezijske skulpture, izrezljane iz eksotičnega tik lesa prodajajo te dni v veleblagovnici T. Cena le-te je 781,87 din.

Novost na našem tržišču je AEROSTIK lepilo, ki lepi papir, lepenko, foto in stiropor. Prodajajo ga v Mladinski knjigi. Cena je 8,95 din.

Staša Gorenšek

MODNA JESEN — NOVA LINIJA

Vas katera stvar vedno posebno spomni, da se poletje poslavlja in vam pove, da je jesen pred durmi? Morda dišeče vijolice, pričetek šole ali prva debelejša pletenina, ki jo oblečete ob hladnem večeru? No, slej ko prej se bomo ozrli po jesenskih oblačilih, zato spoznajmo novo jesensko modo.

V nekaj naslednjih tednih bo govora o novostih in spremembah, o novem načinu oblačenja, skratka o modi letošnje jeseni — vse od pletenin, plašč, obleke, krila, hlače, bluze in dodatkov.

Za uvod v jesensko modo pa naj bo nekaj podatkov o novi modni liniji, aktualnih barvah in materialih. Na kratko: vodilna bo smrekovo zelena barva, takoj za njo pa barva robidnice (temna vijoličasta) in barva breze, kovinsko siva. Še naprej bo priljubljena udobna, ohlapna linija za športni izgled in ozka cevasta za mirno eleganco. Pa mehka volna, jersey in originalen loden.

V novi prodajalni (razširitvi že obstoječe) Mladost lahko med ostalim bogatim in pestrim izborom modnih športnih oblačil izberete tudi le-te ljubke McGregor komplete krila in telovnika iz jeansa. Dobijo se v vseh velikostih. Cena krila je 360,00 din in telovnika 205,00 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

NOGOMET

PRIPRAVLJENI

Prvenstvo v nogometu je pred nami. Prvi štartajo nogometaši Kladivarja in Smartnega. Ze v nedeljo. Ostala moštva pa prve dni septembra. Obiskali smo tako nogometaše Kladivarja, Olimpa, Opekarja, Zalca in Mozirja, zvedeli marsikaj in to sedaj razgrinjamo pred vami.

Kladivar: »Najti najboljše moštvo«

Novega trenerja ZNK Kladivar pestijo skrbi. Problem je kako sestaviti moštvo za prvo srečanje proti Vozilom v Gorici. Zadnji trening tekme niso prinesle pričakovane rezultata. Vsi igralci niso bili zbrani in sedaj ima na voljo kar 21 igralcev. Od tega niso v formi Krivič, ki je poškodovan, Kuder in Reberšak, ki sta na odmoru ali pa sta se šele vrnila z morja. Odprti sta torej mesto srednjega krilca in veznega igralca. Černič v Čakovcu ni za-

V Gaberju ni nič novega. Trener Ilija Ubavič je ponovno zbral za tekmovalce v I. celjski nogometni podzvezi stare znance. To so: Brglez, Kopitar, Čretnik, Majcen, Conradi, Flis, Prevodnik, Zidan, Koštomaj, Strukelj, Hojnik, Milovanović, Muršič, Bukovac in Pušnik. Zrela ekipa, ki bi morala uspeti. Sam Ilija Ubavič pravi: »Pričeli smo z vadbo prve dni avgusta. Trikrat igrali neodločeno 2:2 proti Dravinji in Kovnarju, ter premagali Hrašnik 1:0. Če bodo igralci zaigrali resno bi se lahko potegovali skupaj z Kovnarjem in Ljubnem za prvo mesto in povratek v conso ligo. Gaberje si to vsekakor zasluži.«

Opekar: »Problem igrišče«

Vlado Gobec je novi trener nogometnega kluba Opekar iz Ljubecne. Okrog sebe je zbral mlado ekipo, ki je vsekakor dobra, pa čeravno so v nedeljo izgubili proti Zalcu pokalno tekmo 1:3. Trenirajo resno in se bodo potegovali za boljše mesto v celjski nogometni ligi. Zal pa imajo probleme. Vlado Gobec pravi: »V kolikor ne bomo dobili v Ljubecnem svojega igrišča ne bomo uspeli. Skalna klet nam je sicer na razpolago, toda finančno ne zmoremo kriti vseh stroškov najemnine. Mimo tega pa brez igrišča ne moremo privabiti vso mladino z našega področja. V prvenstvu pričakujem solidno uvrstitev.«

Mozirje: »Novo moštvo«

Tehnični sekretar novega nogometnega kluba Elkraja iz Mozirja Franci Slatnik nas je obvestil, da v Mozirju redno in marljivo deluje novi klub. Te dni so igrali proti Polzeli in Zalcu in bili uspešni. Polzelo so premagali 6:1 in 6:2, Zalec pa 4:2. Ti rezultati so spodbudni za mlado moštvo Elkraja, katerega vodi trener Ivo Bernik. Mozirčani bodo letos prvič uradno nastopili v II. podzvezni ligi.

Tako je te dni na nekaterih nogometnih igriščih Celja in okolice. Vsi se resno pripravljajo. Rezultati pa bodo pokazali pravo vrednost moštev.

Zoran Jovanović je po prihodu v NK Kladivar odigral nekaj tekem odlično. Celjani pa so s tem dobili odličnega levega branilca, ki je zelo nevaren tudi v napadu. (foto: N. Gluvič)

dovoljil, napad pa nima prave povezave z obrambo. Pred srečanjem v Gorici nam je prof. Ljubo Matovič dejal:

»Po vsej verjetnosti bomo igrali s sledečimi igralci — Andusič, Ramšak, Puhner, Jovanović, Softič, Černič, Mijatović, Hribernik, Dobrajč, Martič, Kokotec, Brkovič. Potovali pa še bodo Kuder, Krivič, če bo zdrav, Kitak in Bosina.«

Srečanje bo zelo težko. Osvojena točka bi vsekakor ugodno vplivala na bodočo igr celjskega Kladivarja.

OLIP: »Stari znanci«

ŠOŠTANJSKI ROKOMETAŠI NA MADŽARSKEM

Po večdnevni pripravi doma in v Lučah v Gornji Savinjski dolini, so člani rokometnega kluba TVD Partizan Šoštanj odpotovali na Madžarsko. Nekaj dni bodo gostovali in odigrali nekaj tekem v univerzitetnem mestu Keszthely ob Biatnem jezeru, kamor so jih povabili rokometni tamkajšnji klub »Haladai«.

Šoštanjčani, ki igrajo v slovenski ligi, so od 12 klubov sedaj na 4. mestu. Ing. Franc Plaskan, predsednik rokometnega kluba Šoštanj, mi je pred odhodom dejal, da računajo drugo leto še na boljši uspeh. Z rokometišta sta na prijateljsko turnejo odpotovala tudi predsednik TVD Partizan Šoštanj Rudi Bajc in podpredsednik Avgust Vohar. Leto je povedal, da so bili meseca junija člani rokometnega kluba »Haladai« iz Madžarske pet dni v gosteh pri Šoštanjčanih, kjer so odigrali nekaj prijateljskih tekem in ob tej priložnosti navezali tudi precej tesne stike z rokometnim klubom Šoštanj. Predsednik Partizana Šoštanj tovariš Bajc pa je še dodal, da so iz madžarskega mesta Keszthelyja gostovali v Šoštanju tudi že košarkaši in da so tudi košarkaši Šoštanj že bili pri njih. Poudaril je še, da takšni stiki niso zgolj športnega značaja, ampak tudi prijateljska mednarodna povezava, ki lahko le koristi dobrim medsebojnim odnosom.

Prizadevnim in nadvse aktivnim šoštanjskim rokometišta želimo, da bi se na Madžarskem dobro počutili in tudi sicer bili uspešni pri prezentiranju našega rokometnega športa in v prijateljskih tekmah imeli kar največ športnega uspeha. Sicer pa kot so šoštanjski rokometišta pred odhodom povedali, ne gre zgolj za uspehe, ampak predvsem za pristne medsebojne prijateljske stike dveh mest.

V. KOJC

ŠPORTNI UTRINKI

Vaterpolisti Neptuna so odigrali dve prvenstveni tekmi. V obeh srečanjih so mladi igralci Celja podlegli. V Kranju proti Vodovodnemu stolpu 2:16, v Celju pa proti Kamniku 6:18. Od Celjanov je največ pokazal Rojček, ki je bil tudi najboljši strellec. V prihodnjih dneh igrajo Celjani doma proti Partizanu Benče in v gosteh proti drugi vrsti Triglavu.

Rokometišta Minerve iz Griž se resno pripravljajo za novo prvenstvo in kvalifikacije za vstop v republiško ligo. Te bodo 23. in 24. avgusta v Ljubljani. Ker so med tednom igrali zelo dobro proti Celju 19:27 in ker so premagali doma Sevnico 29:26 imajo vsekakor lepe možnosti za uspeh.

Mimo Kladivarja, Opekarja, Smartnega in Zalca so tudi nogometaši Kovinarja in Steklarja odigrali prijateljsko tekmo. V Storah so zmaga nogometaši Steklarja 6:3 (4:1). Nogometaši Ljubnega pa so doma imeli mednarodno tekmo proti Zelzi Kapli iz avstrijske Koroske. Zmagali so domačini z rezultatom 7:1. Pred tem pa sta se ekipi razšli v Zelzi Kapli z neodločenim rezultatom 3:3. To medsebojno srečanje je že tradicionalno in leto je šestič zapored na programu.

J. K.

Mladi atlet Čop Boris, star 18 let, Celjan, dijak IV. razreda ESC v Celju, je letos dosegel izreden kvaliteten vzpon. V skoku v višino je že v osnovni šoli kot 13-letni pionir preskočil 176 cm, v 8. razredu 188 cm, kar je bil do letos pionirski državni rekord, lani kot ml. mladinec 200 cm, letos kot st. mladinec pa je popravil svoj osebni rekord od 203 na 205, pa na 206 cm na mladinskih BAI v Karlovcu, kar mu je naravno bronasto kolajno in sedaj na republiškem članskem prvenstvu 209 cm, kar je zadostovalo za

koliko slabe volje. Ko pa po naporni vadbi in dobro ogret premagujem lepe višine, je to zame svojevredsten užitek!

Koliko in kako treniraš?

»Moj trener je Peterka Andrej. V počitnicah treniram vsak dan, skupno tedensko brez tekmovalnih 12—14 ur, med šolskim letom pa 8—10 ur tedensko. V zimskem času pridobivam na moči. Čeprav imam le 64 kg ob telesni višini 185 cm, dvigujem s počepi okrog 100 kg uteži, s polpočepi pa od 140—150 kg, premagaval pa sem tudi še celo 180 kg! Noge bi vzdržale še več,

BORIS ČOP

osvojitve republiškega članskega prvenstva. Razgovor z njim je bil prijeten in je odkril nekaj njegovih skrivnosti v športnem napredovanju.

Kako si prišel k atletiki?

»Na IV. osnovni šoli me je poučeval Roman Lešek, ki me je pripeljal k AD Kladivar. Ze kot pionir sem dobro skakal v višino. Prerokovali pa so mi bodočnost v troskoku, ker sem imel odlično odziv in odsvetovali treniranje v višino, češ tu ne boš mnogo napredoval!«

Kaj vidiš v atletiki?

»Atletika je zame najboljše šport. V Celju imam vse pogoje in možnosti za vadbo in nastopanje. Mislim, da v nobenem drugem športu ni v Celju tako odličnih pogojev za delo kot v atletiki. Zato sem se odločil za ta šport. Skok v višino me je navdušil. Imam svoje vrstne užitek pri skakanju, ki ga je težko izraziti. Če ne uspevam, sem ne-

toda hrbenica večjih bremen ne zmore. V tekmovalni sezoni pridobivam na hitrosti in odzivnosti. Na treningu opraviš po 25 do 30 skokov preko letvice, sicer pa še sonožne preskoke preko 5—6 visokih ovir s po 8—10 serij, kar znaša 50—60 skokov, potem pa še 40 skokov po eni nogi, več po odzivni. Pri skoku v višino se odzivam z levo nogo, pri troskoku in v skoku v daljino pa z desno. Seveda sem se odločil za trenutno najbolj racionalno in atraktivno tehniko — fosberi!«

Kakšne rezultate imaš v drugih disciplinah?

»V skoku v daljino 6,80 m, v troskoku 13,99 m, na 60 m 7,1! Za moj nadaljnji napredek se moram fizično okrepiti. Bližnji cilj je znakka 210 cm. Sicer pa ne želim prognozirati za prihodnost. Tudi v vrhunski atletiki si le želim zdravja in zadovoljstva ter razvedrila!«

K. JUG

ŠMARSKA OBČINA

560 NOVIH PLAVALCEV

V okviru republiške akcije »naučimo se plavati« so v šmarski občini v zadnjem mesecu in pol dosegli odlične rezultate. Z vrsto plavalnih šol in tečajev pod strokovnim vodstvom plavalnih voditeljev so naučili plavati kar 560 otrok.

V plavalnem bazenu v Smarju so imeli plavalni pouk učenci četrtih razredov iz vseh osnovnih šol te občine. Tečaji so bili sedemdnevni, vsak dan pa je trajal pouk po 5 ur. Pedagoško vodstvo je bilo v rokah priznanega pedagoga za telesno vzgojo tov. Jakoba Rihtarčiča, vadiatelja plavanja pa so bili študentje in dijaki. Izobraževalna skupnost je poskrbela za brezplačne prevoze otrok s šolskimi avtobusi, šole pa bodo pokrile stroške za vstopnino v bazen in strokovni kader. Tako so posamezne skupine imele po 35 ur pouka plavanja, kar je ob ugodnem vremenu in topli vodi ter marljivosti učencev pripomoglo k odličnemu uspehu. Le 9 učencev ni »splaval«, vsi drugi pa bodo prejeli »delfinčka« ustrežne stopnje. Tu so bili otroci iz Kozjega, Podsrede, Buč, Lestčnega, Dobovca, Rogaške Slatine, Kostrivnice, Smarja, Lemberga, Kristan vrha, Sladke gore, Vinskega vrha in Sentvidu.

Učenci iz Podčetrtega in Pristave so imeli šolo v naravi v Savudriji, učenci iz Zibike v Fiesi in iz Rogateca v Premanturi.

V šmarski občini pa so s

sistematičnim poukom zajeli tudi otroke, ki so bili v koloniji v Izoli iz vse občine ter tabornike, ki so pravtako taborili ob morju.

Pedagoški vodja plavalnih šol tov. Jakob Rihtarčič je ob zaključku tečajev dejal: »Z akcijo nadaljujemo že drugo leto. Početniški čas je najbolj primeren za ta pouk. Tečaji v šmarskem bazenu so brez dvoma najcenejša oblika poučevanja plavanja. Pouk je bil izredno uspešen. Otroci so se v bazenu počutili varne, ob topli vodi jim je bilo ugodno, učitelji pa so imeli možnosti izkoristiti kar najboljše metodne postopke pri pouku. Upam si trditi, da so v tem okolju otroci prej splavali kot sicer v tečajih na morju. Bazen ima določene prednosti pri metodičnem in pedagoškem delu z otroci. Problem predstavlja še odsotnost nekaterih otrok. Z vodstvi šol in starši bo treba v prihodnje zagotoviti 100 odstotno udeležbo vseh otrok iz četrtih razredov. Uspešnost našega dela vidim tudi v tem, da sedaj prihaja vse več otrok iz podeželja v plavalna bazena v Smarju in Rogaški Slatini, kjer utrjujejo svoje plavalne veščine, smotno izkoriščajo del svojega početniškega prostega časa in s tem skrbijo za zdravstveno utrjevanje.«

Šmarčanom lahko ob tem uspehu le čestitamo. Tam, kjer je volja, so tudi delovni uspehi!

JUG K.

OB ROBU CELJSKEGA BAZENA

Trim akcija »Za vitko postavo je plavanje prav« je uspela. V soboto in nedeljo je klub slabemu vremenu preplaval svojo progo okrog 350 plavalcev, tako, da je skupaj v mesecu juliju in sedaj plavalo okrog 1250 plavalcev. Toliko kot leto dni popreje. Zal pa imajo člani zveze za rekreacijo Celje pri tej trim akciji vedno smolo z vremenom.

Vaterpolisti Neptuna so zaključili svoje prvenstvo v I. republiški ligi. V zadnjih dveh srečanjih so podlegli v Kranju proti Triglavu 6:13 in v Celju proti Renčam 3:7. Zadnja tekma je pokazala, da bi lahko z malo več sreče osvojili točko. Zastreljali so dva četrterca in zadeli šestkrat vratnico. Zadetke pa so dosegli: Vrečar dva in Goršič enega v srečanju proti Renčam, ter Kobe tri, Zupanc, Kolar in

Cigler proti Triglavu.

Celjsko moštvo je osvojilo peto mesto. Ker pa je Sloven je prej odstopil bodo tudi v prihodnji sezoni igrali v I. ligi. Za takrat pa bo potrebno tudi pozimi več delati in še bolj pripraviti mlado moštvo.

Na sindikalnem prvenstvu v štafetnem plavanju je letos sodelovalo 63 ekip. Največ uspeha so imeli pri ženskah Cinkar na 2:22,0, pred ZNG 2:29,2, Aero 2:48,9, Občino, Metko in Elegantom. Pri članih pa so v posameznih skupinah zmagali: Industrija — Toper 2:06,1, Emo 2:15,4, Klima 2:18,1, železarna 2:18,8, Zlatarna 2:19,6. Storitvene dejavnosti — Kovinotehna 2:20,0, promet in zveze — Železnica 3:14,2 in Intervetropa 3:25,4, gradbeništvo — ZNG 2:27,9, Gradis 2:42,9, ter v skupini družbene dejavnosti — Družbenopolitične organizacije 2:18,0, Občina Celje 2:41,0. Največ ekip je na štartu pripeljala OZD Emo in to kar enajst.

J. K.

TRIM PLAVANJE V PREBOLDU

Minulo soboto so pripravili v Preboldu pod pokroviteljstvom Telesnokulturne skupnosti iz Zalca, že tradicionalno plavanje za trim značko plavalca. Lanšo leto se je tega plavanja udeležilo več kot šeststo ljudi, zato so tudi letos pričakovali vsaj tako dobro udeležbo. Zal je organizatorjem zagodlo slabo vreme in ob koncu akcije so ugotovili, da je letos sodelovalo le tristošestdeset plavalcev, kar pa navsezadnje tudi ni majhna številka. Da bi akcija plavanja boljše uspela, pa jo bodo ponovili še enkrat in to v soboto. Akcija bo trajala od osme pa do sedemnajste ure popoldne. Udeleženci pa bodo lahko igrali za značko trim plavalec. Za osvojitve te značke bo dovolj da preplavate le predpisano dolžino, za značko delfinčka pa bo treba doseči določen čas. V soboto torej

vsi na množično akcijo trim plavanja v Prebold!

ŠENTJUR: ŠPORT OB PRAZNIKU

Občinska strelska zveza Šentjur je v počastitev občinskega praznika organizirala v soboto strelsko tekmovanje z malokalibersko puško. Tekmovanje se je udeležilo okrog 40 strelcev iz Šentjurske občine. Najboljši je bil Andrej Prevodnik s 136 krogi, drugo mesto je zasedel Edi Dolar (128 krogov), tretji je bil Branko Kolar (127), sledijo Lukanc (124), Peček (123)...

V soboto je bilo v Šentjurju tudi občinsko prvenstvo v šahu. Vrstni red petih najboljših: prvi Aci Gajšek 9 točk, drugi Ivan Kolman, 9 točk, sledijo Humberger (7,5), Mikula (7), Prevodnik (6,5). Tekmovanje je bilo vsega zanimivo in napeto, saj se čisto do konca ni vedelo, kdo bo zmagovalec. Za prvo mesto je odločalo šele število remijev.

M. K.

TMC SVETUJE

Dragi bralci, zopet se vam oglašamo z nasveti, kako in kaj je novega v tehnomercatorjevih trgovinah s ploščami. Moramo vam zaupati, da smo bili ob našem obisku precej presenečeni, saj smo na policah s ploščami našli dovolj vsega za vsakršni glasbeni okus. Resnično je največ izbire za ljubitelje pop glasbe, vendar ne smemo reči, da ni dovolj dobrih plošč tudi za ljubitelje resne glasbe, domače zabavne, popevk in raznih starejših glasbenih poslastic, kot so The golden gate quartet itd. To reč, veliko je zanimivega na Tehnomercatorjevih policah s ploščami, poleg tega pa naj vas opozorim, da dobijo skoraj vsak teden nove pošiljke plošč.

CAROLE KING

Tisti, ki ste redni gostje v Tehnomercatorjevih trgovinah s ploščami, ste verjetno že kdaj prej opazili majhne plošče te slavne in lahko rečemo zelo dobre pevke rock glasbe. No, seveda pa ni nezna na našim radijskim postajam in ste jo verjetno že mnogokdaj slišali.

Povemo naj še to, da je sama avtorica skladb, ki jih poje in da so na zadnji strani ovitka plošče, natisnjena vsa besedila.

CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET

Verjetno vsakdo pozna ta domači zabavni ansambel, ali pa je vsaj dosti slišal o njem. Prvo ploščo je ansambel posnel približno pred desetimi leti, kar pomeni, da je ansambel že kar dolgo skupaj. No, seveda je bilo vmes tudi nekaj neaktivnih dni, saj se o ansamblu v določenih obdobjih ni nič slišalo. No, leta so naokrog, fantje so zopet dobili željo po dobrem igranju domače zabavne glasbe in plošča je tu. Ostane nam le še eno, da napotimo ljubitelje te zvrsti glasbe po nakup plošče.

NEDA UKRADEN

Neda Ukraden, to je tista, ki bi morala zmagati v Opatiji. Zmago je na žalost morala prepustiti skupini Pepel in kri, vendar se Neda danes vseeno smeje, saj pravi, da je vseeno zmagala in sicer po priljubljenosti pri publiku in seveda tudi po številu prodanih plošč. Vsekakor je treba Nedi priznati, da si je vse to zaslužila, saj je njeno petje resnično prijetno in je za naše uho. Povedati pa je še treba, da je v prodaji in sicer pri Tehnomercatorju, poleg njene popularne plošče Srce v srcu, tudi njena velika plo-

šča, na kateri boste vsi ljubitelji našli vse njene hite.

LESTVICA

Vabimo vse mlade, da prislunkejo Mladinski oddaji na radiu Celje v petek, 15. avgusta ob 17.30. Med zanimivostmi iz vrst mladih boste lahko prisluhnili tudi T lestvici, ki smo jo takole sestavili po vaših predlogih. Pa še to! Prosimo, da nam takoj po oddaji pišete in seveda glasujete. Med prejšnjimi vašimi dopisnicami pa je bil izreban Ivo Čulk, Zabukovica 91. Ivo, ploščo za katero si glasoval, dobiš po pošti.

1. BY CITY ROLLERS — By by baby
2. Carpenters — Please Mr. postman
3. MAC AND KATIE KISSONN — Sugar candy kisses
4. SWEET — Fox on the run
5. SUPERTRAMP — Dreamer

Naslov: Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje, s pripisom »Za mladinsko oddajo«.

R. V.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in ceni

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA širom po domovini.

od 10. 8. do 31. 8. 1975

SEZONSKO ZNIŽANJE CEN

30-50%

moški, ženski, otroški
konfekciji,
ženskim torbicom,
kopalkam, pleteninam,
moškim srajcam
in otroškemu perilu

VELEBLAGOVNICA
TEKONINA

MALI OGLASI

PRODAM

TRAKTOR farmal Cormik s kosilnico, streho, prodam ugodno. Informacije: Anton Koklič, Ilovca, Vojnik.

KROS moped, prirejen, obnovljen, prodam. Edo Azman, Vegova 6, Celje.

VINOGRAD, sadovnjak — slivovo drevje, obje v izmeri 37 arov — neposredna bližina Sladke gore, prodam. Anton Vodusek, Bobobvo 17, pri Ponikvi.

R4 KATRCO, letnik 71, prodam. Pavčnik, V. Prekomorske brigade 13, Celje (od 14. do 17. ure).

STEDILNIK — skoraj nov, na trdo gorivo, prodam. Cvetko, Celje, Zidanškova 25.

OSTRESJE za stavbo 9 x 6, 5 let staro — opeka cementna, ugodno prodam. Franc Kočevar, Mehanik, Zalec.

SMREKOVE deske — več kubikov 2,4 — 3,4 — 5,4 — borove 5,4 prodam. Celje, Trnovlje 189.

OTROŠKO posteljico z jogi vložkom, otroško kolo, od 2. do 6. let vrata leva — 65 x 140 jesenova — s steklom, kot nova, prodam. Zmahar, Puncerjeva 9, tel.: 22-512 popoldne.

FIAT 750, starejši letnik, dobro ohranjen, prodam. Srečo Tkalič, Breg 48, Polzela.

SPALNICO poceni prodam. Kosova 27 — poleg steklarja, Celje.

R4, letnik 1968, prodam. Marjan Lebar, pri Oblak, Griže 46.

POSESTVO, prodam ugodno. Cesta do domačije. — Električna, lastni vodovod, na lepi legi, ne preveč hriboviti. Jernej Trebiš, Rožni vrh 17, Smartno v Rožni dolini.

AVTO zastava 750, prodam.

Cena: 1.100.000 SD. Senica, Galicija.

TRANSPORTER za silažo in seno — nov, dolg 12 m. Pogon traktorski ali z elektromotorjem, prodam. Franc Rupnik, Vrbje 46 — 63310 Zalec.

AVTO R-10 major, v nevoznom stanju, prodam. Peter Okrožnik, Dobrna 63.

POHISTVO za samsko sobo — omara, kavč, mizica in 2 fotelje, prodam. Lepo ohranjeno. Smigoc, Nušičeva 9.

MOTORNO žago tpa 0,8 Stihel, prodam. Franc Sajovic, Slance 16, Teharje.

MOLZNI stroj »Alfa-Lavale« popolnoma nov z garancijo, voz vprežni nov s trdimi kolesi 8 cm, prikolico dvoosno »Mengele« traktor Steyr 18 KM komplet s kosilnico, obračalnik za seno in plugom »Herold« prodam. Rezar, Dolenja vas 20, 63312, Prebold.

ENODRUŽINSKO hišo s 26 ari zemlje vseh kultur: jablane, trta, češnje, jagode, v bližini Celja prodam. Pisnene ponudbe pod »Takoj vseljivo«.

OSEBNI avto fiat 1300 — 69, prevoženo 60.000 km, prodam. Karl Jazbinšek, Vojkova 5, Celje, tel.: 21-549.

REJCI perutnine! Sedaj si nabavite jarčke odličnih nesnic francoske in nemške selekcije. Prodaja vsake soboto na tržnici. Se priporoča: Karl Krajnc, Celje, Delavska 23, tel.: 25-288.

ZASTAVO 750, letnik 1972, 43.500 km prodam. Ferilinc, Celje, Na zelenici 9.

MANJSE posestvo, zemljišča 4 ha, primerno za delavca, njive s traktorsko obdelavo, z gozdom, prodam. Cena po dogovoru. Jože Plešnik, Sojek 1, Frankolovo.

STRESNO opeko rabljeno karo in late, prodam. Vengust, Celje, Dobrova 34.

STARO pohištvo, štedilnik in drugo, prodam zaradi selitve poceni. Razprodaja bo v petek, 22. avgusta od 11. do 16. ure v Teslovi 9.

OPEL rekord karavan, prodam. Arclin 87, Skofja vas.

SADNO stiskalnice na železni vijak 50 l, sadni mlin na elektriko, prodam. Milan Skale, Zagrad 131.

MANJSE posestvo — cesta, elektrika, voda — vinograd, prodam. Ogled mogoč vsak dan. Jurij Selčan, Trnovlje

20, 63203 Strmec pri Vojniku.

BULDOZER TG 50, prodam. Gostišina Ratej, Trnovlje 45, tel.: 26-136.

OMARO za dnevno sobo ter polkavč, prodam ugodno. Hafner, Celje, Kersnikova 32 A.

ZARADI preureditve prodam: dve kravi, nekaj ple-menskih telic, nekaj junčkov ter tri bike. Mirnik, Celje, Lopata 55.

TOMOS športen, 5 prestav, črne barve, prevoženih 2.000 km, prodam. Milan Lesjak, Celje, Na zelenici 5.

REZKALNI stroj — železen, spalnico in klavirsko harmoniko 80 basov »Melodija«, prodam po ugodni ceni. Franc Vnučec, Dečkova c. 25 a, Celje.

ZARADI bolezni ugodno prodam ali tudi dam v najem, najboljšemu ponudniku gostinski lokal (hišo), v industrijskem kraju v okolici Celja. Cenjene ponudbe pod oznako »Gostilina«.

AVTO moskvič 408 — letnik 69—70, ugodno prodam, tudi na dek. Ogled vsak dan od 15. ure dalje pri Lončar (sodar) Ložnica 19, Celje.

KARAMBOLIRAN fiat 750, prodam zelo ugodno. Informacije tel.: 26-614, ali ponudbe pod »Ugodno«.

KAVČ, 3 fotelje in klubska miza poceni prodam. Ogled v popoldanskem času. Slavko Urnkar, Tkalska 14, Celje.

SEAT (fiat) 124, letnik 1969, 58.000 km, prodam. Ogled 25. 8. popoldne in 26. 8. dopoldne. Kos, Trubarjeva 50, Celje.

SEKULAR za žaganje drv prodam. Informacije: Milan Dobrotinšek, Petrovče, vrt za šolo.

POSESTVO — novo gospodarsko poslopje, 5 ha obdelovalne zemlje in 5 ha gozda, okolica Savinjske doline, prodam. Informacije: Franc Jurak, Petrovče, vrt za šolo.

STROJ zastava 750 z menjalnikom ali brez, prodam ali menjam za bas ojačevalec. Na zalogi ostali deli zastave. Rado Poljanšek, Delavska 16, Celje.

PEVSKO ozvočenje FBT, skoraj novo in pevsko samo aparaturu EHOM London City z ehom prodam. Cena solidna. Franc Zeme, Tomaž 1, Vojnik.

MALO rabljen moped colibri 15 — 5 brzin in čelado, ugodno prodam. Toni Brinar, Latkova vas 42 b — 63312 Prebold.

KOMPLETNO masivno spal-

nico, staro, v dobrem stanju, prodam, ugodno. Jože Hrušovar, Breg 28, Celje.

POHANCE od 1 kg dalje, kakor tudi jarčice različnih velikosti, dobite vsak dan v valilnici Smarjeta, Skofja vas.

KLAVIR dunajske izdelave, jeklene konstrukcije, prodam. Jager, Kersnikova 10.

OBRAČALNIK za BCS in stiskalnice 300 l, prodam. Matilda Naraks, Tomaž 8, Vojnik.

SVETLO spalnico dobro ohranjeno, prodam ugodno. Informacije po tel.: 26-010 vsak dan razen sobote in nedelje, do 14. ure.

PRESKRIBITE si pravočasno velike ovetne krizanteme za dan mrtvih. Nudimo vam prodajo na veliko in malo po konkurenčnih cenah. Naročila sprejemamo tudi pisмено. Vrtnarstvo Turk, Zg. Pobrežje 2, 63331 Nazarje.

ZAPOSILITEV

VAJENCA in pomočnika sprejme Stoklarstvo in steklobruslštvo Lajlar, Mari-borska c. 50, Celje.

UCENJA sprejme ključavničar Viktor Skoflek, Kersnikova 39, Celje.

ZENSKO za varstvo otroka na domu s pričetkom 1. 9. 75, iščem. Jurij Bezgovšek, Debro 14, Laško.

ISCEMO zdravo upokojenko, ki bi z nama živela in stregla. Nudim plačo, hrano in sobo do njene smrti. Ponudbe pod oznako »Dobrosrčna«.

FASADE izdelam z lastnim odrom. Naročila za jesen po 20. uri. Gašič, Ulica Bratov Dobrotinškov 38, Hudinja, Celje.

STANOVANJA

STUDENTKAMA ali dijakinjama oddamo centralno ogrevano sobo s souporabo kuhinje in kopalnice. Informacije od 14. ure dalje. Ponudbe pod »Soba«.

MIRNO, samsko dekle išče opremljeno ali neopremljeno sobo. Ponudbe pod »Zaposlena«.

MIREN dijak išče sobo v Velenju ali okolici. Jože Pucelj, Zg. Hudinja 76, Celje.

DVE dijakinji nujno potrebujejo sobo v Celju. Ponudbe pošljite pod oznako »1. septembra«.

MLAD zakonski par nujno išče sobo v Celju. Anton

Sneberger, Kovinarska 10, Celje.

TRICLANSKA družina nujno potrebuje primerno sobo ali stanovanje. Ponudbe pod »Predplačilo«.

STANOVANJE ali sobo iščeta mlada zakonca brez otrok. Ponudbe pod »Plačava vnaprej«.

FANT in dekle nujno iščeta sobo v Celju ali bližnji okolici, po možnosti s posebnim vhodom. Ponudbe pod »Mirna«.

MENJAM stanovanje v Spodnji Savinjski dolini, primerno za upokojenca, z vrtom ali brez, za dvosobno v Celju. Ponudbe pod »Savinjska dolina«.

RAZNO

GARAZO v Celju iščem v najem. Ponudbe pod »Garazaa«.

MOPED TL 14 menjam za moped APN 4 ali novejši Pony Express. Jože Šibanc,

Sp. Ornova 16, Velenje.

UPOKOJENA 56, vdova, želi spoznati upokojenca nad 60 let — vdovca. Grem tudi k starejšim upokojen-cem gospodinji. Ponudbe pod »Resno«.

GARAZO za avto na Otoku, zelenici, Lavi, iščem. Ponudbe pod oznako »BP 6/14«.

UPOKOJENEC star 64 let, srednje postave, lepe zunanosti, išče v okolici Celja upokojenko s stanovanjem, za skupno gospodinjstvo. Imam lepe prihranke. Poroka ni izključena. Ponudbe pod »Lepa jesen«.

LUČKA iz Celja naj se javi! Na birmi — na Aljaževem hribu dne 8. 6. 1975 (botro je imela verjetno iz Ljubljane). Slikali smo jo in izgubili naslov. Tel.: 730-730.

OPOZORILO! Opozarjam vsa koga pred nakupom premičnin od Vinka Jazbeca, Cesta na grad 14, Celje, ker sem solastnica. — Zena Marica Jazbec.

GRADBENO PODJETJE LAŠKO

razpisuje
prosto vodilno delovno mesto

DIREKTORJA

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:
— diplomiran inženir gradbene stroke z dvoletno operativno prakso in strokovnim izpitom
— da je moralno in politično neoporečen
— ostali pogoji po statutu podjetja
— OD po pravilniku

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ZAHVALA

Vsem, ki ste našega ljubega in izmučenega atija

Jožeta Fidlerja

spremlili v tihi dom in mu darovali vence ter cvetje, se iskreno zahvaljujem. Posebno zahvalo izrekam dr. Kovačevi, p. Robertu, kapucinskemu župniku, p. Hilariju, župniku v Ptuj, za vsestransko pomoč v času njegove dolge bolezni. Nadalje se zahvaljujem g. Šterku, g. Preložnikovi, sostanovalcem Breg 20, zdravstvenemu in bolniškemu osebju internega intenzivnega oddelka celjske bolnišnice in vsem, ki ste kakorkoli pomagali v najtežjih trenutkih.

Zalujoča žena Nežka, sin Cvetko, hčerka Jožica z družino, sin Vili z ženo in ostalo Fidlerjevo sorodstvo

SLOVIN

TOZD VITAL CELJE

Kocbekova 5

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo rabljenih osnovnih sredstev

1. TOVORNJAKA TAM 5000
2. STROJ za soda-vodo
3. BAKRENI LIJAK
4. PARNI KOTEL
5. POLNILEC TIRAKS
6. STROJ ZA PRANJE
7. MOL III. ČEPILEC
8. ETIKETIRKA ETIMA
9. GOLF
10. POLNILEC za 16 P.
11. PRALNI STROJ
12. NAMAKALNI STROJ
13. ZAPIRALEC STEKLENIC
14. PEC ZA GRETJE VODE
15. SATORATOR
16. SEPARATOR ZA PIVO
17. GLAVA ZA PLUTO-ZAMASKE
18. AVTOMATSKI ČEPILEC
19. PLOŠČNI PASTERIZATOR
20. 28 KOMADOV HRASTOVI SODI RAZNE VELIKOSTI

Javna licitacija bo v ponedeljek, dne 1. septembra ob 10. uri in sicer v osnovna sredstva pod zaporedno številko 1.—3. v prostorih obrata Sinalco v Zalcu, za ostala osnovna sredstva pa v prostorih obrata v Mestinju.

Ogled bo istega dne od 8. ure dalje.

Vsi zainteresirani morajo pred licitacijo položiti 10% varščino od vrednosti predmeta, ki ga nameravajo licitirati in sicer: pravne osebe bariran ček, zasebniki pa v gotovini.

merx kava

izbrana
za
vas

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 9 parov, med njimi: MILAN BEZGOVSEK, monter, Kanjuc in IVANKA GUNZEK, strežnica, Celje; IVAN COKAN, kmetovalec, Vrbje in MAJDA KEBER, polirka, Celje; BRANKO OPERČKAL, klepar, Razdelj in ELICA BREZOVSEK, kuharica, Razgorce; STANKO GAJSEK, avtomehaničar in MOJCA KLANČNIK, študentka, oba iz Prekorja ter BRANISLAV FILIPUČ, elektrotehnik, Ljubljana in NEVENKA RIHTER, sanit. tehnik, Kasaze.

SENTJUR PRI CELJU

KAREL CUSIN, 25, ključavničar in FRANCISKA DEBELAK, 22, frizerka, oba iz Sentjurja; FRANC MELHER, 30, ključavničar, Trnovce in MIRA RADOSEVIČ, 24, prodajalka, Vodnjani; RUDOLF BUDJA, 29, ključavničar, Podlog pod Bohorjem in SILVA JAGRIC, 22, šivilja, Zdole.

ŽALEC

JOZE KOČEVAR, 27 in DRAGICA HLADE, 25, oba iz Prebolda; VERO LJUB VUKEČIČ, 38, Kruševac in LJILJANA FORCAN, 23, Beograd ter CIRIL VAVTAR, 23, in STANISLAVA HRASTOVEC, 22, oba iz Ljubljane.

SMRTI

CELJE

JULIJANA LORENČAK, 60, Celje; VINČENC PLANINC, 63, Vremška gorca; JOZE SKOK, 44, Ljubecna; HELENA FUNKEL, 35, Celje; ANTON VOH, 68, Zabukovica; ALOJZ MLINARIČ, 78, Razvanje; DJEMILA KARAHASANOVIČ, 20, Hrastnik; IVAN POTOCNIK, 89, Store in NEZA BLAZINSEK, 76, Brdce.

GORNJI GRAD

MARIJA JAVORŠEK, 88, upokojenka, Gornji grad

SENTJUR PRI CELJU

JOZEFA GRACNAR, 80, upokojenka, Brdo in NEZA OBLAK, 63, gospodinja, Prapretno.

ŽALEC

ALBIN PIKELJ, 58, kmet, Brdce; MARTIN JORDAN, 92, upokojenec, Dobrteša vas; ANA RECHER, 92, upokojenka, Dobriša vas; STANISLAV RAMŠAK, 56, upokojenec, Smarjeta in MIRKO CIZEJ, 64, upokojenec, Prekopa.

KINO

UNION:

do 26. 8. ameriški barvni film »Varuj se prijateljeva.
Od 27. 8. dalje francoski barvni film »Rdeče noče«.

METROPOL:

do 24. 8. nemški barvni film »Vsi drugi se imenujejo alie.
Od 25. do 27. 8. ameriški barvni film »Maševanje Hany Coldera«.

DOM IN LETNI KINO:

do 24. 8. ob 18. in 20. uri »Najbolj smešen človek na svetu«.
Od 25. do 27. 8. ob 18. in 20. uri ameriški barvni film »Metulji so svobodni«.

Do 17. avgusta ob 16. uri francosko-nemški barvni film »Klic divjinec«.

TV SPORED

NEDELJA, 24. 8.

9.30 Poročila
9.35 R. M. du Gard: Thibaultovi, TV nadaljevanje
10.20 Otroška matineja: Vrančeve dogodivščine, Biseri morja
11.10 Mosaik
11.15 Ljudje in zemlja
12.15 Poročila (do 12.30)
Nedeljsko popoldne:
Morda vas zanima: Jože Privšek v studiu 14 (Iseljenski ansambli)
Za konec tedna
17.30 Moda za vas, barvna oddaja
17.40 Poročila
17.45 Nicholasove dogodivščine, barvni film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 3-2-1
20.00 G. Mihid: Ženske iz Džavoljih merdevin
20.45 S kamero po svetu: Podarjeni pršiček, barvna oddaja
21.15 Sportni pregled (Sa)
21.50 TVD

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

19.30 TVD (Bg)
18.10 Sprehod skozi čas: Usodno nebo (Bg II)
18.40 V 30 dneh okoli sveta (Bg II)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Bg II)
20.50 24 ur (Bg II)
21.00 Imel sem devetnajst let, film (Bg II)
23.00 S. Kolar: Mi smo za pravico (Zg II)

PONEDELJEK, 25. 8.

14.40 Sredozemske igre — filmski pregled
15.00 Sredozemske igre — košarka Italija : Španija, prenos
18.00 Obozornik
18.10 V Pečjak: Dreček in trije Marsovčki
18.30 Mosaik

18.35 Od zore do mraka: En dan v rekreativnem središču
19.05 Očločamo
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 Sodobna oprema, barvna oddaja
20.05 Z. Jako Štoko med Iseljenci (burki Ne kiti vruga ter Mutasti muzikant) predstava SSG Trst (v barvah)
21.35 TVD
21.50 Sredozemske igre — košarka Jugoslavija : Grčija

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

17.00 Sredozemske igre — Košarka Jugoslavija : Grčija (EVR)
18.45 Knjige in misli (Zg)
19.30 TVD (Sa-Zg II)
20.00 Sportna oddaja (Bg II)
20.35 R. Schumann: Karneval (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.05 Skandal, film (Bg II)

TORER, 26. 8.

16.10 Sredozemske igre — filmski pregled
16.30 L. Suhodolčan: Naočnik in očalnik
17.00 Sredozemske igre — atletika, vmes Obzornik
18.50 Biseri morja, barvni film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 3-2-1
20.00 Tretji svetovni mir, II. oddaja
20.50 Barvna propagandna oddaja
20.55 Ch. Brontë: Jane Eyre, barvna nadaljevanje
21.45 TVD
22.00 Sredozemske igre — gimnastika

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

17.00 Sredozemske igre — atletika (EVR)
20.00 Nenavadne zgodbe (Bg II)
20.45 24 ur (Bg II)
20.50 Vzpon človeka (Zg II)
21.40 Pred 30 leti (Bg II)
21.55 Koncert pihalnega orkestra iz Pariza (Zg II)

ŠREDA, 27. 8.

16.30 Sredozemske igre — filmski pregled
16.50 J. Verne: V 80 dneh okoli sveta, barvna nadaljevanje
17.15 Sredozemske igre — atletika, vmes Obzornik
18.45 Mladi za mlade: Brigadirji
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 3-2-1
20.00 Kaj se je zgodilo s teto Alice?, barvni film
21.35 Gorenje novosti, barvna oddaja
21.40 TV dnevnik
22.00 Sredozemske igre — košarka Jugoslavija : Španija (EVR)
23.30 Sredozemske igre — atletika

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

17.15 Sredozemske igre — atletika (EVR)
20.00 Montreux 75 (Bg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.05 Pejton (Bg II)
21.45 Vidocq, serijski film (Bg II)

22.30 D. Božić: Okna, sarna gluha okna, odd. TV Ljubljana (Bg II)

ČETRTEK, 28. 8.

17.50 Sredozemske igre — filmski pregled
18.10 Obzornik
18.20 Mosaik
18.25 Napoleon in Ljubezen, barvna serija
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.55 3-2-1
20.00 110, policija, serijska oddaja
21.05 Kam in kako na oddih
21.15 Četrtkovni razgledi
21.45 R. Wagner: Predigra in Izoldina smrt
22.00 TVD
22.15 Sredozemske igre — rokomet Jugoslavija : Španija

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

17.25 Poročila (Zg)
17.30 Ulica Sezam (Bg)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 TV variete (Zg)
18.35 Turizem (Zg)
19.05 Kuzarni pregled (Zg)
19.30 TVD (Zg)
20.00 Mandat (Bg II)
20.45 Sredozemske igre — rokomet Jugoslavija : Španija (EVR)

PETEK, 29. 8.

17.10 Sredozemske igre — filmski pregled
17.30 Sredozemske igre — atletika
18.00 Obzornik
18.10 Morda vas zanima: Kotalkarji
18.40 Mosaik
18.45 Tuja folklor: Španija, barvna oddaja
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar
19.55 3-2-1
20.00 Ziegfeldove norčije, barvni film
21.25 625
21.45 TVD
22.00 Sredozemske igre — atletika

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

16.00 Sredozemske igre — nogomet Maroko : Jugoslavija (Zg)
17.30 Sredozemske igre — atletika (EVR)
20.00 TV drama (Bg II)
20.40 24 ur (Bg II)
20.45 Studio III (Bg II)
21.55 Večer z Brico Jusičem (Bg II)

SOBOTA, 30. 8.

15.00 Sredozemske igre — košarka za 3. in 4. mesto, prenos, če bo igrala Jugoslavija
16.40 Sredozemske igre — filmski pregled
17.00 Obzornik
17.10 Mosaik
17.15 Sredozemske igre — atletika
18.25 Janošik, barvni film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TVD
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar
19.55 3-2-1
20.00 Velika sprememba, barvna oddaja
20.30 Moda za vas, barvna oddaja
20.40 Kojak, barvni film
21.30 Barvna propagandna oddaja
21.45 TVD
22.00 Sredozemske igre — atletika

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje

17.15 Sredozemske igre — atletika (EVR)
20.40 Sužnja, gledališka predstava (Zg II)

**MIMOGREDE BODO MINILE POČITNICE,
SPET SE BODO ODPRLA ŠOLSKA VRATA**

ZATO STOPITE ŽE DANES V KNJIGARNE IN PAPIRNICE DRŽAVNE ZALOŽBE SLOVENIJE

Poslovalnice v Ljubljani (Mestni trg 26, Šubičeva 1, Čopova 3, Titova 25, Titova 71, Celovška 163, Trubarjeva 27 — odd. učil in reprodukcij), Mariboru (Tyrševa 2), Celju, Kranju, Kočevju, na Jesenicah, Bledu, v Škofji Loki, Radovljici, Krškem, Brezicah, Trebnjem, Črnomlju, Trzinu in Litiji.

- učbeniki za osnovne, srednje in strokovne šole
- pomožne in strokovne knjige za učence in pedagoške delavce
- vse šolske potrebnosti in učila

**PRI KOMPLETNEM NAKUPU ŠOLSKIH KNJIG
ZA RAZREDNI POUK VAM POKLANJA
ZALOŽBA LEPO SPOMINSKO ZNAČKO!**

DRŽAVNA
ZALOŽBA
SLOVENIJE
Mestni trg 26,
Ljubljana

Foto: TONE TAVČAR

MEHIKANKE PODKURILE CELJANOM

GLASBA ZA OČI

Svojevrsna »manifestacija« enakopravnosti in mednarodnega leta žena v celjskem parku.

V teh kriznih časih za naše rejce gre Feri Smola, znan impresario s področja zabavne glasbe, med uvoznike (živega) mesa.

Čeprav je bila glavna karta ritmika in obilica čarov, se punce iz Mehike na glasbo spoznajo in med nastopi niso menjale le kostumov, marveč tudi instrumente.

Odkar je ženska poletela v veselje, je na zemlji ni več reči, ki se je neži spoli ne bi lotil in rušil nekdanjega primata moških na cel kup »moških opravil«. Ženska pianistka, harfistka, violinistka — to seveda že. Toda čisto ženski zabavni glasbeni ansambli so tako redki, kot so ženske nogometne enajsterice, ženska rokborba in boksi.

V resnici ni prav nič nenavadnega, da so mehiška dekleta tako suvereno ustanovila zabavno instrumentalno skupino. Kaj takega bi zmogli marsikje, če je pogum in ideja na voljo — pa tega ne bi zmogli v glasbeno razgibani Mehiki pod vročim soncem?

Zaslugo, da je ansambel »Las chis« prišel med hladnokrvne Kranjce in pod kuril avgustovske deževne večere v mnogih krajih Slovenije, ima Feri Smola, impresario našega uspešnega New swing kvarteta, kateremu je dekliška klapa padla v oči nekje na Nemškem.

Kaj povedati o muzicirajočih Mehikankah? Da zelo uspešno muzicirajo s svojimi čednimi in anatomsko dokaj pravilno oblaženimi udi. Dekleta pač ne morejo stati na odru kot lipovi bogovi. Početi vse troje, plesati ali

vsaj zganjati ritmiko, igrati na instrumente in peti, če po naključju niso usta zasedena s kakšnim pihalom — to ni preprosto.

Tudi glasba, ki so jo izvajala dekleta, je bila dobra in za ansambel, ki mu kvaliteta in izpoljenost ni edini cilj, tudi na določeni višini. Živ ogenj je bila bobnarka Terry, no, pa tudi Marie na hamond orgljah in Anis s saksafonom nista bili ledeni sohi. Mayita, Laura in Tita pa s električnimi gitarami in njihovo poskočnostjo še manj.

Bila je v redu zabavna prireditelica za predolgočasno poletno Celje. Če so pripeljali zabavni orkester, ki se ga predvsem poslušajo z očmi, bi mogli privoščiti ambientu več svetlobe.

Umetniku pri preglasnih zvočnikih in ojačevalcih pa res ni bilo treba pozabiti izključiti eho, tako da šimeka v uvodnem nastopu napovedovalca ni nihče razumel niti besedice, pa je zato revež v prvi pavzi tvegati vrnitev na oder s čelado na glavi.

Vstopnice po 50 dinarjev niso razredčile ljubiteljev te vrste prireditev. Specialitete niso nikoli poceni in jih sindikati ne uvrščajo med zaščiteno potrošniško blago.

Mehiška dekleta pa so bila specialiteta — ni dvoma.

—čekt.

SKOK ČEZ LUŽO

NE MED — NE MLEKO

ZAPISKI Z ENOMESEČNEGA POTEKANJA PO ZDRUŽENIH DRŽAVAH

ACRON. Mesto z nekaj 100.000 prebivalci v zvezni državi Ohio. Siroke in živopisane ulice z večino nizkimi zgradbami. Mesto, kjer si je mnogo naših rojakov pred več desetletji pričelo graditi svoje novo življenje. Mnogi so uspeli, drugi propadli. Postali so Amerikanci, vendar še vedno ponosno govorijo svojim otrokom o lastnem poreklu, o malih mestih in vasicah, ki so jih mnogi zapustili pred prvo in med obema vojnama. Prav v tem mestu sem sklenil enega najlepših poznanstev v času, ko likor sem ga prebil v Združenih državah.

Lucija Jurić — Bogatić. Po odmače in za prijateljice teta Luca. Leta 1922 je zapustila rojstno vasico Kruševo pri Obrovcu. Danes stoji v tej vasi njeno

Piše MILAN
SENIČAR

kamnito poprsje, teta Luca v spomin. Mnogi jo imenujejo tudi mati vasi. Teta Luca ni nikdar pozabila rojstnega kraja, ljudi, ki jih je zapustila kot mlado dekle.

»Leta 1964 sem prvič obiskala rojstno Kruševo. S presenečenjem sem ugotovila, da se ni izmenjalo prav ničesar. V tistem trenutku sem se odločila.«

Po vrnitvi je zbrala vse svoje prihranke in jih poslala v Kruševo. Bili so namenjeni za izgradnjo kompletne zdravstvene postaje, ki so jo odprli dve leti pozneje. Tudi teta Luca je bila na otvoritvi. Na razgovoru v šoli se tej odločni ženski pokazali, kako enaki so ostali razredi še iz njenih šolskih dni. Tudi zdaj teta Luca ni veliko razmišljala.

»Prihrankov nisem imela, vsaj toliko ne, da bi bilo mogoče zgraditi šolo. Pogovorila sem se z možem, zdaj že pokojnim, in prodala zemljišče. Šola, lepa in moderna, že stoji. Otroci rečejo: grem v šolo tete Lucije. Ne morete

vedeti, kako prijetno mi je, ko to čujem.«

180.000 dolarjev za zdravstveno postajo in šolo!

Teta Luca pa ni ostala samo pri tem. Pred tremi leti je v zadrsko banko naložila 80.000 dolarjev. Kot glavnico. Izobresti pa naj bi dobivali stipendije bodoči zdravniki in medicinske sestre. Edina pogoja sta bila, da je študent iz njene občine in da bo delal pozneje tu tako dolgo, kot je prejel stipendijo. Stipendijski sklad pa ni delal tri leta. Delno zaradi neaktivnosti odbora, ki so ga ustanovili, delno pa zato, ker je hotela občinska skupščina vezati svoj stipendijski sklad na njeno ga. Teta Luca tega ni dovolila. Zdaj so končno že podeljene prve stipendije v razponu od 1.200 do 1.800 novih dinarjev.

V pogovoru pa mi je zapala novo odločitev:

»Razmišljam o tem, da bi v Beogradu kupila in opremila dve sobi za študente. Za tiste, ki bodo nadaljevali študij na medicinski fakulteti No, bom se videla,« se je nasmejala.

Bogata?

Teta Luca je izredna ženska! Izredno poštena, plemenita in pogumna, pravijo njeni znanci. Tudi ostra, sem ugotovil sam, ko mi je pripovedovala o svojem življenju.

»Mnogi pri nas mislijo, da se tu cedita med in mleko. Ni tako. Vsak dolar je krepko zaslužen,« je trdo stisnila ustnice.

In res je tako. Nikomur ni ničesar padlo v naročje izpod milega neba. Potrebna so bila leta in leta trdega dela. Mnogokrat nevarnega. Teta Luca je danes lastnica majhne restavracije »New era« (Nova doba). Kljub 77-letni starosti dela po dvanajst do šestnajst ur dnevno. Skupaj s trinajstimi, kolikor jih je v restavraciji zaposleno. Ni še dolgo tega, kar so se zvečer odprla vrata in med goste ter uslužbenke je vstopil temnopolti moški. Zagrabil je natakarico, ob njo prislonil pištolo in zahteval denar. Teta Luca mu ga je

izročila s stavkom, vzela in nas pustila pri miru. 3.000 dolarjev. Že nekolikokrat so ponoči skušali vdreti v njen lokal in mnogim se je to tudi posrečilo.

Ko sem stopil v New era, se je prikazala med kuhinjskimi vrati. Obrtala si je potno čelo in s težkimi koraki razbojnih

zaboji. In tu prebiva teta Luca od ranega jutra do poznega večera. Neutrudna. Z materinskim pogledom nad gosti in s stisnjenimi ustmi in iztegnjeno roko proti izhodu za nedostojne obiskovalce. Takšna je, kot dobra babica iz pravljice.

To je »prostor« v katerem so se »spekli« dolari

Teta Luca in njena ljubljanka Mary Lu

nog stopila proti meni. Na steni slike in plakati naše sončne Dalmacije. Pri mizah polno gostov, natakarice pa jim strežejo ogromne porcije paprikaša in ocvrtih piščancev. Po tem in po zavrtku slovi njena restavracija. Sem in še posebej k teti Luci prihajajo znane osebnosti z vseh področij življenja in dela v Ameriki.

Kuhinja je ogromna delavnica. S ponosom mi pokaže ekspresni pekač, v katerem speče v devetih minutah obroke piščancev za deset ljudi. Shramba, velikanski hladilnik,

za zdravstveno postajo, šolo in stipendije. Ustvarila jih je teta Luca sama s svojimi delovnimi rokami.

Teta Luca dobiva mnogo pism iz rojstnega kraja. Zahvale in tudi takšne, o katerih mi je pripovedovala nasmejana.

»Pisal mi je nek daljni sorodnik. Teta Luca, pošlji mi denar, da si kupim čoln in se bom lahko vozil ob plažah in gledal naše plavo nebo. Veš, sem zelo lep človek. Da mi je napisal, da potrebuje knjige za študij, že, ampak takole...« ne dokonča stavka teta Luca ampak s kretnjo izrazi misel.

Mnogo je bogatejših od tete Lucie in mnoge je ona nagovarjala, da bi prispevali in pomagali. Ostala je osamljena, veliko jih je bilo, ki so jo poskušali odvrtiti od njenih humanitarnih dejanj, češ, denar bodo požrli komunisti. Teta Luca pa je ostala trdna.

Danes živi v prečudovito urejeni hiši v zelenem predelu Acrona. Stara leta ji izpolnjujejo predvsem delo, misel na rojstni kraj in petnajstletna Mary Lu, ki se nikdar ne loči od nje. Tudi tedaj ne, ko pri nas sprejemajo teta Luco najvidnejši ljudje.

Prihodnje leto na svidenje teta Luca, tu, pri nas!

Pred zdravstveno postajo, ki jo je zgradila 1968. leta.